ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ● ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 ● ΤΗΛΕΦ. 613.859, 318.963 ● ΥΠΕΥΘ. ΥΛΗΣ: Θ. Κ. ΣΑΛΙΜΠΑΣ ΤΗΝΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΚΩΝ. ΜΟΥΤΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 ● ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 272 (366) ● ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966. ●

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΣ 15ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1966

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1965
2) Ἔγκρισις Ἀπολογισμοῦ 1965 καὶ Προϋπολογισμοῦ 1966
3) Ἔκθεσις Ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Δ. Σ.

κ. Πρόεδρος: κ. Συνάδελφοι, διαπιστωθείσης ἀπαρτίας κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῆς Συνελεύσεως μὲ θέματα τὰ ὁποῖα σᾶς εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν. Παρακαλῶ νὰ δηλώσουν ποῖοι θὰ ὁμιλήσουν διὰ νὰ τηρήσωμεν μίαν σειράν.

Ἀκολούθως τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως δηλοῦν εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ ὁμιλήσουν.

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ Συνάδελφος κ. Χαρῖτος, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ σᾶς ἀναγνώσῃ μήνυμα τοῦ Προέδρου μας ὁ ὁποῖος ἀσθενεῖ.

κ. Χαρῖτος: κ. Συνάδελφοι, πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως θὰ σᾶς μεταφέρω μήνυμα τοῦ μεγάλου ἀπόντος τῆς Συνελεύσεως τοῦ ἐπὶ 8ετίαν προέδρου τοῦ Συλλόγου μας Γ. Καραπάνου.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

Φίλοι μου συνάδελφοι,

Εἶναι μεγάλη ἡ λύπη μου, γιατὶ στὴν ἐφετεινή μας Γενικὴν Συνέλευσιν δὲν εὑρίσκομαι κοντά σας. Τοπικὰ δηλαδὴ κοντά σας. Γιατὶ ψυχικὰ εἶμαι πάντοτε κοντά σας.

Ἡ τύχη μου ἔταξε, κοντὰ στοὺς ἄλλους ἀγῶνες, στοὺς ὁποίους μαζί σας ἐπεδόθην γιὰ τὴν πρόοδο τῶν ζητημάτων μας καὶ τὰ συμφέροντα τῆς τάξεώς μας, νὰ ἀναλάβω καὶ ἄλλον ἀγῶνα. Ἀγῶνα ἐναντίον ὕπουλης ἀσθένειας, ποὺ ἔχει βάλει στόχο αὐτὴ τούτη τὴ ζωή μου.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν πολύπλευρη ἐκδήλωση τοῦ ἐνδιαφέροντός σας πρὸς ἐμένα. Εἶναι ἀληθινὰ συγκινητικὸς καὶ συγχρόνως ζωογόνος. Γιατὶ δείχνει ὅτι καὶ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν δὲν τὸν κάνω μόνος, ἀλλὰ μὲ τὴν ὁλόψυχη συμπαράστασή σας. Αὐτὸ μοῦ ἐνισχύει σὲ ἀφάνταστο βαθμὸ τὴν πίστη, ὅτι μαζὶ μὲ τὶς προσπάθειες τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου, θὰ ἐξέλθωμεν νικηταὶ καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν δοκιμασία. Καὶ τὴν νίκη αὐτὴ δὲν τὴν θέλω γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο γιὰ τὸ ὅτι νοιώθω τὴν προσφορά μου στὸ Συλλογικὸ Ἔργο νὰ μὴν ἔχῃ ὁλοκληρωθῆ. Νοιώθω νἄχω ἀκόμη ἀρκετὲς δυνάμεις, τὶς ὁποῖες θέλω νὰ ἀξιοποιήσω, συνεργαζόμενος μὲ σᾶς καὶ ἑνώνοντάς τες μὲ τὶς δικές σας, γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ ὅλων μας.

Θεωρῶ καθῆκον ἐπίσης νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας μου, πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης κ. Μαῦρον διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον του.

Γιὰ σήμερα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Συνελεύσεώς μας, ἔχοντας ὑπ' ὄψη τὶς κρίσιμες στιγμὲς ποὺ διέρχονται τὰ ζητήματά μας καὶ τὶς νέες φάσεις ἀπὸ τὶς ὁποῖες διέρχεται ἡ ἀπὸ ἐτῶν σοβοῦσα κρίση εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα τῆς χώρας, σᾶς ἀπευθύνω, σὰν χαιρετισμὸ τὴν εὐχὴ καὶ προτροπὴ συγχρόνως, εὐχὴ καὶ προτροπὴ ποὺ ἰσχύει τόσο γιὰ σήμερα ὅσο καὶ γιὰ πάντα.

Διαφυλάξατε τὴν ἑνότητά σας καὶ ἀναπτύξατε τὴν ἀλληλεγγύη μεταξύ σας. Βλέπετε τὰ ζητήματα τῶν συναδέλφων σας σὰν ζητήματα δικά σας. Γιατὶ εἶναι δικά σας. Γιατὶ ἔτσι οἱ διεκδικήσεις ὅλων μας ἔχουν μιὰ ἀλληλοσύνδεση, μιὰ συνέχεια καὶ μιὰ πορεία πρὸς τὴν λύση τους. Ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὸν ἄλλον θὰ φέρη, ἀντίθετα, τὴν ἀνάσχεση καὶ τὴν ἀποτελμάτωση. Ἡνωμένες οἱ δυνάμεις ὅλων τῶν συναδέλφων, κάθε κατηγορίας, καὶ κάθε βαθμοῦ, φέρουν σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιτυχία. Διαλυμένες καὶ σκόρπιες ὄχι μόνο ἀδυνατίζουν τὶς διεκδικήσεις, ἀλλὰ ὁδηγοῦν καὶ στὴν ὀλέθρια γιὰ τοὺς ἐργαζομένους ἐμφύλια διαμάχη. Ποιός λοιπὸν θὰ τὸ ἤθελε αὐτό; Ἐμεῖς οἱ ἐργαζόμενοι; Ὄχι, ποτέ. Μόνον οἱ σκοτεινὲς ἀντεργατικὲς δυνάμεις. Σ' αὐτὲς λοιπὸν μὲ τὴν ἑνότητά μας ἂς εἰποῦμε ΟΧΙ. Καὶ αὐτὸ τὸ ΟΧΙ ἂς τὸ μεταλαμπαδεύσουμε καὶ στὸν συνδικαλισμὸ τοῦ κλάδου μας καὶ στὸν Ἑλληνικὸ συνδικαλισμὸ εὐρύτερα.

Πρὸ παντὸς ὅμως νὰ τὸ θεμελιώσουμε στὴν Τράπεζά μας μὲ τὴν ΕΝΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΕ ΕΝΑΝ.

ΕΝΑΝ μὲ βάση τὴν ἀλληλεγγύη, τὸν ἀλληλοσεβασμό, τὴν ἰσότητα δικαιωμάτων καὶ τὴν δημοκρατική του λειτουργία.

Μὲ ἀγάπη καὶ συγκίνηση γιὰ τήν, ἔστω καὶ ἀπὸ μακρυά, ἐπαφή μας αὐτή.

Σᾶς χαιρετῶ
Ὁ Πρόεδρός σας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ὁ λόγος τοῦ προεδρεύοντος κ. Μίχου

Τὸν λόγον ὁ Προεδρεύων κ. Μῖχος.

κ. Μῖχος: Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, ἡ ἀδόκητος ἀσθένεια τοῦ ἀγαπητοῦ μας Προέδρου Γεωργίου Καραπάνου, μὲ ὑποχρέωσε νὰ ἐπωμισθῶ βαρυτάτας εὐθύνας εἰς τὰς ἀποφασιστικὰς γιὰ τὰ συλλογικά μας πράγματα στιγμάς. Εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καταβαλλόμεναι ἐκ μέρους τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ἐπισωρευθέντων εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα δεινῶν εἶχον φθάσει εἰς τὸ ἀποκορύφωμά των μὲ τὰς συζητήσεις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν κατάρτισιν τοῦ περιφήμου Νομοσχεδίου. Ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν Συλλόγων, τὰ δημοσιευθέντα κατὰ καιροὺς εἰς τὴν «Τραπεζιτικήν», καὶ τὰς συνομιλίας σας μὲ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γνωρίζετε ὅλοι σας, πόσον σκληροί, ἐπίμονοι καὶ σχοινοτενεῖς ὑπῆρξαν αἱ μετὰ τῶν ὑπευθύνων παραγόντων διαπραγματεύσεις, οἱ ὁποῖαι καὶ συνεχίζονται εἰσέτι ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν τῶν ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου.

Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις αὐτάς, ὡς καὶ εἰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι εὐθὺς ἀμέσως θὰ ἐπακολουθήσουν διὰ μίαν ριζικωτέραν τροποποίησιν καὶ ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ Ὀργανισμοῦ, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ προασπίσουμε τὰ κεκτημένα δικαιώματά μας. Οὐδόλως θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως μία ὁσονδήποτε σοβαρὰ παροχὴ τῆς Διοικήσεως, ἔχουσα ὡς μόνον προορισμὸν νὰ μᾶς ἐξισώσῃ βαθμιαίως μὲ τὰς λοιπὰς μεγάλας τραπέζας, ἀντισταθμίζεται ἑκάστοτε μὲ κατάλυσιν ἄλλων ὑφισταμένων δικαιωμάτων τοῦ προσωπικοῦ ἢ μερίδων αὐτοῦ.

Γνωρίζω καλῶς ὅτι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀνησυχοῦν — καὶ εἶναι φυσικὸν — διὰ τὴν παράτασιν τῶν συζητήσεων. Οὐδόλως ὅμως πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται ἡ ἀνησυχία τους αὐτή, διότι εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ὑπολογίζει καὶ ἡ ἑτέρα πλευρά. Νὰ μᾶς ἐξαντλήσῃ μὲ τὰς ἀτέρμονας συζητήσεις, νὰ σπείρῃ μεταξύ μας, διὰ τῆς ἀποδοχῆς αἰτημάτων ὡρισμένων κατηγοριῶν καὶ τῆς ἀπορρίψεως ἄλλων, τὴν διχόνοια, διὰ νὰ δυνηθῇ τελικῶς νὰ δώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα.

Χρέος ὅλων μας, ἀπὸ τὴν παροῦσαν φάσιν τῶν συζητήσεων, εἶναι νὰ ἐπιμείνωμεν μὲ ἀποφασιστικότητα εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπίλυσιν τοὐλάχιστον τῶν αἰτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Διοίκησις δι' ἰδίας ἀνακοινώσεως κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἀπεδέχθη. Ὑπόσχομαι, ὅτι τόσον ἐγώ, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται μου θὰ τηρήσωμεν ἀπαρεγκλίτως τὴν γραμμὴν αὐτήν, εἴμεθα δὲ ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι διὰ τῆς συμπαραστάσεως ὅλων σας, καὶ τῆς παγιωθείσης συνεργασίας ὅλων τῶν Συλλόγων μας, θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων μας εἰς ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔκτασιν. Προειδοποιοῦμεν δὲ τοὺς ἁρμοδίους, ὅτι ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐπιμείνουν εἰς ἀτέρμονας καὶ ἐξαντλητικὰς συζητήσεις, δὲν θὰ κουρασθῶμεν καὶ δὲν θὰ κάνωμεν πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἂς τὸ πάρουν ἀπόφασι.

Εἴμεθα ἐπίσης βέβαιοι, ὅτι κατὰ τὰς νέας συζητήσεις γιὰ τὴν εὐρυτέραν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπίλυσις καὶ ἑτέρων βασικῶν αἰτημάτων εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως νὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται πραγματικότης. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκροτήματα)

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ε. Τ. Υ. Κ.

Λευκωσίαν—Κύπρον

ΨΗΦΙΣΜΑ

Γενικὴ Συνέλευσις Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἀπευθύνει εἰς ὑμᾶς καὶ μέσῳ ὑμῶν εἰς ὁλόκληρον τὸν ἀδελφὸν Κυπριακὸν Λαὸν θερμὸν καὶ ἀγωνιστικὸν χαιρετισμὸν καὶ δηλοῖ ὅτι ὑπάλληλοι Ἐθνοτραπέζης παραμένουν ἄγρυπνοι καὶ ἀκλόνητοι συμπαραστάται σας διὰ τὴν ταχεῖαν πραγμάτωσιν τοῦ κοινοῦ πόθου τῶν λαῶν μας διὰ ἀδέσμευτον ἀνεξαρτησίαν Κυπριακοῦ Λαοῦ, αὐτοδιάθεσιν καὶ ἕνωσίν του μὲ Μητέρα Ἑλλάδα.

Ἐξουσιοδοτεῖσθε διαβιβάσητε ἀνωτέρω θέλησίν μας εἰς τὸε πρόεδρον Μακάριον καὶ ἀντιπροσωπευτικὰς Ἐργατοϋπαλληλικὰς Ὀργανώσεις χώρας μας.

Ὁ Πρόεδρος Συνελεύσεως — **Οἱ Γραμματεῖς**
Β. ΣΥΡΟΣ — **Ν. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**
Α. ΑΚΡΙΒΙΑΔΗΣ

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Ἐπ. Μαυρουλίδη

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Κύριοι Συνάδελφοι, πρὶν νὰ μποῦμε στὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεμάτων Ἡμερησίας Διατάξεως, νομίζω ὅτι ἡ Συνέλευσίς μας, τὸ Ἀνώτατον Ὄργανον τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας, πρέπει νὰ ἀπευθύνῃ δύο ψηφίσματα. Τὸ ἕνα εἰς τὴν Ἀδελφὴν Ὀργάνωσιν τῶν Κυπρίων τραπεζοϋπαλλήλων, ποὺ ὅπως ξέρετε ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀποτελεῖ ὀργανικὸ τμῆμα τοῦ κλάδου τῶν Ἑλλήνων Τραπεζοϋπαλλήλων. Ἡ ἔνταξις αὐτὴ ἐπεκυρώθη μὲ τὸ Τρίτο Πανελλαδικὸ Συνέδριο τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ποὺ συνῆλθε στὶς 3 - 6 Σεπτεμβρίου τοῦ περασμένου ἔτους.

Μὲ τὴν Ἕνωσιν Τραπεζοϋπαλλήλων Κύπρου, εἴμαστε ὄχι μονάχα Συνάδελφοι, ἀλλὰ εἴμαστε καὶ συμπολεμισταί, σὰν δυὸ μονάδες ὁμοειδεῖς, στὸν μεγάλο Ἐθνικὸ ἀγῶνα, καὶ ἡ Ἕνωσις Τραπεζοϋπαλλήλων Κύπρου εἶναι καὶ ὁ Σύνδεσμός μας μὲ ὁλόκληρον τὸν Κυπριακὸν Λαόν.

Προτείνει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο στὴ Συνέλευσι, ὅπως ἀπευθύνῃ στὴν Ἕνωσι Τραπεζοϋπαλλήλων Κύπρου, τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«Ε.Τ.Υ.Κ. Λευκωσίαν, Κύπρον
Γενικὴ Συνέλευσις Συλλόγου ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἀπευθύνει εἰς Ὑμᾶς καὶ μέσῳ ἡμῶν εἰς ὁλόκληρον τὸν ἀδελφὸν Κυπριακὸν Λαόν, θερμὸν ἀδελφικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν χαιρετισμόν, καὶ δηλοῖ ὅτι Ὑπάλληλοι Ἐθνικῆς Τραπέζης, παραμένουν ἄγρυπνοι καὶ ἀκλόνητοι συμπαραστάται σας διὰ τὴν ταχεῖαν πραγμάτωσιν τοῦ κοινοῦ πόθου τῶν Λαῶν μας δι' ἀδέσμευτον ἀνεξαρτησίαν τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, αὐτοδιάθεσιν καὶ Ἕνωσιν μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Ἐξουσιοδοτεῖσθε, διαβιβάσητε τὴν ἀνωτέρω θέλησίν μας εἰς Πρόεδρον Μακάριον καὶ ἀντιπροσωπευτικάς, ἐργατοϋπαλληλικὰς Ὀργανώσεις Μεγαλονήσου. Ἀθῆναι 15 Φεβρουαρίου 1966. Τίθεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισίν σας».

(Χειροκροτήματα)

Ὅπως θὰ ἔχετε μάθει ἀπὸ τὶς ἀνακοινώσεις τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀπὸ τὸ Συνδικαλιστικὸ Τύπο, στὸν χρόνο ποὺ πέρασε, ἡ Ὁμοσπονδία μας καὶ ὁ Κλάδος μας δέχτηκαν ἕνα πλῆγμα, τὸ ὁποῖον ἐὰν τὸ ἀφήσουμε, καὶ δὲν τὸ ἀφήνουμε φυσικά, τείνει νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸν συνδικαλισμό, τὸν ὀργανωμένο δηλαδὴ ἀγῶνα τοῦ Κλάδου μας διὰ τὰ συμφέροντά μας, καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ δέσμιον εἰς τὴν πιὸ στυγνὴν ἐργοδοτικὴν βούλησιν. Τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ τὴν ἐπῆρε ἡ Διοίκησις τοῦ Τραπεζιτικοῦ Συγκροτήματος Ἐμπορικὴ - Ἰονικὴ - Λαϊκή, ἡ ὁποία ἐφ' ὅσον δὲν δεσμεύεται ἀπὸ προσχήματα ἐμφανίζεται τώρα σὰν ἐκφραστὴς τῆς πιὸ στυγνῆς ἐργοδοτικῆς τακτικῆς. Οἱ συνάδελφοί μας τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ὅπως καὶ ἐμεῖς, εἶχαν ἀποδυθῆ τὸ πρῶτον τετράμηνο τοῦ περασμένου χρόνου σὲ ἀγῶνα γιὰ τὰ ζητήματά τους. Ὁ ἀγῶνας αὐτὸς προχωροῦσε στὴν ἐπιτυχία του. Ἀλλὰ τότε παρενέβη ἡ Διοίκησις τοῦ Τραπεζικοῦ αὐτοῦ Συγκροτήματος καὶ ἀντέδρασε μὲ τρομοκρατικὰς μεθόδους, οἱ ὁποῖες σπιλώνουν καὶ τὸν πιὸ στοιχειώδη πολιτισμό, οἱ ὁποῖες σ' αὐτὸ τοῦτο τὸ Κογκὸ θὰ προκαλοῦσανε ἀνατριχιασμό. Λίγο πολὺ ὁ καθηγητὴς τοῦ Δικαίου ἔκανε μπλόκα μέσα στὴν Ἐμπορικὴ Τράπεζα καὶ ἐνῶ τὸ πρῶτο μπλόκο ἀπέτυχε διότι οἱ Συνάδελφοί μας ἀκολούθησαν τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐκπροσώπου των, τοῦ γνησίως ἀπὸ αὐτοὺς ἀναδειχθέντος καὶ κατέπνιξαν τὴν φωνὴν τοῦ κ. Καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος κατῆλθε νὰ τοὺς κάνῃ μαθήματα περὶ Συνδικαλισμοῦ καὶ περὶ Ἀγωγῆς. Ἀλλὰ μετὰ τί ἔκανε ὁ κ. Καθηγητὴς τοῦ Δικαίου; Ἔκανε δεύτερο μπλόκο. Ἔκλεισε τὶς πόρτες τῆς Τράπεζας καὶ μάζεψε τοὺς μικροὺς ὑπαλλήλους, τοὺς προσωρινούς, οἱ ὁποῖοι ἀκόμα δὲν εἶχον μονιμοποιηθῆ καὶ τοὺς δοκίμους καὶ τοὺς ἐζήτει ἐν χορῷ νὰ φωνάζουν ὅτι τὸν θεωροῦν ἀρχηγό, καὶ ὅτι θεωροῦν τὰ λόγια του οὐρανόμεμπτα. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Καθηγητὴς τοῦ Δικαίου ἔβαλε ἀνώτερα στελέχη του καὶ συνέπηξαν ἕναν ἀντισύνδεσμο. Στυγνότατα φερόμενος ἔστελνε μέσῳ τῶν ὑπηρεσιῶν του, δηλώσεις περὶ ἐγγραφῆς στὸν ἀντισύνδεσμο αὐτό. Καὶ μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς ἀπολύσεως καὶ μὲ τὴν ἀπειλὴν καὶ τῆς στερήσεως τῶν στοιχειωδῶν μέσων διαβιώσεως, ἀνάγκαζε τοὺς συναδέλφους μας τῆς Ἐμπορικῆς νὰ ἐγγράφωνται σ' αὐτὸ τὸ Ἐργοδοτικὸ κατασκεύασμα.

Ἔβαζε τοὺς Ἐπιθεωρητὰς νὰ ἀπειλοῦν τοὺς συναδέλφους, ὅτι αἱ ἐκθέσεις των καὶ αἱ κρίσεις των θὰ ἔχουν βάσιν τὸ ἐὰν οἱ κρινόμενοι ἀποτελοῦν μέλη τοῦ Ἐργοδοτικοῦ αὐτοῦ ἀντισυνδέσμου.

Ἀλλὰ ἡ ἀντίστασις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἦταν μία πραγματικὰ μεγαλειώδης ἠθικὴ ἀντίστασις, ἦταν ἀντίστασις ἑνὸς κατεχομένου λαοῦ. Ὅταν τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία, καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ ἀντισυνδέσμου ἐπαρουσίασαν μίαν τεραστίαν ἀποχὴν στὶς ἐκλογὲς τοῦ Ἀντισυνδέσμου, οἱ ὁποῖες πραγματικὰ ἔδειξαν ὅτι ὁ Ἀντισύνδεσμος δὲν ἀπηχεῖ τὶς ἀπόψεις καὶ κάθε ἄλλο παρὰ ἀνταποκρίνεται στὰ αἰσθήματα τοῦ Σώματος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης. Ὅλοι οἱ γνήσιοι Συνδικαλισταὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, τόσον ἡ νόμιμος Διοίκησις τοῦ Συλλόγου ὅσον καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις εἶναι σὲ μιὰ ἄρρηκτη συνεργασία γιὰ τὴν καταπολέμησι αὐτοῦ τοῦ ἐργοδοτικοῦ κατασκευάσματος.

Ἀλλὰ ἀδίστακτος ὁ σημερινὸς ἐκπρόσωπος, ὄχι ἁπλῶς τῶν ἐργοδοτῶν ἀλλὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κεφαλαίου, ὁ κ. Ἀνδρεάδης προχωρεῖ καὶ ἀδιαφορεῖ πρὸς ὅλες τὶς παρανομίες. Ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ἀντισυνδέσμου εἶναι παράνομον. Ἕνα μόνο σᾶς λέγω. Ὅτι ὅλες οἱ Τοπικὲς Ἀρχαιρεσίες τῶν Ἐπαρχιῶν ἔγιναν ἐρήμην Δικαστικῶν Ἀντιπροσώπων κατὰ παράβασιν τῶν ὅσων λέει ὁ Ν. 4461. Ἀλλὰ ὁ κ. Καθηγητὴς τοῦ Δικαίου ἀγνοεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

Τελευταῖα, στὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια τὰ ὁποῖα ἐκλέγουν οἱ συνάδελφοι ἀπ' εὐθείας. Πραγματικὰ εἶναι σχῆμα ὀξύμωρον ἐδῶ. Παρουσιάζει δηλ. μίαν δημοκρατικὴν λειτουργίαν αὐτὴ αὐτὴ ἡ Τράπεζα εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναδείξεως τῶν ἐκπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ Συμβούλια Προαγωγῶν, εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Συμβούλιον Παραπόνων. Ἐκεῖ ἔθεσαν ὑποψηφιότητα καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ νομίμου Συλλόγου, ὁ Πρόεδρός του συνάδελφος Μαυροκέφαλος, ἔθεσαν ὑποψηφιότητα καὶ τὰ ἀνδρείκελα τοῦ Ἀντισυνδέσμου. Καὶ ἐκεῖ πραγματικὰ ἐμαυρίσθη ὁ Ἀντισύνδεσμος.

Εἶναι ἕνα δεῖγμα. Παντοῦ ὅπου προσπαθοῦν νὰ πιέσουν καὶ νὰ καταθλίψουν τὸ ἐλεύθερον φρόνημα πολιτισμένων ἀνθρώπων καὶ κοινωνιῶν, ἐκεῖ ὄχι μόνον δὲν ξεχνοῦν οἱ καταπιεζόμενοι, ἀλλὰ ὅσο περνάει ὁ καιρὸς τόσο περισσότερο ἡ ἀγανάκτησίς τους διογκοῦται καὶ θὰ σαρώσῃ αὐτοὺς ποὺ τοὺς καταπιέζουν.

Σὲ αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρισκόμεθα καὶ ἐνῶ ἐκκρεμοῦν ἀκόμα αἱ ἀποφάσεις τῆς Δικαιοσύνης, νομίζω ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσουμε τὴν συμπαράστασίν μας πρὸς τὸ ἀγωνιζόμενον προσωπικὸν τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης διὰ νὰ διατηρήσῃ τὶς Συνδικαλιστικές του ἐλευθερίες καὶ τὴν ἀνθρωπίνην του ὑπόστασιν. Διότι ὅταν, συνάδελφοι, δὲν μποροῦμε νὰ διατηρήσουμε τὴν ἀνθρωπίνην μας ὑπόστασιν εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας μας ἐκεῖ ὅπου μᾶς ἀπορροφῶνται τὰ 3)4 τοῦ χρόνου μας, τότε ποῦ ἀλλοῦ θὰ μποροῦμε νὰ φανοῦμε ἐλεύθεροι ἄνθρωποι;

Προτείνει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα πρὸς:

1) Βουλὴν Ἑλλήνων
2) Ὑπουργὸν Ἐργασίας
3) Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἐργατῶν Ἑλλάδος
4) Ὁμοσπονδίαν Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος
5) Σύλλογον Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος.

Γενικὴ Συνέλευσις Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, διαμαρτύρεται ἐντόνως δι' ἐνεργείας Διοικήσεως Ἐμπορικῆς Τραπέζης, σκοπούσας διὰ μεθόδων ψυχολογικῆς βίας, τὴν κατάπνιξιν τοῦ ἐλευθέρου φρονήματος τῶν συναδέλφων Ἐμπορικῆς καὶ τὴν κατὰ παράβασιν διεθνῶν κανόνων Δικαίου κατάργησιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ Τράπεζαν τοῦ δικαιώματος τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας.

Συγχαίρει προσωπικὸν Ἐμπορικῆς Τραπέζης δι' ὑπέροχον ἀντίστασίν του καὶ λαμπρὰς πράξεις ἀποδοκιμασίας τῶν ἀπεργαζομένων τὴν ἠθικὴν ἐξουθένωσιν αὐτοῦ.

Ἀνανεώνει πλήρη συμπαράστασιν Ἡμετέρας ὀργανώσεως πρὸς κοινοὺς ἀγῶνας Ὁμοσπονδίας καὶ νομίμου Συλλόγου Συναδέλφων Ἐμπορικῆς, δι' ἀποκατάστασιν λειτουργίας ἐλευθέρων θεσμῶν εἰς Τράπεζαν Καθηγητοῦ τοῦ Δικαίου καὶ ζητεῖ τὴν ἐπέμβασιν παντὸς ἁρμοδίου, πρὸς κατάπαυσιν καταστάσεως στιγματιζούσης χώραν μας διεθνῶς. Καλεῖ πρωτεργάτας Ἐργοδοτικοῦ Ἀντισυλλόγου ἀναλογισθῶσιν ἔστω καὶ τώρα συνεπείας πράξεώς των καὶ ἐπανέλθωσιν στὴν ὁδὸν ἥτις θὰ τοὺς ἀποδώσῃ λευκοὺς τόσον εἰς τὴν συναδελφικὴν ὅσον καὶ κυρίως εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκογενείας.

Δηλοῖ τέλος ὅτι θὰ σταθῇ ἀνυπέρβλητος φραγμὸς εἰς προσπάθειαν προωθήσεως παρομοίων ἐργοδοτικῶν σχεδίων, καὶ εἰς ἑτέρας Τραπέζας ἢ Ὀργανισμούς. Τίθεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισίν σας.

(Χειροκροτήματα)

κ. Διλιντᾶς: Εἶναι Συνάδελφοι καὶ κ. Πρόεδρε, μία ἀντίθεσις πρὸς τὰ κηρύγματα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης καὶ τὰς πράξεις του, καὶ νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεσθε.

κ. Πρόεδρος: Κύριοι Συνάδελφοι, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ τακτοποιήσω μίαν παράλειψιν, νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς Γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως, προτείνω δὲ τὸν κ. Ἀλκιβιάδη, καὶ τὸν κ. Φωτόπουλο. Ἐπίσης νὰ σᾶς διαβάσω τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν:

«Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν. Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνταῦθα

Κύριοι Συνάδελφοι,

Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 18ης καὶ 19ης Ἀπριλίου 1965 ἐντολήν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν χρῆσιν 1965.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώθη ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου, τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὁποίων συμφωνοῦν πρὸς τὰ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμενα ποσά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰαν. 1966
Οἱ Ἐλεγκταὶ
ΧΡ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ
Σ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Παπαϊωάννου

κ. Δ. Παπαϊωάννου: κ. Συνάδελφοι, πρὶν εἰσέλθω δι' ὀλίγων εἰς τὴν κριτικὴν τῆς Λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴν Συνέλευσίν μας τὴν ἀμέριστον συμπάθειάν μου πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρόν μας. Τὸ μήνυμά του τὸ ὁποῖον μᾶς

ἀνέγνωσε ὁ Συνάδελφος Χαρῖτος, πράγματι ἀποτελεῖ, περιλαμβάνει ὑποθήκας πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης.

Μὲ τὸν συνάδελφον ἀσθενοῦντα Πρόεδρόν μας, μὲ ἐχώρισαν καὶ μὲ χωρίζουν συνδικαλιστικαὶ διαφοραί, δὲν μὲ χωρίζει ὅμως, ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη πρὸς τὸν Πρόεδρόν μας. Εἶχα διαφορὰς καλοπίστους μαζί του, ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν συνδικαλιστικῶν μας πραγμάτων. Αἱ διαφοραὶ αὐταὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν, ἀλλὰ αὐτὸ ὅμως δὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ ἐκφράζω τὴν ἀπόλυτον συμπάθειάν μου, καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀγάπην μου καὶ τὰς εἰλικρινεῖς μου εὐχὰς διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνάρρωσίν του.

Θὰ παρεκάλουν τὴν Συνέλευσιν νὰ δεχθῇ καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον νὰ ἐκφράσῃ ἕνα τρίτον ψήφισμα χαιρετισμοῦ καὶ συμπαθειῶν καὶ εὐχῶν διὰ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν τοῦ ἀσθενοῦς Προέδρου μας.

(Χειροκροτήματα)

Μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία ἀπὸ τὸ μήνυμα τοῦ ἀσθενοῦντος Προέδρου μας, τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ, νὰ διαφυλάξωμε τὴν ἑνότητα τοῦ Προσωπικοῦ. Δὲν νομίζω ὅτι μεταξὺ τῆς ἀντιπολιτευτικῆς παρατάξεως, ἡ ὁποία ἀντεπολιτεύθη τὸ σημερινὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Συνάδελφον Πρόεδρον, ὑπῆρχε διάθεσις διαχωρισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ σὲ καμμιὰ περίπτωσιν. Διάθεσις στὴν ἐργασία καὶ ἀφοσίωσις εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ καθήκοντα τῆς παρατάξεως ἡ ὁποία ἀντιπολιτεύθη τὸν κ. Καραπᾶνον, καὶ ὅλο τὸ Συμβούλιον, ὑπῆρξαν ἀπόλυτοι.

Μερικαὶ πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι πιθανὸν νὰ χωρίζωνται προσωπικῶς. Εἶχα διακηρύξει πάλι καὶ ὅταν εὑρισκόμην εἰς ἄλλα Συνδικαλιστικὰ πόστα, κατὰ τὴν ἔκφρασίν μου, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται στοὺς Συνδικαλιστάς, σὲ καμμιὰ περίπτωσι, μὰ ἀπολύτως σὲ καμμιὰ ν' ἀναμειγνύωνται στὴν πολιτικήν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναμειγνύουν τὰ πολιτικά τους αἰσθήματα μέσα στὸν Συνδικαλισμό. Αὐτὴ εἶναι ἐπιτίμησίς μου. Στρέψτε μιὰ ματιὰ Συνάδελφοι, νὰ δῆτε πῶς ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία κατήντησε ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς της ἀναμίξεως. Στρέψτε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον, νὰ δῆτε ποῦ κατήντησε, ποὺ κοντεύει νὰ διαλυθῇ. Ὅταν εὑρισκόμην στὸ Ἐργατικὸν Κέντρον, ἡ καταπολέμησίς μου αὐτὴ ἦταν ἀπόλυτος.

Σήμερα λοιπόν, τὸ Διοικητικὸ μας Συμβούλιον, μήπως ὄχι ἐκ προθέσεως θέλω νὰ πιστεύω, πολιτεύεται καὶ ἀναμιγνύει τὸν Συνδικαλισμὸν εἰς τὴν Πολιτικήν; Ἐὰν ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν «Τραπεζιτικὴν» γενικά, ἔτσι ὅπως τὰ λέει ἐκεῖ, πολὺ φοβᾶμαι ὅτι διαφαίνεται μία τέτοια προσφορότης. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὸ Ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου, γιὰ τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει ἐργαζόμενος ὁ ὁποῖος εἰς τὰ ἐθνικὰ θέματα νὰ μὴν λαμβάνῃ θέσιν, πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἐκεῖ διαφαίνεται κάποια πολιτική.

Δὲν θέλω νὰ τοὺς κατηγορήσω τοὺς συναδέλφους, ἐφιστῶ ὅμως τὴν προσοχὴν τόσον τῶν διοικούντων ὅσον καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάποτε θὰ διεκδικήσουν τὴν ἐντολήν, νὰ ἀποφεύγουν τὴν πολιτικήν, τὴν ἀνάμιξιν τῆς πολιτικῆς μέσα εἰς τὰ συνδικαλιστικά μας πράγματα. Διότι, Συνάδελφοι, μεταξὺ ὅλων ἡμῶν, μεταξύ μας, ὑπάρχουν Συνάδελφοι διαφόρων πολιτικῶν τοποθετήσεων καὶ ἐὰν αἱ πράξεις τῶν ἑκάστοτε Διοικήσεων ἀντιστρατεύονται εἰς τὰς πολιτικάς των τοποθετήσεις, μοιραίως ἔρχεται ὁ διαχωρισμὸς τοῦ προσωπικοῦ, καὶ ἡ καταπολέμησις τῆς προσπαθείας τῆς ἑκάστοτε Διοικήσεως.

Εἰς τὰ θέματα τῆς Λογοδοσίας ἔχω μίαν παρατήρησιν ἡ ὁποία μὲ ἀνησυχεῖ σοβαρῶς. Ἀφορᾷ, Συνάδελφοι, τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας. Καὶ ἀφορᾷ κυρίως κάποιο σχέδιο νόμου τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ πάῃ στὴ Βουλὴ γιὰ τὴν προσωρινότητα τῶν Συναδέλφων τῶν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προερχομένων.

Εἶδα μιὰ ἀνακοίνωσι προσφάτως καὶ τὸ ἐδήλωσε καὶ ὁ Συνάδελφος Ἀντιπρόεδρος, ὅτι μόλις γίνουν αὐταὶ αἱ τροποποιήσεις, θὰ ἐπακολουθήσῃ μιὰ ριζικὴ ἀνακαίνισις, καθὼς λέει, τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας.

Διερωτῶμαι, ἐὰν δι' αὐτὰς τὰς μικρὰς μὴ σοβαρὰς τροποποιήσεις, ἐχρειάσθησαν 5 χρόνια γιὰ νὰ φθάσουμε σ' αὐτά, πόσα χρόνια θὰ χρειασθοῦν Συνάδελφοι γιὰ τὴν ὁλικὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας. Γιατὶ δὲν προσπαθήσαμε νὰ γίνῃ πράγματι ριζικὴ καὶ τελεία ἡ τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας; Δέκα τρία χρόνια ὑφιστάμεθα αὐτὸν τὸν Ὀργανισμόν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὀκτὼ ἀγωνιζόμεθα νὰ τὸν τροποποιήσωμε, καὶ φθάσαμε νὰ μὴν τροποποιηθῇ ριζικῶς ἀλλὰ ὑπάρχουν ἀτέλειες μετὰ τὴν τροποποίησιν καὶ διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐνδιαφερθοῦμε προσεχῶς. Τὸ ἐδήλωσε ὁ κ. Διοικητὴς πρὸς τοὺς Συλλογικούς μας ἐκπροσώπους καὶ ἐκεῖνοι μᾶς τὸ μετέφεραν δι' ἀνακοινώσεως. Αὐτὴ ἡ ἀναβολὴ μὲ φοβίζει τρομερά, διότι δὲν θὰ ὑπάρξῃ συζήτησις, οὐδὲ αἱ τροποποιήσεις αἱ ὁποῖες ἐνεκρίθησαν, δὲν ξέρω ἂν φτάσουν τελικῶς στὴν ἔγκρισιν καὶ ἐὰν εἶναι ἱκαναὶ νὰ δικαιώσουν τὸ Προσωπικόν.

Μὲ φοβίζει ὅμως καὶ ὁ καταρτισμὸς ἑνὸς σχεδίου Νόμου. Πρέπει νὰ γνωρίσετε Συνάδελφοι, ὅτι δὲν ὑπάρχει χειροτέρα διεκδίκησι ἑνὸς θέματος παρὰ μόνο ὅταν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἕνας Νόμος, καὶ μάλιστα σήμερα. Δὲν ξέρω γιατὶ ἔφθασαν στὸ σημεῖο, νὰ γίνεται νόμος εἰδικὸς γιὰ τὴν προσωρινότητα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Πιθανὸν νὰ ἰσχυρισθοῦν καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης καὶ ἡ Συλλογική μας ἐκπροσώπησις ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὀργανισμός μας ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 3072 τοῦ 1953. Ἀλλὰ ὁ νόμος τώρα αὐτὸς ἔπαψε νὰ ἰσχύῃ, διότι ὑπάρχουν μεταγενέστεροι νόμοι ηὐξημένης δυνάμεως, οἱ ὁποῖοι ἀνατρέπουν αὐτόν. Μία πρᾶξις τῆς Διοικήσεως, μία σύμβασις συλλογικὴ μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Συλλόγου μας, θὰ μποροῦσε νὰ λύσῃ τὸ θέμα αὐτό.

Αὐτοὺς τοὺς δύο φόβους εἶχα νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴ Συνέλευσή μας καὶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας ἐπὶ τῆς πορείας αὐτῶν τῶν ζητημάτων.

Ἡ Βουλὴ Ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ ἕνα θέμα, ἕναν νόμον ὁ ὁποῖος ἔχει τεραστίαν σημασίαν γιὰ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ ἕνα νομοσχέδιο, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἕναν μικρὸ κλάδο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, γιὰ νὰ τὸ περάσῃ ὡς κατεπεῖγον ὁ κ. Μπακατσέλος, ἢ δὲν ξέρω ποιός ἄλλος Ὑπουργός;

Γιὰ μένα εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἕνα ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖον μὲ ἐξένισε κάπως εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐκπροσωπήσεώς μας εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας. Εἰς τὸ τελευταῖον Συνέδριον τῆς Ὁμοσπονδίας μας, δυστυχῶς οἱ ἐκπρόσωποί μας, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐκλεγοῦν εἰς κανένα ἀπὸ τὰ κύρια ἀξιώματα τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁμολογῶ μὲ ἐξένισε φοβερά, διότι δὲν μποροῦσε νὰ χωρέσῃ στὸ μυαλό μου, ὅτι εἶναι δυνατὸν ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ ἐκθέτουν ὑποψηφιότητα εἰς ἕνα ὡρισμένον ὄργανον τῆς αὐτῆς οἰκογενείας καὶ νὰ μὴν ἐκλεγοῦν γιὰ ἕνα ἀξίωμα.

Πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἡ μὴ ἐκλογή των θὰ ὀφείλεται πιθανὸν εἰς τὴν διαφορὰν ἀπόψεων μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων Συλλόγων. Δὲν μπορῶ νὰ δώσω ἄλλην ἐξήγησιν. Αὐτὸ μοῦ κόστισε πραγματικὰ ὡς μέλους τοῦ Συλλόγου. Γιατὶ ἔχω τὴν ἀξίωσιν ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, ἡ ἐκπροσώπησίς μας, οἱ ἐκπρόσωποί μας, ἔστω καὶ ἂν εἶναι τῆς παρατάξεως τὴν ὁποία δὲν ὑποστηρίζομεν, ἀλλὰ πάντως εἶναι ἐκπρόσωποί μας, ἐφ' ὅσον πῆραν τὴν πλειοψηφίαν τῶν συναδέλφων, ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἡγοῦνται πράγματι στοὺς ἀνωτέρους συνδικαλιστικοὺς ὀργανισμούς, καὶ νὰ μὴν ἕπονται.

Εἶδα μεταξὺ τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ μισθολογικοῦ μας θέματος εἰς τὴν Διαιτησίαν. Εἶμαι ὁ μόνος ὁμιλητὴς ἐνώπιόν σας, ἀπὸ τετραετίας ἂν θυμᾶμαι καλά, ὁ ὁποῖος συνετάχθην ἐνθέρμως, ἐφ' ὅσον δὲν μπορούσαμε νὰ κάνουμε διαφορετικά, νὰ καταφύγωμεν στὴν Διαιτησίαν γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ μισθολογικοῦ. Δυστυχῶς πρὸ διετίας ἂν θυμᾶμαι καλά, εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν τῶν ἀνακοινώσεων ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἶχαν τὴν εὐγενῆ καλωσύνη οἱ Συνάδελφοι τοῦ Συμβουλίου, νὰ μὲ περιλούσουν διὰ μιᾶς των ἀνακοινώσεως, ὅτι δὲν ἔπρεπε ἐγώ, τάχα στέλεχος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας, νὰ εἰσηγοῦμαι τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τοῦ Νόμου.

Σήμερα ὅμως εἶμαι πλήρως ἱκανοποιημένος, διότι οἱ ἴδιοι στὴν Λογοδοσία μᾶς λένε, ὅτι δὲν μποροῦσε ἡ Ὁμοσπονδία νὰ καταφύγῃ εἰς ἄλλο μέσον, παρὰ ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἔκανε στὴν διαιτησία θὰ κατέφευγε.

Καὶ ἔτσι μένω μὲ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα μὲ κατηγόρησαν καὶ ἠθέλησαν νὰ ρίξουν κάποιαν ὑποψίαν, κάποιαν σταγόνα λάσπης ἐναντίον μου, σήμερα, εὐτυχῶς τὰ ἀπαλείφουμε ὅλοι.

Ὑπάρχει ὁ περίφημος αὐτὸς νόμος τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων. Ἰσχύει ἐπὶ 13 χρόνια σήμερα. Καμμία Κυβέρνησις δὲν ἐπεχείρησε νὰ τὸν καταργήσῃ. Οὔτε ἐκείνη ἡ ὁποία τὸν κατήρτισε, οὔτε ἡ μεταγενεστέρα ἡ ὁποία διεδέχθη ἐκείνην, οὔτε οἱ πρὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἐπεχείρησαν νὰ καταργήσουν αὐτὸν τὸν νόμον. Δὲν θέλουν νὰ τὸν καταργήσουν. Ἔχουν τὰ συμφέροντά τους, ἔχουν τοὺς λόγους τους. Ἀλλὰ οἱ ἐργαζόμενοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κινοῦνται δυστυχῶς μέσα σ' αὐτὸν τὸν κλοιὸν περιστοιχιζόμενοι ἀπὸ τὸν Νόμον αὐτόν. Καὶ ἡ μία διάταξι εἶναι ἡ πονηρὰ καὶ ἡ ὀδυνηρὰ διάταξις. Εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς παρεμβάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Συντονισμοῦ διὰ τὴν τροποποίησιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων. Αὐτὴ τὴν διάταξιν ὀφείλουμε νὰ πολεμήσουμε καὶ αὐτὴν ὀφείλουν νὰ καταστήσουν ἀνώδυνον.

Βλέπετε σήμερα πῶς ἦλθαν καὶ πῆγαν νὰ πάρουν τὴν Διαιτησίαν, καὶ σήμερα δὲν κάνουν ἀπεργία γιὰ τὴν κατάργησι τοῦ νόμου, ἔκαναν ὅμως πρὸς διετίας, καὶ ὅταν παρεπέμφθη στὴν Διαιτησία ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἔχουν ἀπαίτησιν οἰκονομικῆς διαφορᾶς καὶ ἠκυρώθη ἡ παραπομπὴ

(Συνέχεια στὴν 3η σελίδα)

1927 Ε.Φ.Ε.Τ

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐκδρομὲς μηνὸς Μαρτίου

Κυριακὴ 13)3: ΧΑΛΚΙΣ — ΣΤΕΝΗ.
Ἀναχώρ. 8 π.μ. διὰ Χαλκίδα καὶ συνέχεια διὰ Στενήν. Διημέρευσις καὶ τὸ ἀπόγευμα ἀναχώρ. διὰ Χαλκίδα μὲ μικρὴ στάσι καὶ συνέχεια δι' Ἀθήνας. Δηλώσεις μέχρι τῆς 10)3)66.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 45 — Τρίτοι Δρχ. 55.

Παρασκευὴ 18)3: ΔΙΟΝΥΣΟΣ — ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ — ΜΟΝΗ ΞΥΛΟΚΕΡΙΖΑΣ.
Ἀναχώρ. 5 μ.μ. διὰ Διόνυσον, Ἅγ. Πέτρον, Ν. Μάκρην, Μονὴν Ξυλοκέριζας ὅπου στὶς 7 μ.μ. θὰ παρακολουθήσουμε τὴν ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας ἀναχώρ. δι' Ἀθήνας.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 20 — Τρίτοι Δρχ. 25.

Κυριακὴ 20)3: ΩΡΩΠΟΣ — ΧΑΛΚΟΥΤΣΙ.
Ἀναχώρ. 8 π.μ. διὰ Ὠρωπὸν — Χαλούτσι. Διημέρευσις καὶ ἀναχώρ. τὸ ἀπόγευμα δι' Ἀθήνας μέσῳ Καλάμου.
Ἔξοδα: Μέλη Δρ. 30 — Τρίτοι Δρχ. 40.

Παρασκευὴ 25)3: ΜΥΚΗΝΑΙ — ΝΑΥΠΛΙΟΝ.
Ἀναχώρ. 8 π.μ. διὰ Κόρινθον, Μυκῆνας, Ναύπλιον, Τολό. Συμμετοχὴ εἰς τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος. Δηλώσεις μέχρι τῆς 20)3)66, ἄτομα 40.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 45 — Τρίτοι Δρχ. 60.

Κυριακὴ 27)3: ΑΜΦΙΚΛΕΙΑ — ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
Ἀναχώρ. 7 π.μ. δι' Ἀμφίκλειαν καὶ συνέχεια διὰ Μονὴν Κοιμ. Θεοτόκου. Διημέρευσις, τρόφιμα μαζί μας. Τὸ ἀπόγευμα ἀναχώρ. δι' Ἀθήνας μὲ ἐνδιαμέσους στάσεις. Ἄτομα 40. Δηλώσεις μέχρι τῆς 23)3)66.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 50 — Τρίτοι Δρχ. 60.

Ἐκδομὲς Πάσχα

ΚΕΡΚΥΡΑ (Διάρκεια 4 ἡμέραι, 8 - 11)4)66. Ἔξοδα: Δρχ. 1.220 εἰς 3 δόσεις. (Εἰς τὰ ἔξοδα περιλαμβάνονται: Μετάβασις καὶ ἐπιστροφή, διανυκτερεύσεις, ξεναγήσεις καὶ φαγητό).

ΠΟΡΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Διάρκεια 4 ἡμέραι 8 - 11)4)66).
Ἔξοδα Δρχ. 1.000, εἰς 3 δόσεις. (Εἰς τὰ ἔξοδα περιλαμβάνονται: Μετάβασις καὶ ἐπιστροφή, διανυκτερεύσεις, ξεναγήσεις, φαγητόν).

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ — ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Διάρκεια 10 ἡμέραι 6 - 15)4)66).
Ἔξοδα Δρχ. 2.550, εἰς 4 δόσεις. (Εἰς τὰ ἔξοδα περιλαμβάνονται: Μετάβασις καὶ ἐπιστροφὴ μὲ Πούλμαν, αἱ διανυκτερεύσεις εἰς Ξενοδοχεῖα Α' κατηγορίας μὲ δίκλινα δωμάτια, ξεναγήσεις καὶ ἅπαντα τὰ πρωϊνὰ γεύματα καὶ δεῖπνα εἰς Σόφιαν καὶ Βουκουρέστι.

Ζητήσατε ἀναλυτικὰ προγράμματα.

Πληροφορίαι — Δηλώσεις:

Εἰς Κον Ἀθαν. Ραγᾶζον (Κ)κὸν Κατ)μα τηλ. 310.411 Ἐσωτ. 339)

Ἵδρυσις τμήματος ζίου-ζίτσου

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ 1ης Φ)6ρίου ἐ.ἔ. ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Τμήματος ζίου - ζίτσου ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ συναδέλφου τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Δημητρίου Δαμιανοῦ.

Τὰ μαθήματα παραδίδονται καθ' ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 19.30΄ - 20.30΄ εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς Τραπέζης.

Ἡ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων διὰ τὰ Μέλη τῆς ΕΦΕΤ εἶναι δωρεάν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ παρακολουθήσουν ταῦτα δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Ἔφορον Γυμναστηρίου Κον Λεων. Καλογερόπουλον (τηλ. 318.948).

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

— Στὶς ἐκδρομὲς ἐκτὸς τῶν Μελῶν γίνονται δεκτὰ καὶ μὴ μέλη.
— Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μὲ ἀπαραίτητη καταβολὴ τῶν ἐξόδων συμμετοχῆς.
— Συμμετοχὴ παιδιῶν ἀπὸ ἡλικίας 6 ἐτῶν καὶ ἄνω, ἐπιτρέπεται, μὲ καταβολὴ ὁλοκλήρου τῆς τιμῆς.
— Στὶς ἐκδρομὲς μὲ Πούλμαν καὶ στὶς μεγάλες διαδρομὲς γίνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ ὑποχρεωτικὴ ἐναλλαγὴ θέσεων ἀνὰ ὡρισμένα χιλ)τα, εἰς τρόπον ὥστε ὅλοι οἱ ἐκδρομεῖς νὰ καθίσουν σὲ ὅλες τὶς σειρὲς τοῦ Πούλμαν.
Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς εἶναι προσωπικὰ ὑπεύθυνος γιὰ τὴν τήρηση αὐτοῦ τοῦ κανόνος.
Ἡ παραπλεύρως τοῦ ὁδηγοῦ θέση ἢ ἡ ἀμέσως ἑπομένη ἀνήκει πάντοτε στὸν Ἀρχηγό.
— Ἡ συμμετοχὴ στὶς ἐκδρομὲς προϋποθέτει τὴν ἀνεπιφύλακτη ἀποδοχὴ τοῦ προγράμματος μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ τὶς τυχὸν τροποποιήσεις ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρουν στὴν ἀνάγκη οἱ Ἀρχηγοί.
— Οἱ Ἀρχηγοὶ εἶναι συνεκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταβάλει τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκδρομῆς καὶ θὰ πρέπει νὰ τοὺς διευκολύνουμε μὲ κατανόηση στὶς ὁδηγίες ποὺ μᾶς δίνουν.

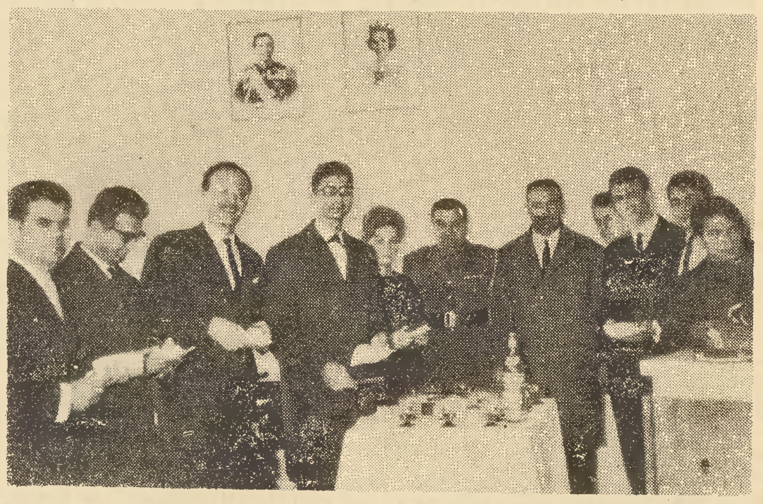

Τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιτας στὸ Κατάστημα τῆς Κῶ

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΣΠΕΓΓΟΣ

Ὀδοντίατρος

Χειρουργὸς στόματος, Γναθοπροσωπικὸς τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Τμήματος Χειρουργικῆς Στόματος καὶ Παθολογίας τοῦ Παν/μίου τῆς OKLAHOMA U.S.A.

Δέχεται Βουκουρεστίου 27α Ὥρ. 5—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλ. 612.901, 717.886

Ο Δρ. ΚΟΣΜΑΣ Α. ΚΙΟΣΟΓΛΟΥ

Παιδίατρος, μετεκπαιδευθεὶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς Η.Π.Α., ἐπανῆλθε καὶ συμβληθεὶς μὲ τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **Γ΄ Σεπτεμβρίου 112** ἰατρεῖον του 5—7 μ. μ. καθημερινῶς. Τηλ. 831.961.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΥΝ. Π.Ε. (1965)
ΣΤΑΔΙΟΥ 39 - 6ος ΟΡΟΦΟΣ ΓΡΑΦ. 11-12 - ΤΗΛ. 318.728

ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΑΚΤΗΣ ΝΗΡΕΩΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ εὐχαρίστως ἀνακοινοῖ πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως καταστῶσι μέλη αὐτοῦ, ὅτι κατόπιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5942) 4.3.66 προσυμφώνου τοῦ Συμβ)φου Ἀθηνῶν Νικολάου Χατζηγιάννη συνεχίζεται ἡ διάθεσις τῶν ἐναπομεινάντων οἰκοπέδων εἰς θέσιν ΑΚΤΗ ΝΗΡΕΩΣ ὑπὸ πλέον εὐνοϊκοὺς σήμερον ὅρους.

Πρὸς τούτοις καὶ κατόπιν τῆς κατ' ἐπανάληψιν ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας πλείστων συναδέλφων, ὅπως μειωθῇ τὸ ὕψος τῶν προκαταβολῶν, ἵνα δυνηθῶσι καὶ οὗτοι νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδων τῆς ὡς ἄνω γνωστῆς πλέον διὰ τὰ πλεονεκτήματά της περιοχῆς, ἐπέτυχε κατόπιν πιέσεως πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ὅπως γίνουν δεκτὰ τὰ ἀκόλουθα:

α) Μείωσιν ἀρχικῶν προκαταβολῶν,
6) Ἔκπτωσιν εἰς τοὺς προεξοφλοῦντας ὁλοσχερῶς,
γ) Παράτασιν πρὸς ἐγγραφὴν νέων μελῶν.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Ἡ «ΑΚΤΗ ΝΗΡΕΩΣ» ἀπέχει ἐξ Ἀθηνῶν 65 χιλ)τρα μέσῳ Ὠρωποῦ, κεῖται δὲ ἀκριβῶς 15 χιλ)τρα ἀνατολικῶς τῆς Ἐρετρίας. Ἐφάπτεται τῆς θαλάσσης εἰς μῆκος 2 χιλ)τρων, ἡ ὅλη ἔκτασις ἔχει ἐλαφρὰν ἀμφιθεατρικὴν κλίσιν πρὸς τὴν θάλασσαν, εἶναι δὲ πλουσιωτάτη εἰς 6λάστησιν (κέδροι, ἐλαιῶνες, σχῖνα κλπ). Τὸ κλῖμα εἶναι τὸ ὑγιεινότερον τῆς Εὐβοίας, εἶναι δὲ δροσερὸν καὶ εὐχάριστον κατὰ τὸ θέρος. Ἡ ὑπήνεμος λόγῳ προσανατολισμοῦ καὶ θέσεως θάλασσα εἶναι διαυγεστάτη, προσφέρεται δὲ δι' ἅπαντα τὰ θαλλάσια σπὸρ καὶ ἁλιείαν. Ἡ θέα πρὸς τὸν Νότιον Εὐβοϊκὸν Κόλπον καὶ τὴν Ἀττικὴν εἶναι πανοραμική.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ — ΦΩΣ — ΝΕΡΟ — ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Διὰ μέσου τῆς περιοχῆς διέρχεται ἡ παραθαλασσία Ἐθνικὴ ὁδὸς Νοτίου Εὐβοίας, ἐξυπηρετεῖται δὲ αὕτη διὰ τῶν Λεωφορείων τοῦ 9ου ΚΤΕΛ (Ἀφετηρία ἐξ Ἀθηνῶν, Λιοσίων καὶ Μιχ. Βόδα).

Τὴν περιοχὴν διασχίζει γραμμὴ ὑψηλῆς τάσεως μὲ μελλοντικὴν ἐγκατάστασιν ὑποσταθμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τηλεφωνικὴ τοιαύτη.

Εἰς τὸ ὑπέδαφος τῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως ρέει ἄφθονον πόσιμον ὕδωρ, ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τῆς γενομένης γεωτρήσεως ὑπὸ τοῦ γειτνιάζοντος Συν)σμοῦ Φιλοθέης, ὅστις ἀνεῦρεν ροὰς ὑπογείων ὑδάτων.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ

Ἡ ὅλη περιοχὴ εἶναι ἐκτάσεως 3.900 περίπου στρεμμάτων, ἐξ ὧν τὰ 1.500 θὰ ἀποτελέσουν τὴν Α΄ ζώνην, τὰ 1.000 τὴν Β΄ ζώνην, τὰ δὲ λοιπὰ 1.400 στρέμματα, λοφώδη κατὰ τὸ πλεῖστον, θὰ διατεθῶσι προσεχῶς, τὸ δὲ εἰσπραχθησόμενον ἐκ τῆς διαθέσεώς των τίμημα, θέλει διατεθῇ ἐν καιρῷ ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς περιοχῆς.

Ἕκαστον τῶν διατεθησομένων οἰκοπέδων εἶναι ἐκτάσεως 750 τ.μ. ἢ 1.330 τ.τ.π. καθαρῶν.

ΑΞΙΑ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ	Α΄ Ζώνη	Β΄ Ζώνη
Γηπεδικὴ ἀξία	Δρχ. 27.600	Δρχ. 14.800
Ἔξοδα Συν)σμου	» 1.000	» 1.000
Φόρος μεταβιβάσεως & συμβ)κὰ	» 4.500	» 2.600
Σύνολον	Δρχ. 33.100	18.400

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Α΄ Ζώνη

1) Προκ)λὴ μέχρι 15.4.66	Δρχ. 3.500
2) Προκ)λὴ μέχρι 15.5.66	» 3.500
3) Προκ)λὴ μέχρι 15.6.66	» 3.500
4) 24 μηνιαῖαι δοσεις ἐξ 800 δρχ. ἑκάστη (24Χ800)	» 19.200
5) Δι' ὑπόλοιπον φόρον μεταβιβάσεως ὅστις δέον νὰ καταβληθῇ μέχρι 15.11.66 προκειμένου νὰ ὑπογραφῇ τὸ ὁριστικὸν συμβόλαιον	» 3.400
Σύνολον	Δρχ. 33.100

Β΄ Ζώνη

1) Προκ)λὴ μέχρι 15.4.66	Δρχ. 2.200
2) Προκ)λὴ μέχρι 15.5.66	» 2.200
3) Προκ)λὴ μέχρι 15.6.66	» 2.200
4) 24 μηνιαῖαι δόσεις ἐκ 400 δρχ. ἑκάστη (24Χ400)	» 9.600
5) Δι' ὑπόλοιπον φόρου μεταβιβάσεως ὅστις δέον νὰ καταβληθῇ μέχρι 15.11.66 προκειμένου νὰ ὑπογραφῇ τὸ ὁριστικὸν συμβόλαιον	» 2.200
Σύνολον	Δρχ. 18.400

Αἱ ὡς ἄνω 24 μηνιαῖαι διαδοχικαὶ δόσεις δέον ὅπως καταβάλλωνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός, ἀρχῆς γενησομένης ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1966.

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως ἐξοφλήσωσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου, παρέχεται ἔκπτωσις ἐξ 6% ἐπὶ τῆς γηπεδικῆς ἀξίας, ἤτοι παρέχεται ἔκπτωσις Δρχ. 1.600 διὰ τὴν Α΄ ζώνην καὶ Δρχ. 900 διὰ τὴν Β΄ ζώνην.

Οἱ μέχρι σήμερον ἐγγραφέντες καὶ καταβαλόντες συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 4. ἀπὸ 8.12.65 ἀνακοινώσει μας, θὰ συνεχίσουν βάσει ταύτης καταβάλλοντες τὰς δόσεις των κανονικῶς. Καὶ οὗτοι δύνανται νὰ τύχουν τῆς ἰδίας ἐκπτώσεως ἐφ' ὅσον προεξοφλήσουν τὴν ὑπόλοιπον ὀφειλήν των.

Συντόμως θέλει πραγματοποιηθῇ ἡ τοπογράφησις καὶ ἡ ρυμοτομικὴ μελέτη τῆς περιοχῆς.

Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων θὰ γίνῃ διὰ δημοσίας κληρώσεως διὰ τὰς δύο ζώνας, τὸ δὲ ὁριστικὸν συμβόλαιον μεταξὺ Συν)σμοῦ καὶ πωλητῶν θὰ ὑπογραφῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1966.

Ἐλήφθη μέριμνα ὥστε οἱ ἐγγραφέντες δι' οἰκόπεδα πλείονα τοῦ ἑνός, κατὰ τὴν κλήρωσιν, νὰ εἶναι ταῦτα συνεχόμενα, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν τοῦτο.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 2α σελίδα)

της εἰς τὴν Διαιτησίαν.

Ἔτσι ἐζημιώθη τὸ προσωπικὸν μιᾶς αὐξήσεως γιὰ νὰ μὴ πῶ περισσοτέρων ἀπὸ τετραετίας μέχρι σήμερον.

Αὐτὲς τὶς παρατηρήσεις εἶχα νὰ κάνω Ἀγαπητοὶ μου Συνάδελφοι. Ἔχω τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν συνείδησιν ἥσυχον, ὅτι πάντοτε ἀντικειμενικῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς ἀντεπολιτεύθην εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησιν, εἶχα δὲ τὴν εὐτυχία νὰ μοῦ τὸ δηλώση καὶ ὁ ἀσθενῶν Πρόεδρός μας εἰς κατ' ἰδίαν συζήτησιν. Θὰ μποροῦσε σήμερα κανείς, ἐπειδὴ δυστυχῶς ὁ Πρόεδρός μας ἀσθενεῖ, ἀσθενεῖ βαρέως, νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι τὸ Συμβούλιόν μας εἶναι μιὰ γέφυρα. Γιατὶ μὴν ξεχνᾶμε, ὅτι εἴτε Κυβέρνησις εἶναι εἴτε Συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις τὴν προσωπικότητα τὴν δίνει ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ ψηφοδελτίου. Ἐὰν αὐτὸς παύση νὰ προσφέρη τὰς ὑπηρεσίας του ἐξ ἀνάγκης, ἐξ ἀναντιρρήτου ἀνάγκης, δυστυχῶς, τότε τὸ Συμβούλιον μένει ἀκέφαλον. Δὲν θέλω νὰ προτείνω στὴν Συνέλευση, νὰ θεωρηθῆ λήξασα ἡ θητεία τοῦ Συμβουλίου ἀπὸ Σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον.

Εὔχομαι ὁλοψύχως ἡ θεία πρόνοια νὰ τοῦ ἀποδώση τὴν ὑγείαν του, νἄρθη πάλι μαζί μας καὶ πρῶτος μεταξὺ τῶν πρώτων θὰ χαρῶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Ἰθακήσιου

Τὸν λόγον ὁ κ. Ἰθακήσιος:

κ. Κ. Ἰθακήσιος: κ. Συνάδελφοι, δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπὶ πολύ. Καὶ ἐγὼ ἐκφράζω τὴν λύπην μου, διὰ τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρόν μας, καὶ εὔχομαι μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν ὁ Θεὸς νὰ τοῦ ἀποδώση τὴν ὑγείαν του.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου δὲν θὰ ὑπεισέλθω εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων διότι εὐθαρσῶς ἡ Διοικητική μας Ἐπιτροπὴ ὡμολόγησε ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα μέχρι σήμερον δὲν εἶναι ἱκανοποιητικά. Καὶ βεβαίως δὲν εἶναι ἱκανοποιητικά, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὕστερα ἀπὸ τόσο χρονικὸ διάστημα δὲν κατωρθώσαμε ἀκόμα νὰ ἔχουμε ἕναν ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος νὰ μᾶς ἱκανοποιεῖ πλήρως καὶ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν αὐτὸν νὰ ὑπάρχει κάποια ἔνταξις. Νομίζω ὅτι μόνον δι' ὀργανισμοῦ καὶ ἐντάξεως, θὰ διορθωθοῦν ὅλαι αἱ ἀδικίαι καὶ ὅλαι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν μεταξύ μας. Γι' αὐτὸ κυρίως ἀντιπαρέρχομαι καὶ ἔρχομαι μόνο νὰ ὑποβάλω καὶ πάλιν εἰς τὴν Συλογικὴν ἡγεσίαν τὰ ἑξῆς παράπονα:

Μεταξὺ τῶν αἰτημάτων διὰ τὰ ὁποῖα ἐζητήθη ἐπίλυσις, δὲν βλέπω τὰ αἰτήματα τὰ ὁποῖα καὶ πέρυσι ἐζήτησα ἀπὸ τὴν Συλλογική μας Ἡγεσία νὰ διεκδικήση. Καὶ τὰ αἰτήματα αὐτὰ κυρίως εἶναι δύο.

1) Ὁ κακὸς ὑπολογισμὸς τοῦ ἐπιδόματος τὸ ὁποῖον ἔχουμε στὴν μισθοδοσία μας καὶ τὸ ὁποῖον λέγεται ἐπίδομα Τμηματαρχῶν καὶ Ὑποτμηματαρχῶν. Παρακολουθήσατε κύριοι, ὅπως πολὺ ἐν λεπτομερείᾳ ἀνέπτυξε πέρυσι ὁ συνάδελφος κ. Θεοδώρου ὅτι διεπιστώθησαν ἀδικίαι αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔνταξιν αὐτὴ ποὺ μᾶς ἔκανε ἡ Τράπεζα. Καὶ παρουσιάζεται συνάδελφος ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχαιότερος καὶ ἔχει τὴν ἰδίαν ἐξέλιξιν μὲ ἄλλον συνάδελφον νεώτερον, . . . ἀλλὰ ἂς τὰ πάρουμε τὰ πράγματα πιὸ συγκεκριμένα.

Ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι 14 χρόνια Τμηματάρχης εἰς τὴν ἀναπροσαρμογὴν ποὺ ἐγένετο μοῦ ἐδώσανε 18%, εἰς τὸν φίλον μου κ. Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ἐκεῖνος τμηματάρχης καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι νεώτερος ἀπὸ μένα ἐδώσανε 21,25% καὶ ἐρωτῶ κύριοι, μὲ ποῖον λογαριασμὸν ἐγένετο ὁ ὑπολογισμός, καὶ τὸ ἔθεσα πέρυσι, καὶ εἶχα ἀξίωσι ἀπὸ τὴ Συλλογικὴ ἡγεσία νὰ τὸ ἐρευνήση καὶ νὰ μᾶς δώση ἀπάντησι. Καλῶ λοιπὸν καὶ σήμερα νὰ μᾶς δώση ἀπάντησι. Πῶς θὰ γίνη ἡ τακτοποίησις τῆς ἐντάξεως τῶν ἀδικηθέντων Τμηματαρχῶν.

Δεύτερον αἴτημα κύριοι, τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ μείνη γιὰ νὰ μὴν τώχουν καὶ τυχὸν Διοικήσεις γιὰ νὰ τὸ ἐπικαλοῦνται, εἶναι τὰ παγωμένα δάνεια τὰ ὁποῖα ἔχουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι. Ὅταν εὑρέθη ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας εἰς ἀδυναμίαν νὰ δώση οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις μᾶς ἔδινε κάτι χορηγήσεις, ὑπὸ τύπον δανείου, μᾶς ἔστελνε δηλαδὴ ὁμαδικῶς ὅλους καὶ ὑπογράψαμε κάτι συμβόλαια καὶ μᾶς ἔδινε κάτι.

Ἀπὸ αὐτὰ τὰ δάνεια κατ' ἀρχὴν μᾶς κράτησε ἕνα τμῆμα, ὕστερα ἡ ἴδια ἡ Διοίκησις μᾶς χάρισε ἕνα δεκαπενθήμερο. Ἐξακολουθοῦν ὅμως καὶ μένουνε ὑπόλοιπα τὰ ὁποῖα ὁ συνάδελφος ὁ ἀποχωρῶν καλεῖται νὰ ἐξοφλήση. Εἶναι κύριοι ἀπαράδεκτον νὰ παραμείνη τὸ θέμα αὐτό.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ μᾶς δώσουν λεπτὰ ἀλλοιώτικα, νὰ μᾶς ἐνισχύουν οἰκονομικῶς καὶ νὰ παραμένει ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ ὡς ὀφειλή μας. Νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον.

Αὐτὰ κύριοι, ἤθελα τὰ δύο αἰτήματα, νὰ ἐκθέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως θὰ παρακαλέσω τὴν Διοίκησίν μας νὰ ἀσχοληθῆ σὲ μερικὰ ἄλλα λεπτομερέστερα, τὰ ὁποῖα δὲν τὰ βλέπω νὰ ἐπιλύωνται, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι δύσκολα: ἡ ἐπανένταξις τοῦ προσωπικοῦ, εἶναι τὸ θέμα κύριοι τῆς ἠθικῆς τάξεως. Ἐμεῖς οἱ συνάδελφοι βλέπομεν μὲ ἀπογοήτευσίν μας, ὅτι τὰ κριτήρια εἰς τὰς προαγωγὰς δὲν εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει. Βέβαια δικαίωμά της εἶναι τῆς Διοικήσεως, νὰ προβιβάζη ὁποιονδήποτε. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι πρέπει ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν εὐσυνειδήτως, τιμίως καὶ οἱ ὁποῖοι οὔτε κατάχρησι ἔκαναν οὔτε τὴ μέση τους ἔκαμψαν, οὔτε σὲ κόμματα ἐπῆγαν νὰ ζητήσουν τὴν προστασία τους, οὔτε καὶ κατὰ οἱονδήποτε τρόπον ἦταν αὐλόδουλοι, νὰ παραγκωνίζωνται ἀπὸ ἕναν ἄλλο συνάδελφό τους, ὁ ὁποῖος ἂν ὄχι λίγο ἢ κατὰ πολὺ λιγώτερο εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως προσόντων πολὺ χαμηλότερα ἀπὸ τὰ προσόντα ποὺ ἔχουν οἱ ἄλλοι συνάδελφοι καὶ παρὰ ταῦτα προάγονται.

Νομίζω λοιπὸν ὅτι ὑποχρέωσιν ἔχει ἡ Συλλογική μας Ἡγεσία κάτι τέτοια θέματα ἠθικῆς τάξεως νὰ τὰ λύη. Σᾶς τὰ λέω ἐγὼ κύριοι, ὁ ὁποῖος ἔχω κλείσει τὴν καριέρα μου εἶμαι 14 χρόνια Τμηματάρχης, ἐγὼ φεύγω, τὴν πόρτα τῆς Τραπέζης τὴν ἔχω στὴν πλάτη μου. Τὴν βαρέθηκα τὴν Τράπεζα, σὲ δυὸ χρόνια φεύγω, ἀλλὰ εἶναι γιὰ σᾶς τοὺς ἐπερχομένους, τοὺς νεωτέρους, νὰ μὴν δεχθῆτε καὶ σεῖς τὶς ἀδικίες τὶς ὁποῖες δεχόμεθα καὶ ἐμεῖς αὐτὴ τὴ στιγμή, Τίποτα ἄλλο κύριοι Συνάδελφοι, σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Τσουδεροῦ

Τὸν λόγον τὸν ἔχει ὁ κ. Τσουδερός.

κ. Μ. Τσουδερός: κ. Συνάδελφοι, τὸ μόνο ποὺ θὰ ἤθελα νὰ συστήσω εἰς τοὺς Συναδέλφους ἦταν νὰ φροντίζουν ὅσο τὸ δυνατόν, νὰ ἀπομακρύνουν τὴν πολιτικὴ ἀπὸ τὴν Τράπεζα. Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ πολιτικὴ ἐμπῆκε στὴν Τράπεζα δὲν πᾶμε καλά.

Κύριοι Συνάδελφοι, θὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν λύπην μου γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ ἀγαπημένου μας Προέδρου, τοῦ μεγάλου ἀπόντος, ὅπως τὸν ἐχαρακτήρισεν ὁ Συνάδελφος κ. Χαρίτος. Πράγματι μὲ τὸν ἀγαπημένο μου Πρόεδρο, μὲ τὸν ἀγαπημένο μου Γιῶργο εἶχα ἀντιθέσεις, σφοδρὰς ἀντιθέσεις κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ ἡ ψυχικὴ ἑνότης οὐδέποτε διεταράχθη. Εἴμαστε τόσο ἀγαπημένοι, ποὺ σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι τὸ ἄγγελμα τῆς ἀσθενείας του, πολύ, πάρα πολὺ μὲ συνέτριψε.

Ἐγὼ προσθέτω καὶ κάτι ἀκόμα εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Παπαϊωάννου. Νὰ ἐκλεγῆ μία τριμελὴς Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ πάη νὰ ἐκφράση τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ νὰ τοῦ εὐχηθῆ τὴν ταχεῖαν καὶ τελείαν ἀνάρρωσιν.

(Χειροκροτήματα).

Ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἔθεσα, συνεπλήρωσα μᾶλλον τὴν πρότασιν τοῦ κ. Παπαϊωάννου. Θὰ εἶναι μία ἔμπρακτος ἐκδήλωσις.

Καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν κριτικὴν τῶν πεπραγμένων. Ἄλλωστε αὐτὴ ἡ συνέλευσις εἶναι μᾶλλον ἡ περίληψις τῆς θητείας τοῦ Συμβουλίου, ἔχουμε καιρὸ γιὰ πάρα πέρα ὅποτε θὰ μπορέση νὰ ὁλοκληρώση ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τὰς ἐνεργείας της ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν Συλλογικῶν.

Ἐκεῖνο μᾶλλον ποὺ δυσαρέστησε τοὺς συναδέλφους καὶ μπορῶ νὰ τοὺς πῶ ὅτι ἔκανε ἐντύπωσι καὶ εἰς ὅσους συνδέονται κατὰ κάποιον τρόπον μὲ τὴν Τράπεζαν δηλαδὴ συγγενεῖς, συναδέλφους ἄλλων Τραπεζῶν κ.λ.π. εἶναι: 1) οἱ τελευταῖες προαγωγές. Οἱ τελευταῖες προαγωγὲς ἔφεραν μίαν ἀναστάτωσιν τόσον ἐντὸς ὅσον καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης, καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἡ ὁποία περισσότερο παντὸς ἄλλου γνωρίζει ὅτι σκοπὸς τοῦ Συλλόγου, ἢ μᾶλλον τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου, λέγει ὅτι εἶναι σκοπὸς τοῦ Συλλόγου ἡ προστασία τῶν μελῶν της, καὶ ἐρωτῶ: Εἶναι προστασία μέλους τοῦ Συλλόγου, αὐτὸ ποὺ γίνεται τώρα, νὰ ἀφήνη ὁ Σύλλογος νὰ παραγκωνίζωνται τόσοι ἄξιοι, ἱκανοί, κατέχοντες καιρίας θέσεις συνάδελφοι;

(Διάφοροι ψίθυροι ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον).

Ἄλλο ἐπίσης τὸ ὁποῖον δημιούργησε δυσμενεῖς ἐντυπώσεις εἰς τὸ σῶμα τῶν συναδέλφων εἶναι καὶ ἡ παράτασις ὁρίου ἡλικίας ὡρισμένων οἱ ὁποῖοι τέλος πάντων δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἦσαν ἀναντικατάστατοι. Δὲν ξέρω, νομίζω ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε ὑπάρχει ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει παράτασιν ὁρίου ἡλικίας τῶν συναδέλφων. Ἄλλωστε ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ Διοίκησις θέλει, ὅπου θέλει νὰ ἐφαρμόση τὸν Ὀργανισμόν, καὶ ὅπου τὸ θέλει νὰ μὴν τὸν ἐφαρμόση. Δὲν ξέρω ἂν ἔχει τὸ δικαίωμα. Ἐν τοιαύτη περιπτώσει συνάδελφοι, θὰ ἔπρεπε καὶ σὲ ἄλλους νὰ ἀνανεώση τὸ ὅριον ἡλικίας.

Καὶ κατὰ τοῦτο λοιπὸν θὰ ἔπρεπε ὁ Ὀργανισμὸς νὰ εἶχεν πλέον ψηφισθῆ νὰ εἶχεν τροποποιηθῆ, νὰ ἔχη ἀφαιρέση αὐτὰ τὰ βασικὰ δικαιώματα ἀπὸ τὴ Διοίκησι. Δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε μ' αὐτὸν τὸν Ὀργανισμό. Αὐτὸς ὁ ὀργανισμὸς εἶναι γνωστὸς ὅτι εἶχε γίνει τὸ 1953, ἐπὶ μιᾶς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἐθεωρήθη ὡς Κοινοβουλευτικὴ Δικτατορία. Ἐπέτυχε ἡ τότε Διοίκησις τὴν ψήφισιν τοῦ Ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς βασανίζει τώρα καὶ 13 χρόνια, καὶ πληροφοροῦμαι ὅτι ἀκόμα εὑρίσκεται ὑπὸ συζήτησιν καὶ οὔτε κἂν ἔχει προχωρήσει εἰς τὴν ἔμπρακτον λύσιν τῶν τροποποιήσεων.

Δὲν ξέρω ἂν αὐτὸ ὀφείλεται εἰς ἀδυναμίαν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Δηλαδή, ὀφείλεται εἰς ἀδυναμίαν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις αὐτῶν τῶν θεμάτων. Εἶναι φυσικὸν ὅμως, κατόπιν τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀγαπημένου μας Προέδρου, ποὺ ὅπως πάλι πολὺ ὀρθῶς ἐσημείωσε ὁ ἀγαπητὸς κ. Παπαϊωάννου, ὁ Πρόεδρος ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων ὡς ἐπικεφαλὴς τοῦ Συλλόγου, δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι καίτοι ὑπάρχουν ἱκανὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ὅτι αὐτὰ καὶ μόνο μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ ἀποτελεσματικά. Καὶ γι' αὐτὸ ἂς μὴ θεωρηθῆ ὑποτίμησις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, ἡ πρότασίς μου εἰς τὴν Συνέλευσίν σας νὰ ἐκλεγῆ μία νέα Ἐπιτροπή, νὰ πλαισιώση τὴν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ ἀγωνισθῆ μαζί της γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνακυπτόντων ἑκάστοτε θεμάτων.

Αὐτὸ καὶ παλαιότερα ὅπως θὰ θυμοῦνται οἱ παλαιότεροι Συνάδελφοι ἐγίνετο σὲ κάθε ἔκτακτον ἀνάγκην.

(Διάφοροι ψίθυροι ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο).

Εἶπε κάποιος Συνάδελφος, ὅτι δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸ Καταστατικό, ἀλλὰ δὲν εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον θὰ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸ καταστατικόν, διότι δὲν θὰ εἶναι πάντοτε, ἐπ' ἄπειρον, δὲν θὰ εἶναι ἀπόλυτη καὶ ἡ θητεία.

Ἐγὼ τί νὰ πῶ, ξέρουμε πολὺ καλά, τὰ παληὰ χρόνια ἦσαν Πρόεδροι τοῦ Συλλόγου, τοῦ ἀναστήματος τοῦ Δρεπανοπούλου, τοῦ ἀναστήματος τοῦ Ἀποστολοπούλου, ἐν τούτοις αὐτοὶ ἐπεδίωκαν καὶ ἐπιζητοῦσαν πλαισίωσιν ἀπὸ συναδέλφους ἄλλους, οἱ ὁποῖοι, πρέπει νὰ σᾶς πῶ, οὐδέποτε εἶχαν ἀναμιχθῆ σὲ Συνδικαλιστικὸν Σῶμα. Καὶ ἐὰν ἐπὶ ὑποθέσει, ἐρχότανε ἐδῶ διάφοροι Διευθυνταί, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ εἴχαμε, θὰ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν ὁ Σύλλογος καὶ τοὺς ἔθετε ὑπ' ὄψιν ὡρισμένα θέματα τὰ ὁποῖα καὶ αὐτοὶ βρίσκουν δίκαια, ἀδιάφορον ἂν οἱ λόγοι τέλος πάντων ἄλλης σκοπιμότητος τοὺς ἐπιβαρύνουν νὰ μὴν ἀναμιγνύωνται, νομίζω ὅτι θὰ εἶχεν ἕνα ἀποτέλεσμα. Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω δὲν μειώνει τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν.

Θὰ παρακαλοῦσα λοιπὸν τὴν Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ μᾶς πῆ πῶς ἀντιμετώπισε ἢ πῶς θὰ ἀντιμετωπίση τὴν ἠθικὴ τάξη μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διότι συνέβαιναν, ὅπως πολὺ ὀρθὰ εἶπε ὁ κ. Παπαθεοδώρου, συνέβαιναν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τώρα.

Θυμᾶμαι, νὰ σᾶς ἀνατρέξω στὸ παρελθόν. Ὅταν ἔγινα Προϊστάμενος τοῦ Ταμείου Τίτλων, ὁ καϋμένος ὁ ἀνηψιὸς τοῦ Δροσόπουλου ποὺ ἔφυγε τελευταίως, ὁ Παγκάρας, ἔγινε προϊσμένος καὶ ἀνεστατώθη ἡ Τράπεζα διότι ἔγινε ὁ Παγκάρας Προϊστάμενος καὶ λέγανε τότε, ἔ βρὲ ἀδελφέ, ἀνεψιὸς τοῦ Δροσόπουλου, εἶναι, μπορεῖ νὰ μὴν τὸν κάνη, θὰ τὸν κάνη. Ἕνα κροῦσμα παρουσιάστηκε καὶ ἔγινε τόση ἀναστάτωσις. Τώρα γίνονται τόσα, καὶ μὲ ἐπεμβάσεις πολιτικῶν ποὺ τέλος πάντων ὁ Σύλλογος εἴτε δὲν ἔδωσε στὸν Διοικητὴ νὰ καταλάβη ὅτι «εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐδῶ», καὶ μπορεῖ κάλλιστα νὰ πῆ ὁ ὑπηρεσιακὸς παράγων εἰς τὸν Πολιτικόν, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ ἐπιβάλη νὰ κάνη κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν, ὄχι μόνον μὲ τὸν ὀργανισμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν ὑπαλλήλων, νὰ τοῦ πῆ καὶ μὲ τιμητικὴν τάξιν, ἄκου Κύριε Πολιτικέ, ἔχω καὶ Σύλλογον ὁ ὁποῖος φέρει μίαν ἀναστάτωσι ἐδῶ στὴν Τράπεζα, γιαυτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω. Νὰ τὸ καταλάβη καὶ ἡ Διοίκησις αὐτό.

Ἔτσι ἀντιμετωπίζονται αὐτὰ τὰ πράγματα. Θὰ τελειώσω μὲ τὴν εὐχή, καὶ οἱ συνάδελοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταβάλλοντες μέσα ἐπιτυγχάνουν μίαν προώθησιν μίαν προαγωγήν, θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ τὸ ἐπιζητοῦν. Ζητῶ πολλά.

(Διάφοροι ψίθυροι).

Ναὶ Συνάδελφε κ. Παναγιωτόπουλε, δὲν θὰ ἤθελες ποτὲ νὰ εὑρεθῆς εἰς τὴν θέσιν νεοπροσληφθέντος συναδέλφου, τὸν ὁποῖον ὅταν ἐπῆγαν νὰ τὸν συγχαροῦν, δὲν ἐτόλμησε νὰ τοὺς κυττάξη κατάματα, τοὺς συγχαίροντάς τον συναδέλφους.

Δυστυχῶς αὐτὸ εἶναι ποὺ πρέπει μὲ κάθε τρόπο ἡ Συλλογική μας ἡγεσία νὰ ἀντιμετωπίση ἀποτελεσματικά. Τώρα νὰ κάνω καὶ μία πρότασι στὴ Συνέλευσι ποὺ μὲ ἐπείγει. Πέρυσι εἰς τὶς ἐκλογὲς ἔκανα κάτι ἔξοδα. Τὰ ἔξοδα αὐτὰ ἐζήτησε νὰ μοῦ τὰ πληρώση ὁ Σύλλογος. Ὁ Σύλλογος βέβαια ἐνέκρινε ἕνα ποσὸν 10.000 δραχμῶν. Οἱ συνάδελφοι ὅμως οἱ συμμετέσχοντες εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τότε, πρέπει νὰ ὁμολογήσουν καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ παρίστανται ἐδῶ, ὅτι, εἶναι πάρα πολύ, πιὸ πολὺ αὐτὰ τὰ ποσὰ ποὺ ἐξοδεύτηκαν καὶ μάλιστα τοὺς ὀφείλονται ἀκόμα αὐτά. Θὰ ἤθελα λοιπὸν νὰ πῶ στὴν Συνέλευση νὰ αὐξήση αὐτὸ τὸ ποσόν. Ἐγὼ θὰ ἔλεγα νὰ τὸ διπλασιάση.

(Χειροκροτήματα)

Τελειώνω διότι ἡ συζήτησις πράγματι ὑπῆρξε λίγο διαλογικὴ καὶ κουράζει, τελειώνω μὲ τὴν ἄπειρον εὐχὴν τῆς ταχείας καὶ τελείας ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἀγαπημένου μας Προέδρου Γ. Καραπάνου.

(Χειροκροτήματα)

κ. Χαρίτος: Κύριοι συνάδελφοι ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ μάλιστα τῶν ἐξόδων ποὺ πραγματοποιοῦν τὰ ὑποψήφια ψηφοδέλτια κατὰ τὸ πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν διάστημα καὶ τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὁ κ. Μελχ. Τσουδερός, νομίζω ὅτι ἐπιβάλεται νὰ δοθῆ τώρα ἐνδιαμέσως ἡ ἀπάντησις γιὰ νὰ μὴ διαφύγη ἂν χρειασθῆ νὰ δοθῆ ἔγκρισις. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω εἰς τὸ σεβαστὸν Σῶμα τῆς Συνελεύσεως, ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν κ. Μέλχ. Τσουδερὸν ψηφοδέλτιον, μετὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας, ὑπέβαλε

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Ὡσαύτως δηλοῦται, ὅτι μέλη τοῦ Συν)σμοῦ δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν πλὴν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ συγγενῶν αὐτῶν καὶ ποσοστὸν τρίτων μὴ τραπεζικῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνεταῖροι ὅπως καταβάλλουν ἐμπροθέσμως τὰς δόσεις των, ἵνα οὕτω δυνηθῆ ὁ Συν)σμὸς νὰ ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις του ἃς ἤδη ἔχει ἔναντι τῶν πωλητῶν ἀναλάβει.

Πληροφορίαι, ἔντυπα, δηλώσεις, ὡς καὶ ἐντολαὶ διὰ τὰς καταθέσεις παρὰ ταῖς Τραπέζαις παρέχονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συν)σμοῦ καθ' ἑκάστην 9 - 1 π.μ. καὶ 5 - 9 μ.μ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ὀργανώνη καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐπισκέψεις διὰ τὴν μετάβασιν τῶν ἐνδιαφερομένων μὲ πούλμαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχήν, ἀρχῆς γενησομένης ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 13.3.66. Ὥρα ἀναχωρήσεως 7.45 π.μ. ἀκριβῶς ἐκ τῆς Πλατείας Κοτζιᾶ (ἔμπροσθεν εἰσόδου Ἐθνικῆς Τραπέζης - Αἰόλου 86). Ἐπιστροφὴ 2 - 3 μ.μ. Ἔξοδα μεταβάσεως μετ' ἐπιστροφῆς Δρχ. 40. Διὰ τὴν συμμετοχήν σας τηλεφωνήσατε εἰς 318-728.

ΕΝΤΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἅπαντας τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους μου τοῦ τμήματος Πληροφοριῶν τοὺς συμμετασχόντας ἰδιαιτέρως εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου καὶ πατρὸς Παναγιώτη Τσίπην εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ἐπίσης, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους κ.κ. Σωτ. Γκιτᾶκον, Γεωρ. Τζωρτζινάκην καὶ Κωνστ. Πιερρουτσάκον διὰ τὴν ὅλην των συμπαράστασιν καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸν πόνον μας.

Ἡ σύζυγος Ζωή, τὰ τέκνα Ἑλένη, Μαρία, Ἀλέξανδρος.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 125 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ κ. Κ. Ι. ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗ

Σωστὸ καὶ ἀπαραίτητο εἶναι νὰ ἑορτάζωνται οἱ μεγάλες ἐπέτειοι.

Μὲ τὶς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις, ποὺ συνήθως ἁπλώνονται καὶ ἀγκαλιάζουν ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς ἑορταζομένης ἐπετείου, δίνεται ἡ εὐκαιρία πολλὰ νὰ εἰπωθοῦν, πολλὰ νὰ ἐπανέλθουν στὴ μνήμη, πολλὰ νὰ συνειδητοποιηθοῦν.

Κι' ὅταν ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπέτειος εἶναι ὅπως ἡ συμπλήρωση τῶν 125 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τότε δίνεται ἡ εὐκαιρία οἱ νεώτεροι νὰ κριτικάρουν ἤρεμα τὶς πράξεις τῶν παλαιοτέρων, νὰ ξεδιαλέξουν ὅ,τι καλὸ ἐδημιούργησαν αὐτοὶ κι' ἀκολουθῶντας τὴν παράδοση νὰ χαράξουν νέα πορεία, ποὺ κι' αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της θὰ γίνη πολύτιμος ὁδηγὸς σ' αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔλθουν.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς ἡ Ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ γίνη σ' ὅλους γνωστὴ καὶ νὰ κατανοηθῆ γιατὶ συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴν ἱστορία τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τὴ στήριξή του, ὅταν κατακουρασμένο καὶ ρακένδυτο ἀπὸ τόσων χρόνων ἀγῶνες γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία του ἔβαζε τὶς πρῶτες οἰκονομικὲς βάσεις ὀργανώσεώς του.

Γιατί, ἂν οἱ μεγάλοι ἥρωες τῆς ἐπαναστάσεως ἔδωσαν τὴν ζωήν των καὶ ἐθυσίασαν τὸ πᾶν γιὰ τὴν λευτεριὰ τῆς πατρίδος μας, ἐν τούτοις, ὅπως ἐξ ἄλλου ἦταν καὶ φυσικό, παρέδωσαν στοὺς ἐλεύθερους Ἕλληνες πολίτες μιὰ χώρα κατάσπαρτη ἀπὸ ἐρείπια.

Ναυτιλία καὶ Ἐμπόριο δὲν ὑπῆρχαν. Οἱ ἀγρότες ἦσαν σὲ ἐλεεινὴ κατάσταση. Οἱ πλούσιοι καπεταναῖοι μας εἶχαν φτωχήνει, ἔχοντες ξοδέψει ὅλα τους τὰ χρήματα. Δρόμοι δὲν ὑπῆρχαν, ἡ κτηνοτροφία εἶχε ἐξαφανισθῆ, μεταφορικὰ ζῶα ἦσαν, ἐπίσης, ἀνύπαρκτα. Παντοῦ ἀποκαΐδια, ἐρείπια καὶ ἐρήμωση.

Αὐτὴ ἦταν ἡ μορφὴ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ὅταν τελείωσε ὁ ἀγῶνας.

Καὶ τότε ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν ἄλλοι ἥρωες νὰ πάρουν τὴν σκυτάλη ἀπὸ τοὺς κουρασμένους καὶ φτωχοὺς πιὰ ἀγωνιστές, γιὰ νὰ στηρίξουν καὶ νὰ περισώσουν τὸ μεγάλο αὐτὸ ἀγαθό, τὴν Ἐλευθερία.

Βρέθηκε ὁ Γεώργιος Σταῦρος. Ὁ ἔξυπνος αὐτὸς Ἠπειρώτης ἔμπορος καὶ ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ αὐτὸς δούλεψε ἀκούραστα καὶ ἔκανε πραγματικότητα τὸ ὄνειρο τοῦ κυβερνήτη Καποδίστρια.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς παρὰ νὰ νοιώση ρίγη συγκινήσεως στὴ σκέψη ὅτι τὸ 1842 στὸ κέντρο τῆς ἐμπορικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, στὴ διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ στὴν Πλατεῖα Δημοπρατηρίου, κάπου ἐκεῖ κοντὰ ἦταν καὶ τὸ γραφεῖο τοῦ Γ. Σταύρου, νοικιαζότανε τὸ πρῶτο κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ὅπου ἐξεκίνησε ἡ οἰκονομικὴ ἀναγέννηση τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1842 ὑπῆρχε μέσα στὴν Ἀθήνα πιστωτικὸ ἵδρυμα. Τὸ πιστωτικὸ αὐτὸ ἵδρυμα ποὺ ἐπαξίως ἔφερε καὶ φέρει τὸν τίτλο «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» ἐστήριξε τὸ κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ οἰκοδόμημα τῆς χώρας μας καὶ διέσωσε τὴν οἰκονομία της στὶς δύσκολες ἱστορικές της περιόδους. Μὲ τὸν Γ. Σταῦρο, πρῶτο Διευθυντὴ τῆς ΕΤΕ, καὶ τοὺς μετέπειτα διοικητές του τὸ ἵδρυμα αὐτὸ διεδραμάτισε ἱστορικὸ ρόλο γιὰ τὴν χώρα μας, ποὺ ἀναμφίβολα πρέπει νὰ χαρακτηρισθῆ ἡρωϊκός. Κι' αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Ἡ Τράπεζα αὐτὴ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ παρόμοια ἱδρύματα ποὺ τὰ χαρακτηρίζει ὁ σκληρὸς νόμος τοῦ κέρδους καὶ μόνο. Οἱ ἱδρυτές του καὶ κατόπιν οἱ διοικητές του, ὅλοι συνέδεσαν τὴν προκοπὴ τῆς Τραπέζης μὲ τὴν προκοπὴ τοῦ τόπου. Πολλοὶ ἀνέλαβαν ὑπουργικὰ ἀξιώματα ἢ ἔγιναν καὶ πρωθυπουργοί, ἀλλὰ καὶ ὑπουργοὶ ἔγιναν διοικηταὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Καὶ γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ τόπου ἔκαμε πολλὰ καὶ θυσίες ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Μᾶς συνεπῆρε ὅμως ἡ συγκίνηση καὶ ἔτσι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε περάσαμε σὲ θέματα, ποὺ ἄλλοι ἐμπειρώτεροι καὶ ἀξιώτεροί μας θὰ διαπραγματευθοῦν φεύγοντας ἀπὸ τὸ κυρίως θέμα μας, τὸν φιλοτελικό, δηλαδή, ἑορτασμὸ τῆς ἐπετείου αὐτῆς.

Ἂς εἶναι ὅμως τὰ ὅσα παραπάνω εἴπαμε ὁ φόρος τιμῆς τοῦ φιλοτελικοῦ κόσμου πρὸς τὸ πρῶτο πιστωτικὸ ἵδρυμα τῆς χώρας. Ἔχει καθιερωθῆ ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια τώρα, κάθε σημαντικὸ γεγονὸς μιᾶς χώρας, κάθε ἐκδήλωσή της ποὺ χρειάζεται νὰ πάρη ἐπίσημο χαρακτῆρα, μεταξὺ τῶν ἄλλων, σὰν ἐπιστέγασμα καὶ ὑπογράμμιση τῆς ἀξίας της, νὰ ἐκδίδεται καὶ σειρὰ ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων.

Καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἐπέτειος τῶν 125 χρόνων ἀποδεδειγμένα εἶχε ὅλα τὰ προσόντα.

Τὸ ἱστορικὸ τῆς ἰδέας ἐκδόσεως γραμματοσήμων.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζουσα τὴ σημασία τῆς ἐκδόσεως γραμματοσήμων σὰν μέσου ὑπογραμμίσεως καὶ ἐπισημοποιήσεως καὶ ἀπὸ κρατικῆς πλευρᾶς τῆς σημασίας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 125ετηρίδος τῆς ΕΤΕ ὑπέβαλε σχετικὴ πρόταση στὴν ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἡ ὁποία καὶ τὴν ἀπεδέχθη.

Τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς καὶ τὸ ἱστορικὸ περιεχόμενο τῶν θεμάτων των.

Ἀπεφασίσθη τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς νὰ εἶναι 4:

Κλάσις Δρχ. 1.50: Ἰωάννης - Γαβριὴλ Εὐνάρδος.

Κλάσις Δρχ. 2,50: Γεώργιος Σταῦρος.

Κλάσις Δρχ. 4: Τὸ Μέγαρο τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος.

Κλάσις Δρχ. 6: Εἰκοσιπεντάδραχμον χαρτονόμισμα ἀπὸ τὰ πρῶτα ποὺ ἐξέδωσε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Μὲ τὰ εἰκονιζόμενα θέματα τῶν γραμματοσήμων αὐτῶν, τονίζονται οὐσιώδη σημεῖα τῆς Ἱστορίας τῆς ΕΤΕ. Εἶναι ὅμως σκόπιμο νὰ δοῦμε τὸ κάθε γραμματόσημο χωριστά.

Ὁ Ἰωάννης - Γαβριὴλ Εὐνάρδος γεννήθηκε στὴ Γαλλία. Γνωρίστηκε μὲ τὸν Καποδίστρια στὸ συνέδριο τῆς Γενεύης τὸ 1814 - 1815. Ὁ Εὐνάρδος βρισκόταν ἐκεῖ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἰταλίας. Συνδέθηκε μὲ τὸν Καποδίστρια, ἀγάπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ συνέβαλε οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα της. Τέλος συνέβαλε ἀποφασιστικῶς καὶ στὴν ἵδρυση τῆς ΕΤΕ μὲ συνεισφορὰ κεφαλαίων μέσῳ τοῦ γραφείου ποὺ διατηροῦσε στὴν Ἀθήνα.

Γεώργιος Σταῦρος: Γεννήθηκε στὰ Ἰωάννινα τὸ 1788. Στὴν Βιέννη μυήθηκε στὴν Φιλικὴ Ἑταιρία. Τὸ 1824 ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπηρετεῖ τὸν ἀγῶνα συνεργαζόμενος μὲ τὸν Γ. Κουντουριώτη. Μτεὰ τὴν ἀπελευθέρωση συνεργάζεται μὲ τὸν Ρενύ, στὸν Γάλλο σύμβουλο τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν. Μέσῳ τοῦ Ρενὺ συνεδέθη μὲ τὸν Εὐνάρδο. Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὴν ἵδρυση τῆς Τραπέζης ἐξελέγη Διοικητής.

Τὸ Μέγαρο τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος: Τὴν μορφὴ μὲ τὴν ὁποία τὸ κτίριο τῆς ΕΤΕ ἐμφανίζεται στὸ γραμματόσημο τὴν ἐπῆρε τὸ 1900 μὲ τὴν ριζικὴ ἀνακαίνιση ποὺ ἔγινε.

Στὸ πρῶτο ἰδιόκτητό της κτίριο, στὴν σημερινή του θέση, στὴν πλατεῖα, δηλαδή, Λουδοβίκου ἐστεγάσθηκε ἡ ΕΤΕ τὸ 1845.

Τὸ κτίριο αὐτὸ ἦταν ἀρχικὰ διώροφο. Ἀργότερα ἡ Τράπεζα ἀγόρασε καὶ τὸ κτίριο τοῦ «Ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας» ποὺ ἦταν δίπλα ἀκριβῶς. Τὰ δύο κτίρια συνδεθήκανε μὲ γέφυρα. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κτιρίου μὲ τὴ σημερινὴ ἐξωτερική του μορφὴ ἐτελέσθησαν τὸ 1902 μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 60 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῆς ΕΤΕ. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἕως σήμερα ἔγιναν πολλὲς μεταρρυθμίσεις στὸ ἱστορικὸ αὐτὸ μέγαρο.

Εἰκοσιπεντάδραχμον τραπεζογραμμάτιον: Τὸ τραπεζογραμμάτιο ποὺ εἰκονίζεται στὸ γραμματόσημο ἐκδόθηκε τὸ 1867 σὲ Δ΄ ἔκδοση καὶ ἐτυπώθηκε ἀπὸ τὴν AMERICAN'S BANK OF NOTE CO. NEW YORK.

Στὴν προσθία ὄψη τοῦ εἰκοσιπενταδράχμου εἰκονίζονται: ἡ μορφὴ τοῦ Γ. Σταύρου, ὁ βασιλικὸς θυρεὸς καὶ συμβολικὰ οἱ κύριες παραγωγικὲς δραστηριότητες. Ἡ ὀπισθία ὄψη του εἶναι λευκὴ μὲ ὑδατογράφημα ποὺ ἐμφανίζει τὴν ἀξία του ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως.

Τεχνικὰ καὶ ἄλλα στοι-

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα)

πρὸς τὸν Σύλλογον, μὲ ὑπογραφὴν τοῦ κ. Τσουδεροῦ, ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητοῦσε δρχ. 15.000. πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τοῦ ψηφοδελτίου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ περίπου τοιοῦτον καὶ δὲν ἐσυνοδεύετο ὑπὸ δικαιολογητικῶν. Παρεκάλεσα τὸν κ. Τσουδερόν, ἐὰν τοῦ ἦτο δυνατόν, νὰ ἐπισυνάψη ὅσα μποροῦσε δικαιολογητικὰ τῆς δαπάνης. Δηλαδὴ εἰσιτήρια, τιμολόγια ἀγορᾶς χάρτου, ἐκτυπώσεων κ.λ.π. Μετὰ πάροδον ἱκανοῦ χρόνου ὁ κ. Τσουδερὸς μοῦ ἐγνώρισε, ὅτι δυστυχῶς δὲν τοῦ ἦταν εὔκολο νὰ συγκεντρώση δικαιολογητικὰ καὶ ἐπανῆλθε ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν περίπου ἐξόδων τῶν δρχ. 15.000.

Τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐν ἀναλογίᾳ μὲ τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν, τὰς ὁποίας αὐτὸ ἐπραγματοποίησεν κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχαιρεσίας καὶ μὲ πλήρη σειρὰ δικαιολογητικῶν διὰ τὰς δαπάνας αὐτάς, κατ' ἀναλογίαν ἐπαναλαμβάνω, ἔναντι τῶν δραχ. 15.000 ποὺ ζητοῦσε ἄνευ δικαιολογητικῶν, ἐνέκρινε τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 10.000 καὶ τὰς ὁποίας, ἀφοῦ ἀρχικῶς μὲ εὐχαρίστησεν ὁ κ. Τσουδερός, μέχρι στιγμῆς δὲν ἦλθε νὰ τὰς εἰσπράξη. Τὴν αἰτίαν τὴν ἀγνοῶ. Καὶ αἰφνιδίως αὐτὴν τὴν στιγμὴν τίθεται ζήτημα διπλασιασμοῦ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ὁ Σύλλογος ἐνέκρινε. Δηλαδὴ ἔναντι αἰτουμένου ποσοῦ δρχ. 15.000, δίχως δικαιολογητικά, καὶ ἐγκριθέντος τοιούτου δρχ. 10.000 ὁ συνδ. κ. Τσουδερὸς ζητᾶ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ εἰς δρχ. 20.000, ἤτοι δρχ. 5.000 πέραν ἐκείνων τὰς ὁποίας οὗτος δι' ἐγγράφου του μᾶς ἐγνώρισε ὅτι ἐπραγματοποίησε. Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸ παρελθόν. Ὡς πρὸς τὸ μέλλον νομίζω ὅτι ἐπιβάλεται πρὸς κατοχύρωσιν τῆς ἐμφανίσεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλογικοῦ Ὀργάνου...

κ. Τσουδερὸς (διακόπτων τὸν προηγούμενον ὁμιλητὴν): κ. Συνάδελφοι ἐπιθυμῶ νὰ προβῶ εἰς μίαν διευκρίνησιν καίτοι τὸ θέμα εἶναι πολὺ δυσάρεστον. Ἐπειδὴ ὁ Σύλλογον μοῦ ζητοῦσε δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς δὲν μποροῦσα νὰ προσκομίσω καὶ προκειμένου νὰ τὰ χάσω ὅλα, ἐζήτησα ἔστω 15.000 δρχ. Ἀλλὰ εἶναι γνωστόν, σᾶς λέω, ὅτι ὅλων τῶν συναδέλφων τῶν συμμετασχόντων εἰς τὸ ὑπ' ἐμὲ ψηφοδέλτιον τοὺς ὀφείλονται περὶ τὰς 1.000 δραχμάς.

κ. Παπαϊωάννου: (ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Χαρῖτον) Κύριε συνάδελφε διαπράξατε σφάλμα μὲ αὐτὰ ποὺ εἴπατε, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἀφήνετε ἀκάλυπτον τὸν κ. Τσουδερόν. Διότι δημιουργῆται εἰς τὴν Συνέλευσιν ἡ ἐντύπωσις ὅτι οὗτος ἐπιδιώκει διὰ τὸν ἑαυτόν του τὰς 5.000 δραχμάς.

κ. Χαρῖτος: (διαμαρτυρόμενος) Μακρυὰ ἀπὸ μένα κάθε τέτοια σκέψις πρὸς Θεοῦ. Ὁ κ. Παπαϊωάννου λέγει ὅτι ἀφήνω ἀνοικτὸν τὸν κ. Τσουδερὸν ὅτι δῆθεν ζητάει τὰς 5.000 δραχμὰς διὰ τὸν ἑαυτόν του. Πρὸς Θεοῦ. Μοῦ εἶναι ἀδιανόητο κάτι τὸ παρόμοιον.

κ. Τσουδερός: Τὸ θέμα, ὅπως καταλαβαίνετε ἔχει δύο πλευράς. Ἡ μία ἀφορᾶ τὰ τρέχοντα ἔξοδα ποὺ ἐπραγματοποίησα εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἡ ἄλλη ἀφορᾶ τὴν μεταχείρισι τῶν συνδυασμῶν ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα εἰς τὸ μέλλον.

κ. Χαρῖτος: Ὡς πρὸς τὸ μέλλον δὲν εἶναι τῆς παρούσης ὥρας. Πάντως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὰ ὁποιαδήποτε ψηφοδέλτια νὰ πραγματοποιοῦν μὲν ἔξοδα ἀλλὰ δικαιολογημένα, δηλαδὴ μὲ τὴν προσκόμισιν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν. Ὅσον ἀφορᾶ διὰ τὸ θέμα τῶν ἤδη πραγματοποιηθέντων ἐξόδων, ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐμεῖς ἀντίρρησιν.

κ. Νικολάου: Σᾶς παρακαλῶ, ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι πολὺ λεπτό, θὰ πρέπει νὰ γίνη μιὰ ἀντικειμενικὴ κρίσις. Διότι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ προσάπτωντα κατηγορίες εἰς βάρος ἡμῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οἱ ὁποῖοι πάντοτε διαχειριζόμεθα χρήματα. Θὰ παρακαλοῦσα τὸ ἑξῆς: Νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅπως εἶπε ὁ κ. Συνάδελφος, τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Συλλόγου, τοῦ ψηφοδελτίου τοῦ κ. Καραπάνου, ὅτι ὁ κ. Καραπάνος τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἔκανε καὶ ἀνάλογα νὰ γίνουν. Αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ δικαιολογοῦνται μὲ ἀποδείξεις, δὲν εἶναι σωστό. Εἶναι ἔξοδα τὰ ὁποῖα κατὰ μέσον ὅρον καταβάλλονται.

κ. Ἰθακήσιος: κ. Νικολάου, μὲ συγχωρεῖτε ποὺ σᾶς διακόπτω, τὸ ψηφοδέλτιον ποὺ ἀναφέρατε πάντοτε ἔχει περισσότερα ἔξοδα ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Συλλόγου, διότι ὁ Σύλλογος ἔχει τὴν εὐχέρεια.

Ἀκοῦστε κ. Συνάδελφοι. Τὸ τυχὸν ἀντιπολιτευόμενον ψηφοδέλτιον, οἱοσδήποτε ἄλλος θέλει νὰ κατέλθη γιὰ νὰ διεκδικήση τὸν Σύλλογον, ὑποβάλλεται εἰς δαπάνας ὁπωσδήποτε μεγαλυτέρας τῆς Συλλογικῆς Ἡγεσίας. Διότι ἡ μὲν Συλλογικὴ ἡγεσία μας ἔχει τὸν χρόνο, ἔχει τὰ μέσα, νὰ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς θητείας της, ἐνῶ ὁ καινούργιος ὁ ὁποῖος θέλει νὰ κάνη τὸν συνδικαλιστὴ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάνη μιὰ περιοδεία γενική, γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουνε οἱ συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιῶν. Ὥστε αὐτὰ τὰ ἔξοδα εἶναι μεγαλύτερα, δὲν εἶναι δίκαιον, δὲν εἶναι σωστόν, ἕνας συνάδελφος νὰ ἀποφεύγη τὸν συνδικαλισμὸ γιὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν τὰ βγάζει ἡ τσέπη του. Ἐγὼ σᾶς ὁμολογῶ κύριοι ὅτι μέχρι τώρα ἐπειδὴ ἀνακατεύθηκα στὸν Συνδικαλισμὸ τὸν ἄλλο μῆνα πληρώνω τὴν τελευταία μου δόσι ἀπὸ δάνεια ποὺ εἶχα συνάψει, γιὰ νὰ κάνω τὸν συνδικαλιστήν. Λοιπὸν δὲν εἶναι σωστὸ κύριοι.

(Χειροκροτήματα)

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Παρακαλῶ, ἐπειδὴ καταναλώσαμε ἀρκετὸ χρόνο γιὰ θέμα τὸ ὁποῖο δὲν ἔπρεπε, σᾶς κάνω μιὰ πρότασι ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἀρχὴν δὲν τίθεται ὑπὸ συζήτησιν τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τσουδεροῦ. Καμμία ἀμφιβολία γιὰ τὴν εἰλικρίνεια τοῦ κ. Τσουδεροῦ. Πάντως ὅμως μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἦταν ἀμελὴς στὸ θέμα τῆς προσκομίσεως τῶν δικαιολογητικῶν, βέβαια δὲν ὑπῆρχε καμμία πρόθεσις γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, γι' αὐτὸ ὁ κ. Τσουδερός, ἂς μᾶς πῆ τέλος πάντων τί ποσὸν εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον θέλει νὰ συμπληρώση, καὶ νὰ τὸ συμπληρώση καὶ ἡ Συνέλευσις νὰ τὸ ἐγκρίνη.

Ἀλλὰ θερμὴ παράκλησις, γιὰ ὅλους ὅσους κατέρχονται εἰς ἀρχαιρεσίες νὰ τὰ συγκεντρώνουν τὰ δικαιολογητικά. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὰ συγκεντρώνει. Διότι σὰν Σωματεῖον δὲν ἔχομεν μόνον τὸν ἔλεγχον τῶν δικῶν μας ἐλεγκτῶν. Μπορεῖ ναρθῆ ἀργότερα ὁ ἔλεγχος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἔλεγχος οἱοσδποτε, νὰ τεθοῦν ὅλες οἱ δαπάνες τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν κρίσιν οἱουδήποτε ἐλεγκτοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένου. Ὅσον πληρέστεροι εἴμεθα εἰς τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν μας, τόσο καλύτερα εἶναι γιὰ τὸ Σωματεῖον μας.

Αὐτὴν τὴν παράκλησιν νὰ τὴν κάνουμε, καὶ τώρα νὰ καθορίσουμε ἀπὸ τώρα ποσὸν καὶ μάλιστα ὅταν δὲν ἀντιμετωπίζουμε τὶς ἀρχαιρεσίες, νομίζω ὅτι εἶναι ἄκαιρον, ὅταν πρόκειται νὰ κάνουμε ἀρχαιρεσίες, τότε ἡ προηγηθησομένη τῶν ἀρχαιρεσιῶν Συνέλευσις ἂς τὸ καθορίση αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

κ. Χαρῖτος: Ἐγκρίνετε νὰ συμπληρωθῆ ἡ ἔγκρισις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου στὸ ὕψος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Τσουδεροῦ;

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Παράσχη

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ συνάδελφος κ. Παράσχης.

κ. Παράσχης: κ. Συνάδελφοι, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε καὶ ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου νὰ πῶ μιὰ κουβέντα γιὰ τὸν ἄρρωστο Πρόεδρό μας. Νὰ εἶναι καλά, καὶ νὰ εἶναι καλὰ καὶ κάθε συνάδελφος ποὺ βρίσκεται στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου. Εὐθέως ἐξ ἀρχῆς ἤθελα νὰ παρακαλέσω τὴν Γεν. Συνέλευσιν καὶ τὸν Πρόεδρο, νὰ μοῦ ἐπιτρέψη νὰ δηλώσω πὼς στὴν πορεία τῆς ὁμιλίας μου, ποὺ θὰ εἶναι περιληπτικὴ καὶ θὰ θέλη νὰ μὲ διακόψη, τὸ δέχομαι ἐν τάχει, ἂν ὑπάρξη συνάδελφος ποὺ καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ ἀφήσω σκοτεινὰ σημεῖα καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον προϋπόθεσιν ὅτι ὁ διάλογος θὰ διεξαχθῆ κατὰ τρόπον πολιτισμένον, ἤρεμον καὶ γαλήνιον.

Μία δίλεπτη, ἀστραπιαία, ἀναδρομὴ στὴν περυσινὴ Γενικὴ Συνέλευσι στὴν ὁποία καὶ πάλιν ἐξέθεσα τὶς ἀπόψεις μου καὶ εἶπα τὶς ἰδέες μου. Τὸ κρινόμενο Διοικητικὸ Συμβούλιο, τὸ τωρινό, ποὺ ἦταν τὸ ἴδιο καὶ πέρυσι καὶ πρόπερσυ καὶ ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ χρόνια, στὴν προσπάθειά του νὰ βρῆ ψεγάδια στὸν λόγο μου, μὲ κατηγόρησε, μὲ ἔψεξε γραπτὰ καὶ προφορικά, γιὰ ἕνα καὶ μόνο θέμα, ὅτι δηλαδὴ ὁ ὑποφαινόμενος δὲν ἐμφανίζεται στὸ βῆμα τῆς κριτικῆς πάντα, αὐτὸ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω εἶναι ἀλήθεια.

Μερικὲς φορὲς σιωποῦσα, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ξέρη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ σιωπὴ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς εἶναι ἡ αὐστηρότερη κριτική, ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ γίνεται αὐτὴ τὴ στιγμή. Νὰ ὑπάρχουν ἑκατοντάδες συνάδελφοι καλοὶ καὶ ἄξιοι καὶ νὰ μὴν ἔχουν τὸ κουράγιο οὔτε νὰ μιλήσουν, εἴτε ἀπὸ ὑγεία εἴτε ἀπὸ ἀδιαφορία, εἴτε ἀπὸ πλήρη ἀπογοήτευση. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀλοίμονον χειρότερη κατάσταση γιὰ ἕναν Σύλλογο, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι νὰ τὸ κρίνουν, εἴτε θετικὰ εἴτε ἀρνητικά. Ὁ Σύλλογός μας σ' αὐτὴν τὴν κατάντια κατήντησε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐγὼ παρακαλῶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ φέτος νὰ μοῦ συγχωρήση αὐτὴ τὴν ἀδυναμία μου, ποὺ καὶ φέτος δὲν θὰ βρεθῶ στὸ στρατόπεδο τῶν σιωπηλῶν.

Τὸ Λογοδοτοῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸν χρόνον ποὺ πέρασε, καὶ μὲ τὰ ἀποτελέσματά του, καὶ μὲ τὶς ἀποφάσεις του καὶ μὲ τὴν σύνθεση τῶν Διοικητικῶν του ὀργάνων, διέψευσε ὠμὰ καὶ τὶς πιὸ μικρὲς καὶ τὶς πιὸ τελευταῖες καὶ μεγάλες αὐταπάτες ἐκείνων ποὺ πίστευαν ὅτι αὐτὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον θὰ φέρη τὴν ἀλλαγὴ ποὺ ὅλοι περιμέναμε στὰ Διοικητικά μας, στὰ Συνδικαλιστικά μας πράγματα.

Παραμένει λοιπὸν γιὰ τὸν ὑποφαινόμενο, καὶ γιὰ μέγαν ἀριθμὸ Συναδέλφων, παραμένει τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἕνα Συμβούλιο βαθύτατα ἀντιπροοδευτικό. Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ μόνο κατάφερε εἰς τὴν ὀκτάχρονη πορεία του ἦταν νὰ ξεγελάη μὲ μαστοριὰ καὶ νὰ σκορπάη τὸ κέφι μὲ χίλιες δυὸ ἀνακοινώσεις, ὑποσχέσεις, ποὺ εἶναι σύνηθες ἀλοίμονον αὐτῶν ποὺ κατέχονται εἴτε ἀπὸ μικρὴν εἴτε ἀπὸ μεγάλη εὐτυχία.

Φέτος μᾶς κάλεσαν ἐδῶ, γιατί: Ἔτσι ποὺ μᾶς κάλεσαν εἶναι σὰν νὰ μοιάζουν μὲ ἐπαγγελματίας πραματευτές. Διότι πέρυσι τέτοιο καιρό, ἐντελῶς ἀντιδημοκρατικά, φρόντισαν νὰ παρατείνουν τὴ θητεία τους ἐπὶ δυὸ χρόνια καὶ κατὰ συνέπειαν κατέστησαν ἄχρηστον τὴν παρουσία μας, ἐδῶ, δὲν ζητᾶνε δὲ τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐπιείκειά μας αὐτὴ τὴ στιγμή.

Τὰ ἐπιτεύγματα ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὸ δίχρονο ποὺ πέρασε, θεωρῶ πὼς ὑπῆρξαν λίαν μηδαμινά, καὶ τοῦτο διότι αἱ ἐπιβαρύνσεις τῆς Τραπέζης ἦταν ἀποτέλεσμα ἐφαρμογῆς ἀποφάσεων Διαιτητικῶν Δικαστηρίων, ὁρᾶτε 3% καὶ 7% τοῦ ὁποίου μέρος πήραμε σήμερα, καὶ τὸ πήραμε σκόπιμα σήμερα γιὰ νὰ εἶναι γεμᾶτα τὰ στομάχια μας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτὸ ποὺ πήραμε σήμερα — συμβαίνει δὲ πάντα τὴν ὥρα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κάτι νὰ μᾶς δίνουνε, ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο ποὺ μίλησα προηγούμενα. Ἑπομένως, αἱ ἐπιβαρύνσεις τῆς Τραπέζης ἐγένοντο εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων ὅπως ἀνέφερα τὸ 3% καὶ 7% ἢ ὑπῆρξαν Κυβερνητικὲς ἀποφάσεις, ὅπως εἶναι τὸ ἐπίδομα ἀδείας, ποὺ δόθηκε τὸν καιρὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Παπανδρέου καὶ μιὰ ἄλλη αὔξησις ποὺ δόθηκε σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῶν κατωτέρων ὁρίων τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Ἑπομένως ἀπὸ προσπάθειες καὶ ἀπὸ ἀγῶνες τοῦ Συλλόγου μας τίποτα δὲν πήραμε. Ἐκτὸς ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες μοῦ ποῦν ὅτι θεωρεῖται ἐπίτευγμα τὸ γεγονὸς ὅτι κατ' ἐπέκτασιν τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς ἀσκοῦντας Διεύθυνσιν καὶ Ὑποδιεύθυνσιν τῶν τεσσάρων μεγάλων καταστημάτων Κεντρικοῦ, Α καὶ Β Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, χορηγηθὲν ποσὸν 1.000.000 δραχμῶν, θεωρεῖται ἐπίτευγμα δι' ὅλον τὸ προσωπικόν. Διότι μ' αὐτὸ τὸ 1.000.000 τὸ ὁποῖον κατ' ἐπέκτασιν ἐπαναλαμβάνω θὰ μποροῦσανε 1.000 μικροὶ συνάδελφοι νὰ πάρουνε χίλιες δραχμὲς τὸ χρόνο αὔξησι, νὰ πρέπει νὰ θεωρήσουμε ἐν τάξει φυσικὰ τὰ κύρια θέματα τῶν ὁποίων ὅλοι μας περιμέναμε τὴν ἐπίλυσι καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πόθος βαθὺς κυριαρχεῖ. Καὶ πρῶτον κύριον καὶ σπουδαιότερον, εἶναι τὸ θέμα ἐκεῖνο ποὺ συντάραξε τὴν περυσινὴ χρονιά: τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων καὶ κυρίως τῶν Διαφόρων Συλλόγων προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Πέρυσι τέτοιον καιρὸ ἐκλήθημεν μὲ σκοπὸν νὰ ἐκφράσωμεν ἂν ναὶ ἢ οὔ, ἂν ἐπιθυμοῦμε τὴν συγχώνευση τῶν Συλλόγων αὐτῶν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὑπῆρξε ἕνα πελώριο «Ναί». Θέλουμε τὴν συγχώνευση. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ 90% τοῦ ναί, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ἐκμεταλλεύθηκε κατὰ τὸν τρόπον του γιὰ ψηφοφορικοὺς σκοποὺς καὶ τὸ μετέφρασε ὅπως ἤθελε. Ἀλλὰ τὴν ἑπομένη τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας ὁ Σύλλογος ἐγκατέλειψε τὸ θέμα — εἶναι ἤδη ἐγκαταλελειμμένο — καὶ ὄχι μόνο ἐγκατέλειψε τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως, ἀλλὰ καὶ πολεμικὴν ἤσκησε τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐναντίον μιᾶς παρατάξεως τῶν συναδέλφων τοῦ Συλλόγου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ λιβελογραφήματα εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ ἐρωτῶ:

Μὲ τέτοιες προϋποθέσεις ἀνδρώνεται ψυχολογικὰ ἡ ἔννοια τῆς συγχωνεύσεως ἢ τὸ ἐναντίον σπαραλιάζεται; Εἶναι πρὸς τιμὴ τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ ὅλων τῶν τάσεών της, πὼς ποτὲ δὲν κυκλοφόρησαν παρόμοιαι ἀνακοινώσεις νὰ φέρνουν τὴ διχόνοια ἀνάμεσά μας, διότι καὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς καὶ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἔδειξαν ἔμπρακτα στοὺς ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας, ὅτι εἶναι ἑνωμένοι. Ἐκεῖνο ποὺ διαφωνεῖ εἶναι τὸ Διοικητικόν μας Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ζήτησε μὲ τὴν ψῆφον μας νὰ ποῦμε ἂν θέλουμε ναὶ ἢ ὄχι τὴν συγχώνευση. Καὶ ἀπὸ τότε τὴν ἐγκατέλειψε.

Ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε, καὶ πιστεύω ὅλοι μας, νὰ θέλουμε τὴ συγχώνευση. Καὶ τὴ θέλουμε τὴ συγχώνευση τῶν 4 Συλλόγων — μάλιστα τελευταῖα ἀκούγεται ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις νὰ ἱδρυθῆ καὶ ἕνας πέμπτος τῶν Ταμειακῶν — τὴ θέλουμε, γιατὶ θέλουμε νὰ εὑρισκόμαστε κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια Συνδικαλιστικὴ σημαία ὅλοι μας, πρῶτον, γιατὶ θέλουμε τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα, γιατὶ νομίζουμε ὅτι ἡ ὕπαρξη πολλῶν Συλλόγων, παίζει ἀνασταλτικὸ ρόλο στὴν πορεία τῶν θεμάτων μας, καὶ αὐτὸ ἀπεδείχθη στὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ, καὶ θέλουμε ἕνα ἑνιαῖο Σύλλογο ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι γιγάντιος καὶ θὰ ἔχη 7.000 κόσμο ὑπὸ τὴν σκέπην του καὶ φυσικὰ θὰ ἔχη ἕνα Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀφρόκρεμα τῶν ἱκανῶν καὶ τῶν μαχητῶν.

Ἔξω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως, ἕνα ἄλλο θέμα ἐπεῖγον, εἶναι τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ. Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἔχει μπῆ τὸ θέμα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Τραπέζης μὲ σκοπὸ τὴν ἔνταξιν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν συναδέλφων, ἐκεῖ ποὺ στὴν κάθε μιὰ πρέπει.

Πέρασαν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, μὲ συζητήσεις, τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς φιλολογικές, ἀτέρμονες συζητήσεις, μὲ σχέδια καὶ προσχέδια, καὶ μόλις πρὸ διετίας, τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον, μᾶς ἀνεκοίνωσε, καὶ ἔγγραφα καὶ προφορικὰ ἐδῶ μέσα, ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμή, ὁ Ὀργανισμὸς νὰ γίνη πρᾶξις. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο χρόνια μέχρι σήμερα στὸ συνδικαλιστικό μας ἀρχεῖο ἔχω μετρήσει 232 ἀνακοινώσεις, σχέσιν ἔχουσες μὲ τὸν Ὀργανισμόν. Καὶ ἀκόμη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ὀργανισμοῦ, καθὼς καταλαβαίνετε, καὶ τουλάχιστον αὐτὸ ἡ κρίσις μου μοῦ λέει, ἀκόμα βρίσκεται στὰ σπάργανα, καὶ θὰ περάση μιὰ ὁλόκληρη γενιὰ καὶ θὰ φύγη ἀπὸ τὴν Τράπεζα, καὶ θὰ μιλᾶμε ἀκόμα γιὰ τὸν Ὀργανισμό. Καὶ μοιραῖα μπαίνει τὸ ἐρώτημα:

Ποῦ, ἄραγε, νὰ ὀφείλεται τὸ θέμα τῆς δημιουργίας τόσων τραγικῶν τρόπων κωλυσιεργίας τοῦ Ὀργανισμοῦ; Κατὰ τὴν ἄποψίν μου σὲ τρεῖς κυρίως λόγους.

Πρῶτον στὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ Σύλλογοι καὶ μέσα στοὺς ὁποίους ὑποβόσκουν ἀντιθέσεις, καὶ δὲν μποροῦν νὰ συντονίσουν τὶς προσπάθειές τους. Αὐτὸ πολλὲς φορὲς τὸ εἴδαμε σὲ κυκλοφορήσασες ἀνακοινώσεις.

Ἔχω λοιπὸν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὕπαρξις τῶν πολλῶν Συλλόγων παίζει, οὕτως ἢ ἄλλως, ἀνασταλτικὸν ρόλον στὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Δεύτερος λόγος εἶναι ἡ πλήρης ἀνικανότητα τοῦ ἀκεφάλου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῆς ἀκυβερνησίας του, ἀπὸ ὅτι ἔχουμε πληροφορηθῆ ἔχει καὶ μιὰ σειρὰ ἐσωτερικῶν ἐρίδων, καί,

Τρίτος λόγος, πάλι κατὰ τὴν ἄποψίν μου, ἡ πανθομολογουμένη ἱκανότητα τοῦ νῦν Δ)ντοῦ Προσωπικοῦ του κ. Παπαλέτσου νὰ κουμαντάρη τὴν ἐκπροσώπησι κατὰ τρόπον πανέξυπνο, ἀρκούντως μαστόρικο, καὶ μὲ ἀποτέλεσμα φυσικὰ τὸ θέμα νὰ κωλυσιεργῆ. Ὁ κ. Διευθυντὴς Προσωπικοῦ κατὰ τὴν ἄποψίν μου, εἶναι ἕνας ἄξιος ἐκπρόσωπος τῶν συμφερόντων τῆς Τραπέζης. Ἐμεῖς θέτουμε τὸ ἐρώτημα:

Εἶναι ὁ Σύλλογός μας ἕνας ἄξιος, ἕνας ἱκανὸς ἐκπρόσωπος τῶν συμφερόντων μας; Ἐγὼ ἐντελῶς ἀδίστακτα μπορῶ νὰ πῶ: Ὄχι. Κυρίως γιὰ τὸν ἑξῆς λόγο: Ἡ τελευταῖα κυκλοφορήσασα «Τραπεζιτικὴ» στὸν ἀπολογισμό της γιὰ τὴ χρονιὰ ποὺ πέρασε, καὶ ἀναφερομένη στὸ θέμα τῆς ἄρσεως πάσης προσωρινότητος, γράφει, κι' αὐτὰ τὰ γράφει ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀποζημωσι ποὺ δικαιοῦνται οἱ Συνάδελφοι συνεπείᾳ τῆς ἄρσεως τῆς προσωρινότητος. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐκπροσώπησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς δυσχερείας τῶν στιγμῶν δὲν ἔθετε θέμα γιὰ τὴν καταβολὴ γενικῶς διαφορῶν ἀναδρομικῶν καὶ ἠνέχθη τὴν ἀπὸ 2)7)65 ἔναρξιν τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν τῆς ἐν προκειμένῳ προωθήσεως.

Αὐτό, Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, σημαίνει ὅτι ὁ Σύλλογός μας σφετερίζεται κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον ἐκεῖνα ποὺ οἱ μικροὶ στὸ βαθμὸ συνάδελφοι δικαιοῦνται ἀναδρομικῶς. Κάποιος κύριος Συνάδελφος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λέει ἀπὸ πίσω, ἂς τὰ πάρουμε.

(Διάφοροι συζητήσεις μὴ ἀκουόμεναι).

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Παρακαλῶ ἐὰν ὁ ὁμιλητὴς ἐδέχθη, ἐγὼ δὲν ἐγκρίνω διακοπάς, ὅποιος θέλει συνάδελφος, νὰ λάβη τὸν λόγο μετά.

κ. Παράσχης: Κύριοι Συνάδελφοι ἐγκρίνετε ποὺ καὶ ποὺ νὰ μὴν ἀφήνουμε σκοτεινὰ σημεῖα;

(Ἀκούγονται φωνὲς ἐπιδοκιμασίας).

κ. Παράσχης: Πρέπει νὰ ποῦμε τώρα σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ 90% τοῦ προσωπικοῦ ἀπεφάνθη διὰ σχετικῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ θέματος, νομίζω ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ψέξουμε ἐκείνους ποὺ δὲν κατάφεραν νὰ κάνουν τὴν συγχώνευσι, τίποτα ἄλλο, εἶναι ἔτσι;

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Κύριε Παράσχη μία διακοπή.

Παρακαλῶ, καίτοι εἶναι εὐγενὲς ἐκ μέρους τοῦ ὁμιλητοῦ νὰ δέχεται διακοπάς, ἐπειδὴ αἱ διακοπαὶ θὰ ὁδηγήσουν σὲ διαλογικὰς συζητήσεις, οἱ ὁποῖες θὰ καταπονήσουν τὴ Συνέλευσι, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ μὴ δευτερολογήση τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὑπευθύνως διεχειρίσθη ὅλας τὰς ὑποθέσεις σας. Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴν ἀκούσετε τὰς ὑπευθύνους ἀπαντήσεις. Λοιπὸν σκεφθῆτε ἂν θὰ πρέπει νὰ δεχθοῦμε τὶς διακοπὲς ἢ ὄχι.

κ. Παράσχης: Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικό, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ νὰ δευτερολογήση, ἡ Γενικὴ Συνέλευσι πότε θὰ ὁμιλήση; Γι' αὐτὸ ἐγὼ δέχθηκα, ἐπειδὴ τὸ θεωρῶ δημοκρατικὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, σὲ περίπτωσι ποὺ κάποιος συνάδελφος θέλει νὰ μὴν ἀφήσουμε σκοτεινὰ σημεῖα, ἐγὼ εἶμαι διατεθειμένος νὰ τοῦ ἀπαντήσω μὲ τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεσι ὅτι αὐτὸ θὰ γίνη μέσα στὸ πνεῦμα τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἠρεμίας. Δέχεσθε;

κ. Πρόεδρος: Δὲν ἔχετε ἐσεῖς τὸ δικαίωμα κ. Παράσχη νὰ θέσετε ὑπ' ὄψι τῆς Συνελεύσεως τοῦτο.

κ. Παράσχης: Ἐγὼ ἐζήτησα τὴν γνώμην τοῦ κυριάρχου σώματος, καὶ τοῦ Προέδρου του.

κ. Πρόεδρος: Προχωρῆστε εἰς τὴν ὁμιλίαν σας, δὲν δέχομαι ἐγὼ διακοπάς, ὅποιος θέλει νὰ ὁμιλήση θὰ τοῦ δώσω τὸν λόγον εὐχαρίστως.

κ. Παράσχης: Ἐγὼ εὐγενῶς φερόμενος, δὲν ἀπαξίωσα νὰ πῶ ὅτι ζητῶ καὶ τὴν γνώμη τοῦ Προέδρου, πιστεύω νὰ μὲ προσέξατε.

Καὶ ὁ κ. Πρόεδρος, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀνήρεσε καὶ ἀναθεώρησε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει.

(Ἀκούγονται συζητήσεις).

κ. Παράσχης: Καὶ ἐπανέρχομαι στὸ θέμα τοῦ σφετερισμοῦ μεγάλου τμήματος τῶν ἀποδοχῶν τῶν δικαιουμένων ἀπὸ κείνους ποὺ τοὺς ἐχαρίσθη ἡ ἑνὸς χρόνου προσωρινότης. Αὐτὸ τὸ ἠνέχθη, τὸ λέει ἡ «Τραπεζιτικὴ» ποὺ εἶναι ἔκφρασις τῶν ἀπόψεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἶναι μιὰ ἂς τὴν ποῦμε φραστικὴ στράκα - στρούκα, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι θανατηφόρα, γιὰ κείνους τοὺς συναδέλφους ποὺ περίμεναν νὰ πάρουν κάτι, καὶ ποὺ κάτω ἀπὸ τὶς εὐλογίες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δὲν θὰ πάρουν παρὰ ψιχία, ἐνῶ ὑπῆρξε παράνομος καθ' ὁλοκληρίαν ἡ ἐπιβολὴ τῆς προσωρινότητος καὶ ἐντελῶς νόμιμος ἡ αὔξησις, αὐτὸ συνεπάγεται, οὕτως ἢ ἄλλως, καταβολὴ τῶν διαφορῶν. Ἐρωτῶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν: Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀδικία αὐτὸ τὸ πρᾶγμα γιὰ τοὺς πτωχοὺς συναδέλφους; καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ ποῖον τρόπον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνομολογεῖ ἀδυναμίαν τῆς Τραπέζης νὰ καταβάλη ἀναδρομικῶς τὰ χρήματα; Ἐὰν γενικεύση τὸ θέμα τῆς συνομολογήσεως τῶν ἀδυναμιῶν τῆς Τραπέζης, τότε δὲν ὑπάρχει καὶ λόγος ὑπάρξεώς του. Ἡ Τράπεζα βρίσκεται οἰκονομικὰ ἐν κινδύνῳ, καὶ πρέπει νὰ τὴν βοηθήσουμε, ἀλλὰ ἀπὸ ὅ,τι ξέρω προσπάθεια γίνεται καὶ φέτος ἀπὸ τὴν νῦν Διοίκησιν — εἶναι καθῆκον της, ἂν ὄχι νὰ ξεπεράση, τοὐλάχιστον νὰ παρουσιάση τὰ ἴδια ἀποτελέσματα τῆς προηγουμένης Διοικήσεως —. Ἐπαναλαμβάνω γιὰ νὰ τὸ καταλάβετε, λέω ὅτι προσπάθεια τῆς νῦν Διοικήσεως εἶναι νὰ περάση ἂν μπορῆ τὰ ἀποτελέσματα τῆς προηγουμένης Διοικήσεως. Θἄθελα ἀποτεινόμενος σὲ κάθε Συνάδελφο νὰ σκεφθῆ καὶ ἐδῶ καὶ κατ' ἰδίαν, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ στερήσουμε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Συναδέλφους κυρίως μικροὺς στὸ βαθμὸ αὐτὲς τὶς διαφορές. Γιατὶ γιὰ ἐκείνους ποὺ ἔμαθαν νὰ σκέπτονται, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀποδεχθοῦνε. Νομίζω ὅτι θὰ ὑπέχει πάντα ἀκεραίαν ἠθικὴν καὶ νομικὴν τὴν εὐθύνην ὁ Σύλλογος, ἐὰν ἐξακολουθῆ νὰ λέη ὅτι ἀνέχεται αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ μία συζήτησις εὐρυτάτη γίνεται γύρω ἀπὸ τὶς ἐπιδιώξεις ἢ μᾶλλον ἀπὸ ἕνα αἴτημα μιᾶς σειρᾶς συναδέλφων οἱ ὁποῖοι συγκεντρώνονται στὸν λεγόμενο Νόμο 751. Καὶ ἀκοῦμε χίλια δυὸ ἀντιφατικὰ πράγματα. Παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ πῶ τὶς ἀπόψεις μου ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτῆς τῆς κατηγορίας.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ἂς ἀφαιρέσουμε, οὔτε κἂν κάνουμε συζήτησι στὸ γεγονὸς ὅτι τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς τους βρέθηκαν ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια τους, μακρυὰ στὰ βουνά. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶχαν τὴν τύχη μὲ διαγωνισμὸ νὰ μποῦν στὴν Τράπεζα σὲ προχωρημένη, ἂς ποῦμε σὲ μιὰ ἡλικία, ποὺ ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ὑπῆρχαν μεγάλα περιθώρια νὰ πάρουν τοὺς βαθμοὺς ποὺ ἔχουν ἄλλοι τῆς αὐτῆς ἡλικίας στὴν Τράπεζα, καὶ ποὺ μπῆκαν πολὺ μικροί.

Ἔχουν ἕνα αἴτημα. Ἕνας χρόνος τῆς προσωρινότητος ποὺ βρίσκεται στὴν πλάτη τους, νὰ νοιαστῆ καὶ ὁ Σύλλογος θερμά, νὰ πῆ καὶ γι' αὐτούς, ὅποιο καὶ ἂν εἶναι τὸ δικαιολογητικὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, καὶ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω αὐτὸ ποὺ γράφει κατὰ καιροὺς ἡ «Τραπεζιτική», ὅτι, δηλαδή, ὑπάρχει καὶ κάποιο θέμα τῶν συναδέλφων τοῦ Νόμου 751, στὸ ὁποῖον στηρίζονται ἐκπρόσωποί της. Ἀλλὰ ἀπ' ὅτι ξέρω, ποτὲ δὲν ψήφισα ἐγώ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Συνάδελφοι ποὺ ἐρωτήσαμε, ἀνθρώπους ποὺ ἐκπροσωποῦν τὰ συμφέροντα αὐτῆς τῆς κατηγορίας.

Ἐμεῖς ψηφίσαμε συναδέλφους διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ μέσα ἐκεῖ ὑπάρχουν καὶ Συνάδελφοι τοῦ Νόμου 751, οἱ ὁποῖοι — οἱ κ.κ. Παπαδόπουλος, Πουλῆς καὶ λοιποὶ — ὑποτίθεται ὅτι νοιάζονται γι' αὐτὸ τὸ θέμα, ὄχι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους Συναδέλφους. Ἑπομένως ποιοὶ εἶναι οἱ ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι; δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, καὶ θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ νοιώση τὸ Δ. Συμβούλιο τὴν ἀνάγκη νὰ μᾶς βοηθήση πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, νὰ βοηθήση δηλαδὴ μιὰ κατηγορία λίαν συμπαθῆ.

(Χειροκροτήματα)

Ἔρχομαι τώρα στὸ θέμα τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου Σεπτέμβρη κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν γεγονότων συνῆλθε τὸ Πανελλαδικὸ Συνέδριο τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. καὶ τοῦ δείξαμε τὸ δρόμο, τοῦ δείξαμε πὼς νοιαζόμαστε γιὰ μιὰ αὔξησι 25% τοὺς δείξαμε ὅτι ὑφιστάμεθα ἀκόμη τὸ θέμα τοῦ μεσαιωνικοῦ τρόπου μεταχειρίσεως, τῶν συναδέλφων μας τῶν ἐπαρχιῶν, ποὺ δουλεύουν τὰ Σαβατοκύριακα, καὶ τοὺς δείξαμε ὅτι νοιαζόμαστε καὶ ἐμεῖς οἱ Συνάδελφοι τῶν Τραπεζῶν τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὸ θέμα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν, τοὺς δείξαμε τὸ σκοπὸ καὶ τοὺς δείξαμε καὶ τὸ δρόμο: τὴν ἀπεργία. Καὶ ἡ ἀπεργία ἔγινε καὶ ἐθριάμβευσε, καὶ αὐτοὶ ξέχασαν ἀπὸ ποῦ ξεκίνησαν, τί ὑποσχέσεις ἔδωσαν, ἂς τὸ θυμόμαστε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Μέσα στὴν «Τραπεζιτικὴ» ποὺ κάνει τὸν ἀπολογισμὸ τῆς δράσεώς της αὐτὴ τὴ χρονιά, ἐκτίθενται καμμιὰ σαρανταριὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ προσωπικό. Καὶ πρόσεξα πὼς δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ κουβέντα οὔτε μιὰ γραμμή, ἐκτὸς λάθους, οὔτε μία γραμμή, γιὰ τὴ βελτίωση τῆς θέσεως τῶν καθαριστριῶν εἶναι ἕνα θέμα γιὰ τὸ ὁποῖον πέρυσι τέτοιο καιρό, ὁ συνάδελφος κ. Χαρῖτος μᾶς γνώριζε δακρύβρεχτα, ὅτι εἶναι γυιὸς καθαριστρίας καὶ προσεπάθησε νὰ συγκινήση τὴ Συνέλευση, καὶ φέτος ἐπειδὴ δὲν μπόρεσα νὰ δευτερολογήσω, τοῦ λέω ὅτι ὄντως εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων, ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι ἡ μάνα του ἀξία συγχαρητηρίων, γιατὶ αὐτὴ ἐξετέλεσε τὸ βαρὺ ἔργο νὰ δουλέψη σκληρὰ γιὰ νὰ ἀναθρέψη τὸ παιδί της. Ὅμως ὁ κ. Χαρῖτος ξέχασε φέτος γι' αὐτὸ τὸ θέμα ποὺ πέρυσι ἔδειξε πὼς τὸν ἔθιγε, ξέχασε κι' αὐτός, ἀλλὰ ξέχασα καὶ ἐγώ, ὅτι φέτος ὁ κ. Χαρῖτος εἶναι Ταμίας τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ θυμᾶμαι μιὰ λαϊκὴ παροιμία, μιὰ παροιμία σοφὴ τοῦ λαοῦ ποὺ λέει «νὰ φοβᾶσαι τὸν σκλάβο ποὺ ἔγινε ἀφέντης».

Ὁ ὑποφαινόμενος πιστεύει μὲ τὸ θάρρος τῆς γνώμης του, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂς μοῦ συγχωρηθῆ, ἴσως νὰ ἀνατάραξα λίγο τὰ λιμνασμένα νερά, νὰ μοῦ συγχωρηθῆ αὐτὸ τὸ πρᾶμα, νομίζω...

(δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ἀποδοκιμασίες)

κ. Πρόεδρος: Μὴ διακόπτετε παρακαλῶ, θὰ παρακαλέσω μόνον τὸν ὁμιλητὴ ὄχι προσωπικά.

κ. Παράσχης: Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὸ λογοδοτοῦν δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα, πολλῷ δὲ μᾶλλον τώρα ποὺ εἶναι ἀκέφαλο, νὰ βαστάξη στοὺς ὤμους του τὸ βάρος τῶν μεγάλων καθηκόντων του, καὶ προτείνω στὴ Γεν. Συνέλευση, ἐπειδὴ οἱ ἡμέρες εἶναι δύσκολες, ἐπειδὴ τὰ θέματα εἶναι πολλὰ καὶ καυτὰ καὶ ἐπείγοντα, καὶ μιὰ καὶ δὲν γίνεται ἐφέτος νὰ γίνουν ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀναβάπτιση τοῦ Συλλόγου μας, προτείνω τὸ νῦν ἀκέφαλο Διοικητικὸ Συμβούλιο νὰ πλαισιωθῆ ἀπὸ μιὰ πενταμελῆ ἐπιτροπὴ ἱκανῶν συναδέλφων, τὸ δέχεσθε;

(Ἐπακολουθεῖ συζήτησις μὴ ἀκουομένη).

κ. Πρόεδρος: Μὴ διακόπτετε, παρακαλῶ κύριοι, θὰ ἀπαντήσουν οἱ ὑπεύθυνοι. Μὴ διακόπτετε νὰ τελειώνωμε.

κ. Χαρῖτος: Κύριοι Συνάδελφοι μία μόνο παράκληση, μὴ φεύγετε, δὲν ἔχει νόημα ὁ μονόλογος μὲ τὴ μορφὴ ποὺ παίρνει ἡ Συνέλευση ὅταν ἀποχωρεῖτε.

κ. Παράσχης: Ἐγὼ προσωπικὰ πιστεύω, καὶ ἐκφράζω τὶς ἀπόψεις μου, καὶ ἂν ἀκόμη ἀνελάμ-

(Συνέχεια στὴν σελίδα) 5η

χεῖα γιὰ τὴν νέα σειρὰ γραμματοσήμων.

Τὴν πρώτη ἡμέρα κυκλοφορίας τῶν γραμματοσήμων ἡ φιλοτελικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν θὰ διαθέση ἀναμνηστικοὺς φακέλλους, πάνω στοὺς ὁποίους θὰ εἶναι τυπωμένος ὁ ἱδρυτικὸς νόμος τῆς Τραπέζης τοῦ 1841.

Τὰ ἐπικολλημένα στοὺς φακέλλους 4 γραμματόσημα τῆς σειρᾶς θὰ σφραγισθοῦν μὲ εἰδικὴ ἀναμνηστικὴ σφραγίδα ποὺ θὰ φέρη τὴν ὑπογραφὴ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος.

Τὰ σχέδια τῶν γραμματοσήμων ἐφιλοτέχνησεν ὁ χαράκτης κ. Α. Τάσσος καὶ ἡ ἐκτύπωση μὲ τὴν χαλκογραφικὴ μέθοδο θὰ γίνη στὸ ἐργοστάσιο «ΑΣΠΙΩΤΗ - ΕΛΚΑ» στὶς παρακάτω ποσότητες καὶ ἀξίες.

Κλάσις Δραχ. 1,50 τεμάχια 3 ἑκατομμύρια, κλάσις Δρχ. 2,50 τεμάχια 2 ἑκατομύρια, κλάσις Δρχ. 4 τεμάχια 1,5 ἑκατομμύριον, κλάσις Δρχ. 6 τεμάχια 1 ἑκατομμύριον.

Ἡ διάρκεια τῆς κυκλοφορίας των θὰ εἶναι ἀπὸ τῆς 30ῆς Μαρτίου 1966 μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Μαρτίου 1967.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελίδα)

βανε τὸ ἔργο τῶν θεμάτων ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν, αὐθόρμητα ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευση μιὰ δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ Συναδέλφων, θὰ μποροῦσε νὰ καταφέρη πολὺ περισσότερα πράγματα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἐπὶ χρόνια τὸ νῦν Διοικητικὸ Συμβούλιο κατάφερε.

(Ἔντονες διαμαρτυρίες)

κ. Πρόεδρος: Μὴ διακόπτετε κύριοι, ὁ ὁμιλητὴς λέει τὶς δικές του ἀπόψεις, ἀφῆστε τον θὰ τοῦ ἀπαντήσουν οἱ ὑπεύθυνοι, καὶ ὅποιος ἄλλος θέλει μπορεῖ νὰ ἀπαντήση μετά.

κ. Παράσχης: Οἱ ἀντιδράσεις τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὄντως εἶναι ἐνδιαφέρουσες, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει μεγάλη ἀξία, νὰ ἀκουσθοῦνε στὸ βῆμα τῆς κριτικῆς καὶ οἱ νέοι συνάδελφοι, εἴτε νὰ συμφωνήσουν μὲ τὸν ὁμιλητὴ εἴτε ὄχι. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ ὑπάρχη παλμὸς στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις. Δὲν εἶναι κακὸ πρᾶγμα αὐτό. Καὶ δὲν ἔχουμε οὔτως ἢ ἄλλως προσωπικὲς ἀντιθέσεις μὲ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἀλλὰ σὰν πιὸ νεώτεροι Συνάδελφοι ἀπὸ ἐκείνους τοὺς κυρίους τοὺς Συνεδέλφους ποὺ προηγούμενα μίλησαν, νοιώθουμε πιὸ καυτὰ τὰ θέματα καὶ μὲ τὸν τρόπο μας τὰ ἐκθέτουμε, καὶ ἔχω ὅλη τὴν καλὴ διάθεση νὰ ἐκφράσω τὴν ἄποψή μου, ὅτι τὸ νῦν Διοικητικὸ Συμβούλιο ὑπῆρξε ἀρνητικὸ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς θητείας του.

(Χειροκροτήματα)

κ. Κ. Ἰατρίδης: Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ κ. Παράσχης προηγουμένως εἶπε τὸ ἑξῆς: ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐκπροσώπησις τῶν Πολεμιστῶν τῆς Τραπέζης. Τὸν πληροφορῶ, τὸ γνωρίζει πολὺ καλά, ὅτι ὑπάρχει ἐκπροσώπησις. Μάλιστα πολλὲς φορὲς τὸν ἐπεσκέφθην εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ὑπάρχει ὁ Σύλλογος Πολεμιστῶν καὶ νὰ ἐγγραφῆ. Ὁ κ. Παράσχης δὲν ξέρει ὅτι ὁ Σύλλογος Πολεμιστῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς. Κάθε ἐνέργεια τὴν ὁποίαν κάνουμε, τὴν κάνουμε βάσει ἑνὸς προγεγραμμένου σχεδίου στὸ ὁποῖον καὶ προχωροῦμε. Ζητήσαμε λοιπὸν καὶ τὴν συνδρομὴ τοῦ Συλλόγου μας. Ἡμεῖς ὑπαγόμεθα κυρίως στὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὄχι στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Ἐργασίας. Αὐτὸ ὁ κ. Παράσχης νὰ τὸ καταλάβη καλά. Ὁ Σύνδεσμος ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρχη. Ζητᾶμε ἕνα μικρὸ πραγματάκι ἀπὸ σᾶς τοὺς συναδέλφους τοὺς νεωτέρους νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τῆς δικῆς μας ἡλικίας, καὶ ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους, οἱ ὁποῖοι πέρασαν τὴν δική μας ἡλικία. Ἐγὼ κύριοι, αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔχω τὸν βαθμὸ τοῦ λογιστοῦ Α΄ ἡλικίας 48 ἐτῶν, ἄλλοι συνάδελφοι ἡλικίας 48 ἐτῶν εἶναι στὴν Τράπεζα Διευθυνταὶ καὶ Τμηματάρχαι Α΄ ἢ Τμηματάρχαι Β΄, σᾶς ἐρωτῶ κύριοι, ἐπειδὴ πολέμησα ἐπὶ 8 χρόνια, ἐπὶ 9 χρόνια ἐπειδὴ ζητᾶμε μιὰ προσωρινότητα, πρέπει νὰ μᾶς τὸ ἀρνηθῆτε; οὐδέποτε.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Δ. Χαρίτου

κ. Πρόεδρος: Παραχωρῶ τὸν λόγο εἰς τὸν κ. Χαρῖτο γιὰ νὰ ὁμιλήση ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος.

κ. Δ. Χαρῖτος: Τὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠσκήθη κριτικὴ ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα ἔλαβαν τὸν λόγον μέχρι πρὶν ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, μὲ εἶχαν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸν κόπο νὰ ἀπολογηθῶ ἐπὶ τῶν τομέων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤσκησα καθήκοντα καὶ εἶχα εὐθύνην στὸ λογοδοτοῦν σήμερα Διοικητικὸν Συμβούλιον. Συνεπῶς, ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ δευτερολογήσουν στὴν ἀσκηθεῖσα κριτικήν. Καὶ θὰ πήγαιναν καλὰ ὅλα τὰ πράγματα, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευση ὁ κ. Παράσχης νὰ κάνη μιὰ ἐπίσης ἄτυχη ἀνάμιξη προσωπικῶν μὲ συνδικαλιστικὰ θέματα. Ἀναφέρθηκα πέρυσι στὶς καθαρίστριες ὄχι γιὰ νὰ πατρωνάρω τὶς καθαρίστριες, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐλέγξω τὴ στάση τοῦ κ. Τσουδεροῦ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πρὸ τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ, περιοδείαν του, ἀντετίθετο εἰς τὴν εἴσοδον τῶν καθαριστριῶν σὲ ἑνιαῖο Σύλλογο.

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκίνησα, καὶ ἂν δὲν μὲ ἀπατάει ἡ μνήμη μου τοῦ εἶπα, ὅτι αὐτὲς εἶναι ἐκεῖνες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεκινᾶν οἱ προϋποθέσεις, γιὰ νὰ βρισκόμαστε στὰ καθαρὰ γραφεῖα καὶ νὰ κάνουμε καθαρὸ ἢ ἀκάρθατο συνδικαλισμό.

Ὡς πρὸς τὶς καθαρίστριες, σᾶς εἶναι γνωστό, κ. Συνάδελφοι, ὅτι ἔχουν δικό τους Σωματεῖο μέχρι τούτη τὴ στιγμή. Μερὶς ἐξ αὐτῶν προσεχώρησε στὸ ἀδελφὸ Σωματεῖο τῶν Ὑπαλλήλων τῆς τέως Τραπέζης Ἀθηνῶν. Πάντως, διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ πόσο ὁ ὑποφαινόμενος ἐσεβάσθηκε τὸ ὄνομα τῆς μητέρας του, σᾶς δηλώνει ὅτι ὁποιαδήποτε στιγμὴ ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ λοιπὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῶν Καθαριστριῶν προσέτρεξε στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μας διὰ τὴν διεκπεραίωσιν ὁποιασδήποτε τεχνικῆς μορφῆς ἐργασίας, ἀνταπεκρίθη.

Λυποῦμαι ποὺ δὲν εἴμαστε Βουλή, ὥστε νὰ ἔχουμε καὶ ἑπόμενες συνεδριάσεις γιὰ νὰ παρουσιαστῆ ἐδῶ πέρα μάρτυς, ἐκ τῶν καθαριστριῶν, ἂν καὶ τοῦτο εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ Καταστατικό μας καὶ ἔξω ἀπὸ ὅ,τι συνηθίζεται, νὰ παρουσιαστῆ ἐπαναλαμβάνω ἐδῶ πέρα στὴ Συνέλευσι νὰ σᾶς δηλώση ὅτι, μέχρι καὶ τὸν Ἀπολογισμόν, μέχρι καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐζήτησε τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 2510 διὰ τὸ Σωματεῖον Καθαριστριῶν, ὁ ὑποφαινόμενος τὰ ἐνήργησε χωρὶς γι' αὐτὸ βέβαια νὰ ὁρμᾶται ἀπὸ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μητέρα του.

Τύχη ἀγαθῆ — καὶ γιὰ τὸν κ. Παράσχη ἀτυχῆ — φέτος πῆραν αὐξήσεις ἐκεῖνες, ἐνῶ ἐμεῖς ἀκόμα δὲν ἔχουμε πάρει. Ἐπὶ πλέον ἡ Τράπεζα ἀνταπεκρίθη σὲ ὑπόμνημα, ποὺ πάλι χωρὶς καμμία σχέσι νὰ ἔχη γι' αὐτὸ ἡ μητέρα του, ἐβοήθησε στὴ σύνταξι ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ὑπεβλήθη στὸν κ. Προσωπάρχη μὲ αὐτοπρόσωπον συμπαράστασιν τοῦ ὁμιλοῦντος, διὰ τὴν χορήγησιν, ἐπιδόματος πρωϊνῆς προσελεύσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἐπέκτασιν ὡρισμένων ἄλλων μικροδιευκολύνσεων τὶς ὁποῖες διεκδικοῦσαν ἀπὸ ἔτη καὶ δὲν τὶς ἔπαιρναν. Καὶ αὐτὸ δὲν ὀφείλεται φυσικὰ οὔτε στὸν ὑποφαινόμενο οὔτε εἰς τὸ ὄνομα τῆς μητέρας του, ἀλλὰ εἰς τὴν θέλησιν τῆς Τραπέζης ἐκείνης τῆς στιγμῆς νὰ ἱκανοποιήση τὶς καθαρίστριες. Ἐκτὸς ἐὰν ἐπιθυμοῦσε ὁ κ. Παράσχης νὰ κάνουμε ἀπεργία ἐμεῖς, ἀλλὰ τότε τοῦ διαφεύγει τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν νομιμοποιούμεθα γιὰ κάτι τέτοιο, δεδομένου ὅτι οἱ καθαρίστριες ἔχουν δικό τους Σωματεῖο.

Ὅσον ἀφορᾶ ὅτι, ἄλλα ἐλάλουν πέρυσι περὶ τῶν καθαριστριῶν καὶ ἄλλην σιωπὴ κρατῶ φέτος, νὰ μοῦ ἐπιτρέψη ὁ κ. Παράσχης νὰ τοῦ πῶ ὅτι πράγματι ἀλλοίμονο στοὺς δούλους ποὺ ἔγιναν ἀφέντες. Ἂν ὅμως συγκριθοῦμε ἐγὼ καὶ ὁ κ. Παράσχης θὰ πρέπει νὰ ἀναρωτηθοῦμε πολὺ ποιός ἔχει γίνει δοῦλος, δηλαδὴ ποιός ἤτανε δοῦλος καὶ ποιός ἔγινε ἀφέντης.

(Χειροκροτήματα)

Ὁ κ. Παράσχης ἀνεφέρθη εἰς λαϊκὸν γνωμικὸν ποὺ λέει: νὰ φοβᾶσαι τὸν δοῦλο ποὺ ἔγινε ἀφέντης. Αὐτὸ τὸ συσχέτισε μὲ τὴν ἰδιότητά μου τὴν φετεινὴ στὸ Συμβούλιο τοῦ ὁποίου εἶμαι Ταμίας. Πέρυσι στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἤμουν Ἔφορος τῆς Λέσχης καὶ ἐπίσης Ἔφορος Εἰδικῶν Ζητημάτων προσωπικοῦ, πρόπερσι ἤμουνα ἁπλὸς Σύμβουλος, φέτος προσετέθη ἡ ἰδιότης τοῦ Ταμία. Ἐὰν μετετράπην εἰς ἀφέντην ἀπὸ δοῦλος, ἐξ αἰτίας τῆς ἰδιότητός μου ὡς Ταμίου, ἂς κατηγορήση μόνος του τὸν ἑαυτόν του ὁ κ. Παράσχης, σὰν κοινὸ συκοφάντη.

κ. Παράσχης: Δὲν κατάλαβα αὐτὸ τὸ τελευταῖο ποὺ εἴπατε...

κ. Δ. Χαρῖτος: Ἐπαναλαμβάνω γιὰ νὰ διευκρινήσω, ὅτι ἐὰν συγκριθῶ ἐγὼ καὶ ὁ κ. Παράσχης — ἐκτὸς φυσικὰ τῆς ἰδιότητός μου ὡς Ταμίου — δὲν ξέρουμε ποιός ἀπὸ τοὺς δυό μας ἔγινε ἀφέντης καὶ ποιός παραμένει δοῦλος καὶ τοῦτο μὲ τὶς ἐντελῶς τρέχουσες ἔννοιες τὶς κοινωνικὲς καὶ τὶς οἰκονομικές.

(Χειροκροτήματα)

Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Ἐπ. Μαυρουλίδη

Τὸν λόγο ὁ κ. Μαυρουλίδης.

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Κύριοι Συνάδελφοι, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπαντήσω σὲ ὡρισμένα σημεῖα κριτικῆς τῆς γενικῆς πολιτικῆς τοῦ Συλλόγου καὶ γενικώτερα σὲ θέματα τῆς Ὁμοσπονδίας, ὡς καὶ νὰ ἀνατρέξω λίγο στὸ ἀσφαλιστικὸ θέμα.

Βάσις, θεμέλιον καὶ δρόμος ἐπάνω στὸ ὁποῖον πρέπει κάθε συνδικαλιστικὴ δρᾶσις νὰ βαδίζῃ, εἶναι ἡ Ἑνότητα. Σ' αὐτὴν τὴν ἑνότητα ὁ Πρόεδρός μας μᾶς προτρέπει. Φυσικά, καὶ χαίρουμαι καὶ χειροκροτῶ τὴν δήλωση τοῦ συναδέλφου Παπαϊωάννου ποὺ εἶπε ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα νὰ φοβόμαστε προσβολὴ τῆς ἑνότητας, διότι οὐδέποτε ἡ Ἀντιπολίτευσις εἰς τὸν Σύλλογόν μας, ἀπὸ ὁποιονδήποτε καὶ ἐὰν ἐκπροσωπεῖτο, θέλησε νὰ τὴν προσβάλη. Αὐτὸ εἶναι μία δήλωσις ἡ ὁποία ἀνανεώνει μιὰ πραγματικότητα ἡ ὁποία ὑπάρχει στὸ Σύλλογο τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σὲ ὁλόκληρη τὴν ἱστορία του. Ἀλλὰ τὸ θέμα δὲν ἦταν ἐκεῖ. Τὸ νόημα τοῦ μηνύματος εἶναι ὅτι ἐπάνω στὴν κρίσι τὴν ὁποία διέρχονται τὰ ζητήματά μας νὰ μὴν μᾶς πιάνη ὁ πανικός. Ὁ καθένας νὰ μὴ θεωρῆ σὰν προέχον τὸ δικό του θέμα ἢ τὸ θέμα τῆς κατηγορίας ποὺ αὐτὸς ἐντάσσεται καὶ νὰ τρέχη καὶ νὰ εἶναι ἀνυπόμονος ἔναντι τῶν ἐνεργειῶν στὶς ὁποῖες ἔχει ἀποδυθῆ ὁ Σύλλογος καὶ νὰ προχωρῆ μόνος του σὲ παρασυλλογικὲς ἐνέργειες. Ἐκεῖ εἶναι τὸ θέμα τῆς ἑνότητος.

Συνάδελφοι, ὁ Σύλλογος εἶναι Σύλλογος ὅλων τῶν Συναδέλφων, δὲν εἶναι Σύλλογος τῆς Α΄ κατηγορίας, ἢ τῆς Β΄ κατηγορίας. Ὁ Σύλογος ἀγκαλιάζει ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητες τὶς ὁποῖες ἔχει ἐνεργεῖ. Καὶ συντελεῖ μὲ τὴν δράση του στὴ διαμόρφωση μιᾶς καταστάσεως, ποὺ νὰ δημιουργεῖ πρόοδο καὶ συμμετρία στὴν λύση τῶν ζητημάτων. Ὅλες δὲ οἱ κατηγορίες τῶν συναδέλφων πρέπει νὰ ρίπτουν τὸ βάρος τους ὥστε ἡ κεντρικὴ δύναμη τοῦ Συλλόγου νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ πραγματοποιῆ ταχύτερη καὶ καλύτερη λύση ζητημάτων. Αὐτὴ τὴν ἔννοια ἔχει ἡ λέξη ἑνότητα. Διότι τὸ ἀντίθετο τί θὰ ἦταν; Ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ὅλων τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν, θὰ εἴμαστε σὰν ἕνα σῶμα, ποὺ ἐπειδὴ τὸ χέρι θέλει νὰ κάνη τὸ δικό του, τὸ πόδι θὰ ἤθελε νὰ κάνη τὸ δικό του, τὸ μάτι ὁμοίως, θὰ διελύετο τελικὰ ὅλο τὸ σῶμα. Αὐτὴν τὴν ἔννοια τῆς ἑνότητος Συνάδελφοι πρέπει νὰ τὴν ἔχουμε σὰν πρῶτο γράμμα τῆς σημαίας μας καὶ πρώτη ὑποθήκη στὴν παράδοσι τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τὴν μία μορφὴ εἰς τὴν ἄλλη.

Εἶναι ἐπίσης βασικὴ ἀρχὴ ὁ Συνδικαλισμὸς νὰ μὴν ἀναμιγνύεται στὴν πολιτική, μολονότι ἡ πολιτικὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὸν Συνδικαλισμό, καὶ δημιουργεῖ ὡρισμένες καταστάσεις, ποὺ ὁ Συνδικαλισμὸς ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν πολιτική. Ἀλλὰ ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀπρόσωπη καὶ εἶναι ἀπρόσωπη στὸν Σύλλογό μας, καὶ σὲ κάθε συνεπῆ Συνδικαλιστικὴ Ὀργάνωση.

Ποτὲ ὁ Σύλλογός μας, ποτὲ οἱ Ὀργανώσεις τῶν Τραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ αἱ συνεπεῖς ὀργανώσεις, δὲν προσεταιρίσθησαν ἕνα κόμμα, ὅπως καὶ δὲν πολέμησαν εἰδικὰ ἕνα κόμμα. Ὁσάκις τὰ κόμματα ἦσαν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευση καὶ συμπαρίσταντο στὰ θέματα τῶν ἐργαζομένων, χειροκροτοῦσε καὶ ὁ Σύλλογος καὶ ἀνεγνώριζε καὶ κάθε συνδικαλιστικὴ ὀργάνωση τὴν συμπαράσταση αὐτή.

Ὅταν ὅμως ἕνα κόμμα σὰν Κυβέρνηση ἀσκεῖ ἀντεργατικὴ Πολιτική, ὁ συνεπὴς συνδικαλισμὸς πρέπει νὰ πολεμήση τὴν πολιτικὴ τοῦ κόμματος τούτου, διότι ἀλλοιῶς δὲν θὰ ἦταν συνεπὴς Συνδικαλισμός. Ἡ Πολιτική, Συνάδελφοι, δὲν εἶναι μπαμπούλας τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ φοβόμαστε. Ὅταν ὑποστηρίζουμε τὰ συμφέροντά μας παληκαρίσια, σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποία ἔχουμε ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας, πρέπει νὰ πολεμοῦμε καὶ ἐμεῖς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν τὰ συμφέροντά μας.

Εἰς τὶς γενικὲς γραμμὲς ὅπου ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Συλλόγου ἀναφέρεται εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν, διότι πρέπει πάντοτε ἡ δραστηριότητα ἑνὸς Συλλογικοῦ ὀργάνου νὰ ἐκτίθεται σὲ συνάρτησι μὲ τὴ διαμόρφωση τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐλήφθη ὡς πραγματικότης ἡ ἀνωμαλία εἰς τὰ πολιτικά μας πράγματα. Αὐτὸ εἶναι ἕνα γεγονὸς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητήση. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγει ὁ ἀπολογισμός μας καὶ κατακρίνει εἶναι ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἐργαζομένων, καιροφυλακτοῦντες καὶ ἐπωφελούμενοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνωμαλίαν, ἤρχισαν μιὰ ἐκστρατεία κατὰ τῶν ζητμάτων μας, καὶ γενικώτερον ἐνήργησαν ὥστε νὰ χειροτερεύση κατὰ πολὺ ἡ θέση τῶν ἐργαζομένων.

Δὲν λέμε ποιοὶ ἔκαμαν τὴν ἀνωμαλίαν. Λέμε ὅτι ὑπάρχει ἀνωμαλία, τὴν ἐκμεταλλεύθησαν οἱ ἐχθροὶ τῶν συμφερόντων μας, ὠφέλησε δηλαδὴ ἡ ἀνωμαλία τοὺς ἐχθροὺς τῶν συμφερόντων μας.

Ἑπομένως κάθε συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις ἡ ὁποία ἀπὸ τὶς πολιτικὲς ἀνωμαλίες πλήττεται εἰς τοὺς σκοπούς της, ἔχει καθῆκον μὲ κάθε τρόπον νὰ συμβάλλη ὥστε νὰ ἐπανέρχεται ἡ ὁμαλότης, γιατὶ ὑπὸ συνθῆκες ὁμαλότητος μποροῦν τὰ συμφέροντά μας νὰ προωθηθοῦν.

Ἐθίγη ἡ δραστηριότης τῆς Ὁμοσπονδίας, καὶ συγκεκριμένα ἡ τετράμηνος δραστηριότης τῆς νέας Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας. Συνάδελφοι, ἡ Συνέλευσίς μας εἶναι Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου. Δὲν εἶναι Συνέδριον Κλαδικὸν μὲ σκοπὸν τὴν κριτικὴ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἀλλὰ καὶ σὰν μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, νὰ διαλύσω εἰς βάρος της ἐντυπώσεις καὶ νὰ σᾶς ἐνημερώσω ὡς συναδέλφους.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ὁμοσπονδία τόσο παληκαρίσια σὲ δύναμη καὶ τόσο ἐκτεταμένα σὲ περιεχόμενο ἀγκάλιασε τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τόσο τοὺς Τραπεζιτικοὺς ὅσο καὶ ὁλόκληρη τὴν τάξι τῶν ἐργατοϋπαλλήλων καθ' ὃ μέρος μποροῦσε ἡ Ὁμοσπονδία μας νὰ συμβάλη ἐνισχυτικῶς. Εἶναι ἐπίσης γιὰ πρώτην φορὰν γεγονὸς εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Ὁμοσπονδίας ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀπὸ πλευρᾶς κύκλου δράσεως, ὡς πρὸς τὸ μισθολογικό, εἰς ἄλλας περιόδους ἐχρειάσθη ἔτη διὰ νὰ τὸ ὁλοκληρώση, ἐφέτος τὸ ἐπραγματοποίησε μέσα στοὺς τρεῖς πρώτους μῆνες τῆς θητείας της ἐνῶ παράλληλα ἔκαμε καὶ ὀξὺν ἀγῶνα ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ. Ἐκατηγορήθη ἡ Ὁμοσπονδία μας ὅτι ἐσύρθη καὶ ἐδέχθη τὴν λύσιν τῆς Διαιτησίας. Ἀλλὰ ἐκεῖ συνάδελφοι ὁπωσδήποτε θὰ κατελήγομεν ὅσον σφοδροὺς ἀγῶνας καὶ ἂν ἀνελαμβάνομεν. Διότι ὁ ἀντεργατικὸς Νόμος 3239 αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει. Νὰ παρεμβαίνη ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας νὰ ἀνακόπτη ἀγῶνας καὶ νὰ παραπέμπη τὰς ἀξιώσεις εἰς τὴν Διαιτησίαν. Ἡμεῖς καὶ ἀγῶνα ἐκάναμεν καὶ δυνάμεις δὲν ἐξηντλήσαμεν ὥστε νὰ ἔχωμεν ἐφεδρείας διὰ τὸ ἄμεσον μέλλον.

Ἕνα θὰ μποροῦσε νὰ γνη. Ἐπειδὴ ὁ Νόμος 3239 εἶναι ἀντεργατικός, νὰ τὸν ἀγνοήση ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. καὶ νὰ εἰπῆ ὅτι παρ' ὅλα ταῦτα ἐγὼ προχωρῶ δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου τὶς συνέπειες, ὅτι μπορεῖ νὰ φυλακισθοῦν συνδικαλιστικὰ στελέχη ὅτι μποροῦν νὰ διωχθοῦν ποινικῶς Συνάδελφοι, ὅτι μποροῦν καὶ νὰ ἀπολυθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐργοδότας των καὶ νὰ θέσω θέμα συνταγματικότητος καὶ καταργήσεως αὐτοῦ. Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τῆς Ὁμοσπονδας δὲν ἦταν αὐτός. Ἡ Ὁμοσπονδία, περιορίζομαι νὰ εἰπῶ ὅτι ἐκτιμῶσα καὶ σταθμίζουσα τὰς δυνάμεις της δὲν καθώρισε τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Πρέπει ἡ Ὁμοσπονδία νὰ καλύψη ὡρισμένα κενὰ τὰ ὁποῖα ἔχει, πρέπει συγχρόνως νὰ καταπολεμηθῆ αὐτὸ τὸ μίασμα τοῦ Ἀντισυνδέσμου τῆς Ἐμπορικῆς. Νὰ πάρη ἡ Ὁμοσπονδία ηὐξημένη δύναμη. Καὶ τότε σὰν κλάδος συνεργαζόμενος μὲ ἄλλους κλάδους ἐργαζομένων νὰ μπορέσουμε νὰ ἀνατρέψουμε καὶ τὰ ἀντεργατικὰ νομοθετματα. Δὲν ἦταν σκοπὸς τῆς Ὁμοσπονδας νὰ ἀνατρέψη ἕνα ἐργατικὸ νομοθέτημα. Σκοπὸς ἦταν νὰ ἐπιτύχη μία βελτίωση τῶν μισθῶν μας καὶ αὐτὸ κατὰ συνέπειαν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Τρίτου Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ κλιμάκωσις τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ τρίτου Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου βρίσκεται σὲ συμφωνία μὲ τὴν πορεῖαν τῆς δραστηριότητος τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐπεκαλέσθη εἷς τῶν ὁμιλητῶν ὅτι ἡ παραπομπὴ τοῦ μισθολογικοῦ εἰς τὴν διαιτησίαν τὸν ἐδικαίωνε, διότι πρὸ ἐτῶν, εἶχε εἰπῆ νὰ παραπέμψουμε καὶ ἐμεῖς τὰ ζητήματά μας εἰς τὴν διαιτησίαν. Δὲν ἦταν ὅμως τὸ μισθολογικὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχε προτείνει διὰ τὴν διαιτησίαν. Ἦταν, ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐὰν ἐπήγαινε εἰς τὴν Διαιτησίαν, διέτρεχε τὸν κίνδυνο ἀπὸ τὴν συνηθισμένη διαδικασία καὶ τὴ νοοτροπίαν ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν διαιτησίαν νὰ φαλκιδευθῆ καὶ νὰ ἀποτελέση τρόπον τινὰ μίαν παγίαν κατάστασιν, γι' αὐτὸ δὲν ἐπροτιμήθη τότε ἡ ὁδὸς τῆς διαιτησίας. Τὸ μισθολογικόν, ἀναγκαστικά, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπάρχουσα νομοθεσίαν, πάντοτε, ὅλες οἱ ὀργανώσεις, ὅ,τι καὶ νὰ κάνουν καὶ ὅσους ἀγῶνες καὶ νὰ κάνουν ἐκεῖ καταλήγουν.

Ἐλέγχθη ὅτι τὸ Συμβούλιόν μας εἶναι ἀκέφαλο. Ὄχι κύριοι, τὸ Συμβούλιόν μας δὲν εἶναι ἀκέφαλο. Ἐὰν θέλωμεν νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ὑπάρχει Συλλογικὴ ἐργασία, ὅτι δὲν ὑπάρχει προσωπολατρεία, τὸ Συμβούλιόν μας ἔχει μία πληρότητα. Φυσικὰ ὑπάρχει ὁ παράγων τῆς προβολῆς τοῦ Προέδρου. Ὑπάρχει ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος φυσικὰ παίζει σημαντικὸ ρόλο, ὡς καὶ τὸ ὅτι αὐτὴ ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου ἀνταποκρίνεται πρὸς μίαν θέλησιν τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Ὅταν λοιπὸν γίνη μία ἀλλαγὴ τῆς συνθέσεως καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν κεφαλήν, φυσικὰ ὑφίσταται ὄχι νομικόν, ἀλλὰ ἠθικὸν θέμα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων του ἢ νὰ ἀναβαπτισθῆ ἢ νὰ ἀναπροσαρμόση, κατὰ κάποιον τρόπον, τὴν ὕπαρξίν του καὶ τὴν νέαν του σύνθεσιν πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος.

Ἀλλὰ κ. Συνάδελφοι ἀφοῦ τὸ θέμα λαμβάνεται ἀπὸ τῆς ἠθικῆς του πλευρᾶς, δὲν θὰ ἦτο ἀπείρως ὀξύτερον ἐὰν προετρέχαμεν ἡμεῖς τῆς νόσου εἰς τὸ νὰ ἀχρηστεύσωμεν τὸν Πρόεδρόν μας; Αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, τὴν ἠθικὴ πραγματικότητα, ἀντιμετωπζει τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ παραμένει ὡς ἔχει καὶ προχωρεῖ νομίμως εἰς τὸ καθορισθὲν πρόγραμμα τῶν διεκδικήσεών του.

(Ἀκολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ κ. Ἐπ. Μαυρουλίδη καὶ Μ. Τσουδεροῦ μὴ σαφῶς περιγραφομένη).

Κύριοι, δὲν εἶναι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὁ μονάρχης ὁ ὁποῖος λύνει τὰ θέματα καὶ προχωρεῖ ἀνεξέλεγκτα. Εἴσαστε ὅλοι μέλη τοῦ Συλλόγου, ὅλοι εἴμαστε ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Τὸ Δ.

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ (1788 - 1869)

Τοῦ σδ. κ. ΣΤΥΛ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Κάθε μελετητὴς τῆς νεωτέρας τραπεζικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ αἰσθανθῆ σὰν ἐσώτερη ἀνάγκη τὸ σταμάτημα μπροστὰ στὴν ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία τοῦ Γεωργίου Σταύρου.

Ὁ Μάρκος Ρενιέρης, διάδοχός του στὴν Διοίκηση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, στὸν ἐπικήδειο τοῦ Γεωργίου Σταύρου ἔλεγε: «Ἡ πρώτη ἐποχὴ τῆς ἱστορίας τῆς οἰκονομικῆς πίστεως, θέλει δικαίως ὀνομασθῆ Ἐποχὴ Γεωργίου Σταύρου» καὶ εἶχε ἀπόλυτο δίκαιο στὸν χαρακτηρισμό του αὐτόν.

Πολλαπλὴ ἦταν ἡ δράση καὶ ἡ συμβολή του στὴν ἀναγέννηση μιᾶς Ἑλλάδος τελείως κατεστραμμένης, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνια δουλεία καὶ σκληρὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα.

Καὶ σ' ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς του ὑπῆρξε λαμπρὸς καὶ στὸ Ἐθνικὸ καὶ στὸ Πολιτικὸ καὶ στὸ Κοινωνικό. Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἀφοσιώθηκε ὁλότελα, ἐκεῖ ποὺ δόθηκε μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του, εἶναι τὸ Οἰκονομικὸ - Τραπεζικὸ πεδίο, μέσα στὸ ὁποῖο δίκαια μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ πὼς ἔπαιξε ρόλο «πρωταγωνιστοῦ καὶ δημιουργοῦ».

Κι' ἐμεῖς, ἐξετάζοντάς τον μέσ' ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ - τραπεζικὸ πλαίσιο, προσπαθήσαμε, μέσα στὶς λίγες σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν, νὰ δώσουμε ὅσο μπορούσαμε πιὸ ζωντανὴ τὴ φυσιογνωμία τοῦ πρώτου οἰκονομολόγου τῆς χώρας, τοῦ κορυφαίου τῆς Τραπεζικῆς οἰκογενείας.

Τὰ Γιάννενα εἶναι περήφανα ποὺ ἔδωσαν στὴν Ἑλλάδα ἕναν τέτοιον ἄνδρα, Ἐκεῖ γεννήθηκε ὁ Γεώργιος Σταύρου στὶς 2 Ἰανουαρίου τοῦ 1788. Ὁ πατέρας του, Σταῦρος Ἰωάννου ἢ Τσαπαλάμος, ἦταν ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἐμπόρους στὰ Γιάννενα. Χρημάτισε πολλὰ χρόνια ποεστὰς καὶ εἰσπράκτορας τοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ, φημισμένος «διὰ τὸν ἔντιμον χαρακτῆρα του καὶ τὸ φιλοδίκαιον».

Τὰ πρῶτα του γράμματα, ὁ Γεώργιος Σταύρου, τἄμαθε στὶς περίφημες σχολὲς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῶν Μπαλάνων καὶ τοῦ Καπλάνη. Ὅταν ἔγινε ἔφηβος, ἔφυγε στὴ Βιέννη καὶ θέλοντας νὰ πάρη ἐμπορικὴ μόρφωση, γράφτηκε στὴν Ἐμπορικὴ Σχολή. Ὅταν τελείωσε τὶς σπουδές του, μπῆκε στὶς πατρικὲς ἐμπορικὲς ἐργασίες». Ἀργότερα, φεύγοντας ὁ πατέρας του γιὰ τὰ Γιάννενα, τὸν ἄφησε Διευθυντὴ στὶς ἐπιχειρήσεις του τῆς Βιέννης.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ ὁ Ναπολέων — διηγεῖται ὁ Κολοκοτρώνης — ἔκαμε ν' ἀνοίξη τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Πραγματικά, μὲ τὶς νέες ἰδέες τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ὅλη ἡ Εὐρώπη ἀναστατώθηκε καὶ φυσικά, οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν ἔμειναν ἀνεπηρέαστοι κι' αὐτοί καὶ ὅπως ἦταν ἑπόμενο, ἄρχισε ἐκεῖ πρῶτα νὰ καλλιεργῆται ἡ ἐθνικὴ ἰδέα τῆς παλιγγενεσίας.

Ἔτσι, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, κυρίως δὲ, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ πλουσίων Ἑλλήνων, ἄρχισε νὰ ὡριμάζη ἡ ἰδέα ὅτι πρέπει νὰ γίνη συστηματικὴ προσπάθεια, «ὄχι μόνον διὰ τὸν φωτισμὸν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ δημιουργίαν ἐλευθέρου - ἀνεξαρτήτου Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ἄρχισαν λοιπόν, νὰ ὀργανώνωνται ἰδεολογικὰ καὶ στὰ 1816 ἵδρυσαν στὴν Ὀδησσὸ τὴν Φιλικὴ Ἑταιρία, μὲ τὸν σκοπὸ νὰ ὀργανώσουν καὶ τὴν «διὰ τῶν ὅπλων ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους».

Καὶ ὁ φιλόπατρις Ἠπειρώτης, δὲν μπόρεσε νὰ μείνη ἀπαθὴς μπροστὰ σὲ ὅλην αὐτὴ τὴν τεράστια κίνηση τῆς Ἐθνεγερσίας. Ἔγινε μέλος τῆς «Φιλομούσου» καὶ τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρίας» καὶ συνεδέθη προσωπικὰ μὲ τὰ ἡγετικὰ στελέχη τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνα.

Μόλις ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ἐσήκσε τὴν σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως στὴν Μολδοβλαχία, στὶς ἀρχὲς τοῦ Μαρτίου τοῦ 1821, ὁ Γεώργιος Σταύρου, ἔτρεξε ἐκεῖ καὶ ἐτέθη στὴν ὑπηρεσία τῆς πατρίδος. Ὕστερα ἀπὸ τὴν οἰκτρὴ ἀποτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς καὶ τὸν διασκορπισμὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ὑψηλάντη, ὁ Γεώργιος Σταύρου ἐπῆγε στὴν Πετρούπολη, ὅπου τὸν ἐκάλεσε ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας γιὰ ἐθνικὲς ὑποθέσεις. Ἀπὸ κεῖ ξαναγύρισε πάλι στὴν Βιέννη καὶ ἔπειτα στὴν Πίσαν ὅπου τὴν ἐποχὴν ἐκείνη ἦταν τὸ κυριώτερο κέντρο τῆς φιλελληνικῆς δράσεως.

Ἐκεῖ συνεδέθη καὶ συνεργαζόταν γιὰ τὸν Ἐθνικὸ Ἀγῶνα μὲ τὸν Μητροπολίτη Ἰγνάτιο, τὸν Καρατζᾶ, τὸν Ἀλέξανδρο Μαυροκορδᾶτο καὶ ἄλλους ἐπισήμους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἕλληνες καὶ Φιλέλληνες.

Στὰ 1824 φεύγει ἀπὸ τὴν Πίσαν καὶ ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα, φέρνοντας ὅπλα, πολεμοφόδια καὶ τροφὲς γιὰ νὰ ἐνισχύση τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ποὺ εἶχε ξαπλωθεῖ ἀπὸ ἄκρη σὲ ἄκρη. Ἕνα χρόνο μετά, στὰ 1825, μπαίνει στὴν ὑπηρεσία τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως καὶ γίνεται γενικὸς ταμίας τοῦ προέδρου τοῦ ἐκτελεστικοῦ Γεωργίου Κουντουριώτη καὶ ἰδιαίτερος σύμβουλός του.

Ἀργότερα, οἱ συμπατριῶτες του οἱ Ἠπειρῶτες, τὸν ἐκλέγουν ἀντιπρόσωπό τους στὶς Ἐθνοσυνελεύσεις, πρᾶγμα πολὺ τιμητικὸ γι' αὐτόν, γιατὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, γιὰ νὰ γίνη κανεὶς πληρεξούσιος στὶς Ἐθνοσυνελεύσεις ἔπρεπε νὰ ἔχη «σημαίαν ἀκιλήδωτον φιλοπατρίας ἁγνῆς, ἱστορίαν ἀναμφισβητήτου ἀκεραιότητος καὶ φρόνημα ἀνεπιτήδευτον δουλώσεως».

Ἔτσι ἔλαβε μέρος στὴν πρώτη προκαταρκτικὴ «τῆς ἐν Ἑρμιόνῃ Γ΄ τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως» στὶς 18 Ἰανουαρίου τοῦ 1827 καὶ σ' ὅλες τὶς ἑπόμενες συνεδριάσεις «ἐν Ἑρμιόνῃ».

Κατόπιν ἀντιπροσώπευσε τὴν πατρίδα του τὴν Ἤπειρο καὶ στὴν «Ε΄ ἐν Ἄργει Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων».

Ὅταν ὁ Καποδίστριας κατέβηκε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνέλαβε Κυβερνήτης τῆς χώρας μας ἡ ὁποία πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἦταν τελείως κατεστραμμένη, ὕστερ' ἀπὸ δουλεία τεσσάρων αἰώνων καὶ πρόσφατον ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ὑπελόγιζε ἀνάμεσα στοὺς συνεργάτες του καὶ στὸν Γεώργιο Σταύρου.

Γνωρίζοντας τὴν μόρφωσή του καὶ τὶς ἱκανότητές του, τὸν διώρισε μέλος τῆς «ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ἐπιτροπῆς» μαζὶ μὲ τὸν Γεώργ. Κουντουριώτη καὶ τὸν Α. Κοντόσταυλο. Στὴν «ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ἐπιτροπὴν» εἶχε ἀνατεθῆ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Στὶς 2 Φεβρουαρίου τοῦ 1828, ὅταν ἵδρυσε τὴν «Χρηματιστικὴ Τράπεζα» ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσή της στὴν «ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ἐπιτροπήν». Κατὰ συνέπειαν ἕνας ἀπὸ τοὺς διευθυντάς της ἦταν καὶ ὁ Γεώργιος Σταύρου.

Ἡ ἵδρυση τῆς «Χρηματιστικῆς Τραπέζης» εἶχε διπλὸ σκοπό, τὴν δημιουργίαν πιστωτικοῦ ἱδρύματος μὲ εὔθηνὸν τόκον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν συμπολιτῶν, τὸ δὲ τὴν παράδοσιν ρευστοῦ χρήματος εἰς τὸ Κρατικὸν Ταμεῖον.

Δυστυχῶς ὅμως, ἡ μανία τοῦ Κυβερνήτη νὰ συγκεντρνη ὅλες τὶς ἐξουσίες στὰ χέρια του, χρησιμοποιώντας τοὺς συνεργάτες του σὰν ἐκτελεστικὰ ὄργανα μόνο, δὲν ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία στὸν Γεώργιο Σταύρου ν' ἀναπτύξη πρωτοβουλία ἀνάλογη μὲ τὴν οἰκονομολογικὴ καὶ ἐμπορικὴ του μόρφωση, στὴ νέα του θέση.

Ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς Τραπέζης ἀγνοήθηκε ἐντελῶς. Ὁ Καποδίστριας χρησιμοποίησε τὸ τραπεζικὸ κεφάλαιο μόνο γιὰ τὴν θεραπείαν τῶν κρατικῶν ἀναγκῶν καὶ ἰδιαίτερα γιὰ στρατιωτικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς σκοπούς.

Ἔτσι σιγὰ - σιγὰ τὸ Κράτος ἀπορρόφησε ὅλα τὰ χρήματα καὶ ἐπειδὴ ἀμελήθηκε νὰ θεμελιωθῆ ἡ Τράπεζα σὲ στερεὸ ὑποθηκικὸ σύστημα, μαζὶ μὲ τὸ ρευστὸ χρῆμα ἐξαφανίστηκε καὶ ὅλη ἡ πίστη τοῦ ἱδρύματος.

Στὴν «ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ἐπιτροπὴν» βρίσκουμε τὸν Γεώρ. Σταύρου μέχρι τὰ τέλη Μαρτίου 1832. Ἀπὸ τότε τὸν χάνουμε ἀπὸ τὴν δημόσια ζωὴ τῆς χώρας καὶ τὸν ξαναβρίσκουμε ἐπὶ Ὄθωνος δημόσιο ὑπάλληλο, Ἐλεγκτὴ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀλλὰ ὁ Γεώργιος Σταύρου, σ' ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν ἔπαψε οὔτε στιγμὴ νὰ μελετᾶ τὴν οἰκτρὴ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς χώρας καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ βρῆ τὸν τρόπο τῆς θεραπείας της.

Πρῶτα - πρῶτα, ἡ βαρύτατη φορολογία, ἰδιαίτερα στὴν μικροϊδιοκτησία, βιοτεχνία καὶ γενικὰ στὴν μικροαστικὴ τάξη, ἀνέκοπτε κάθε ὁρμὴ καὶ κάθε ζῆλο γιὰ δημιουργία καὶ ἀνασυγκρότηση τῆς κατεστραμμένης μας Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἀλλὰ καὶ φόροι ἦταν ἀδύνατο νὰ εἰσπραχθοῦν κι' ἔτσι τὰ δημόσια ταμεῖα ἔμεναν ἄδεια καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι σὲ ἄθλια κατάσταση.

Ἔπειτα, στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πολὺ σπουδαία ἐπίδραση εἶχε καὶ ἡ ἀσύστολη τοκογλυφία ποὺ ἐπωφελεῖτο τῆς στενότητος τοῦ χρήματος.

Ἡ τοκογλυφία ἐπωφελουμένη τῶν οἰκονομικῶν στενοχωριῶν ὄχι μόνον τοῦ μικρεμπορίου καὶ τῶν μικρογεωργῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν μεγαλοκτηματιῶν τῶν στερουμένων ρευστῶν χρημάτων ὀργιάζει εἰς αἰσχροκέρδειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν. Ἄρχιζαν οἱ τόκοι ἀπὸ 2 καὶ 3% κατὰ μῆνα καὶ ἔφθαναν εἰς 5%.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ξενοκρατία ἔπαιξε κι' αὐτὴ τὸν ρόλο της στὴν καταβαράθρωση τῆς οἰκονομίας μας. Ὅταν ἡ ἀντιβασιλεία ἦρθε στὴν Ἑλλάδα, ἔφερε μαζ της καὶ 120 ἑκατομμύρια γρόσια, δάνεια τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ποσὸν ὑπέρογκο γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, καὶ ἀντὶ νὰ συστήση ἕνα πιστωτικὸ ἵδρυμα νὰ δανείζη μὲ μικρὸ τόκο τοὺς βιοτέχνες, τοὺς γεωργούς, τοὺς μικροϊδιοκτῆτες, ἀντὶ νὰ ἐνισχύση τὸ ἐμπόριο καὶ τὴν ναυτιλία καὶ γενικὰ νὰ φροντίση γιὰ τὴν ἀνόρθωση καὶ προαγωγὴ τῆς ταλαίπωρης χώρας μας, μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ἄνοιξε «πηγὰς ἀενάους εὐδαιμονίας», κατὰ τὴν ἔκφραση τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἄνοιξε «Καταστήματα χοροῦ, συνεκρότησε συμπόσια» καὶ ἔκανε μιὰ πολύπλοκη διοικητικὴ μηχανὴ μὲ παχυλοὺς μισθοὺς καὶ πάμπολες θέσεις παραχωρημένες σὲ Βαυαρούς.

Ὅλη αὐτὴν τὴν κατάσταση ὄχι

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ (1788 - 1869)

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 5η σελίδα)

μόνον τὴν ἔβλεπε ὁ Γεώργιος Σταύρου ἀλλὰ τὴν εἶχε μελετήσει καὶ εἶχε καταλήξει καὶ σὲ σχετικὸ οἰκονομικὸ σχέδιο.

Γιὰ νὰ μπορέση νὰ ὀρθοποδήση ἡ Χώρα, ἔπρεπε μὲ κάθε θυσία ν' ἀναπτυχθῆ τὰ πιστωτικὸ πεδίο. Ἔπρεπε νὰ συσταθῆ μία Τράπεζα μὲ γερὰ οἰκονομικὰ θεμέλια καὶ μὲ ἐκτεταμένο πεδίο δράσεως, νὰ ἐνισχύση ὅλους τοὺς παραγωγικοὺς κλάδους τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, (ἐμπόριο, γεωργία, ναυτιλία, βιομηχανία κλπ.) δανείζοντας μὲ μικρὸ τόκο καὶ μακρὰ προθεσμία. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ ἔδινε φοβερὸ χτύπημα στὴν τοκογλυφία καὶ θὰ ἔσωζε τὴ μικροαστικὴ καὶ ἀγροτικὴ τάξη ἀπὸ τὴν χρεοκοπία.

Ἀλλὰ ἡ ὀργάνωση τοῦ τραπεζικοῦ ἱδρύματος θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη μὲ κεφάλαια καθαρῶς ἑλληνικὰ τοῦ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, κι' ἂν αὐτὸ δὲν ἦταν ἀπόλυτα δυνατό, ἡ συμβολὴ τοὐλάχιστον τοῦ ἑλληνικοῦ κεφαλαίου στὸν οἰκονομικὸ βίο τῆς Χώρας ἦταν ἀπαραίτητη, κι' αὐτὸ γιὰ τὸν φόβο τῆς οἰκονομικῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στὸ ξένο κεφάλαιο.

Αὐτὸ ἦταν μὲ λίγα λόγια τὸ οἰκονομικὸ σχέδιο τοῦ Γεωργίου Σταύρου.

Ἀπὸ τὸ 1834, ἀπὸ τότε δηλαδὴ ποὺ διελύθη ἡ «Χρηματιστικὴ Τράπεζα» τοῦ Καποδίστρια ἔγιναν πολλὲς προτάσεις γιὰ τὴν δημιουργία καινούργιας Τραπέζης καὶ ἰδίως ἀπὸ ξένους οἰκονομικοὺς ὀργανισμούς, (Ράϊτ καὶ Σία κλπ.) ἀλλὰ χωρὶς κανένα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀσφαλῶς καὶ τὸ οἰκονομικὸ σχέδιο τοῦ Γεωργίου Σταύρου θὰ ἔμενε ἀπραγματοποίητο, ἂν δὲν τὸ ἐμπιστευόταν στὸν μεγάλο Ἑλβετὸ οἰκονομολόγο, ἀλλὰ καὶ μεγάλον φιλέλληνα Εὐνάρδο.

⁂

Στὸν Εὐνάρδο ὁ Γ. Σταύρου ἀνέπτυξε, μέσον τοῦ ἐδῶ ἀντιπροσώπου του REGNY, ὁλόκληρο τὰ οἰκονομικό του σχέδιο, μὲ ἀκριβῆ περιγραφὴ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας καὶ ὅλες τὶς σχετικὲς του προβλέψεις.

Ὁ Εὐνάρδος ἀφοῦ τὸ μελέτησε, φαίνεται πὼς τὸ βρῆκε ἀρκετὰ καλὸ καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸ πραγματοποιήση. Κι' ἔτσι περὶ τὸ τέλος τοῦ 1837 ἔκανε προτάσεις στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση γιὰ τὴν ἵδρυση Τραπέζης, μέσον τοῦ ἐδῶ ἀντιπροσώπου του REGNY.

Οἱ προτάσεις τοῦ Εὐνάρδου βασισμένες βέβαια στὸ σχέδιο Γ. Σταύρου, συνίσταντο στὴν σύσταση πιστωτικοῦ ἱδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἐθνικὴ Τράπεζα», μὲ κεφάλαια 2.000.000 δραχμές, μοιρασμένα σὲ 2.000 μετοχές. Ἀπὸ αὐτές, 1.000 θ' ἀγόραζε τὸ Κράτος. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους θὰ εἶχε σκοπὸ νὰ ἐνθαρρύνη τὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο, κι' ἂν θὰ βρισκόταν Ἕλληνες ποὺ θὰ ἤθελαν τὶς μετοχές, θὰ τὶς παραχωροῦσε. Τὸ ἵδρυμα αὐτὸ θὰ δάνειζε μὲ χαμηλὸ τόκο, (6 ὡς 8%). Ἐπίσης θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων τῶν 100 καὶ 500 δραχμῶν. Γιὰ νὰ διευκολύνη τοὺς ἐμπόρους τῶν Ἐπαρχιῶν θὰ ἄνοιγε Πρακτορεῖα σὲ διάφορες ἐπαρχιακὲς πόλεις.

Προτάσεις γιὰ ἵδρυση Τραπέζης ἔκανε καὶ ὁ Βέρρυ, ἄγγλος πρόξενος στὴν Σμύρνη.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, σχημάτισε μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ὑπουργοὺς καὶ προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς, γιὰ τὴν μελέτη τῶν προτάσεων αὐτῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐνῶ ἡ ἐπιτροπὴ μελετοῦσε τὶς προτάσεις, ὁ Εὔναρδ, εἶχε στείλει τὸ χρηματικὸ ποσὸν μὲ τὸ ὁποῖο θὰ συμμετεῖχε στὴν Τράπεζα 500.000 δραχμὲς περίπου. Καὶ γιὰ νὰ μὴ μένη νεκρό, στὸ διάστημα μέχρι τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης, ἔδωσε ἐντολὴ στοὺς REGNY καὶ Γ. Σταύρου νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν σὲ προεξοφλήσεις γραμματίων μὲ τρίμηνον προθεσμία καὶ τόκο 8% κι' αὐτὸ γιὰ τὴν βοήθεια τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

Δὲν εἶχαν περάσει δυὸ μῆνες κι' ἀμέσως ἐφάνησαν τὰ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα τῆς μικρῆς αὐτῆς προεξοφλητικῆς Τραπέζης. «Οἱ ἔμποροι τῶν Ἀθηνῶν» γράφει ὁ Τύπος τῆς ἐποχῆς «ἤρχισαν νὰ αἰσθάνωνται τὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας. Οἱ δανείζοντες πρότερον μὲ ὑποθήκην καὶ ἐνέχυρον πρὸς 24 καὶ 30%, εὐχαριστοῦνται σήμερον νὰ δανείζουν μὲ 15 καὶ 12%.

Ὁ καιρὸς ὅμως περνοῦσε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ βρισκόταν διαρκῶς σὲ διαφωνίες καὶ ἀντιθέσεις χωρὶς νὰ καταλήγη σὲ ἕνα θετικὸ ἀποτέλεσμα γιὰ τὴν ἵδρυση τῆς Τραπέζης. Αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ηὗραν ὡρισμένοι ποὺ εἶχαν συμφέρον νὰ ἀντιδράσουν στὴν ὕπαρξη τῆς μικρῆς προεξοφλητικῆς Τραπέζης τοῦ Εὐνάρδου καὶ ἰδιαίτερα οἱ τοκογλύφοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ θέλησαν νὰ προσβάλουν τὴν τιμιότητα τοῦ Γεωργίου Σταύρου, λέγοντας ὅτι ὁ ἴδιος ἐνεργεῖ στοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους καὶ στὴν ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἀργοπορία τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης διότι ἔχει προσωπικὰ ὀφέλη. Ἔλεγαν πώς, διαχειριζόμενος τὰ χρήματα τοῦ Εὔναρδ, ἐκτὸς τῶν 8%, ἐλάμβανε μυστικά, περισσότερο τόκο γιὰ λογαριασμό του.

Αὐτὴ βέβαια ἡ συκοφαντία δὲν μπόρεσε νὰ σταθῆ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε θέσει ὡς μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς του τὴν ἵδρυση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Κι' ὁ ἴδιος τὴν ἀπέκρουσε μὲ μεγάλη ἀγανάκτηση ἀλλὰ καὶ ὑπέροχο ἀνδρισμό, δημοσιεύοντας τὴν παρακάτω ἐπιστολὴ στὸ ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλο τοῦ «Ἑλλην. Ταχυδρόμου» στὶς 3 Ἰανουαρίου 1840:

«Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἥτις, ὡς ἐλπίζω μέλλει νὰ συσταθῆ, θέλει ἀναπληρώνει ἐντὸς ὀλίγου τὸ παρὰ τοῦ Ἱππότου κ. Εὐνάρδου δι' ἐμοῦ χορηγούμενον βοήθημα πρὸς τὸ ἐμπόριον. Ἑπομένως θεωρῶ χρέος μου νὰ διομολογήσω δημοσίως ὅτι εὗρον εἰς ὅλους τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐργαστηριάρχας πρὸς τοὺς ὁποίους δανείζω πρὸς 8% κατ' ἔτος, τὴν μεγαλυτέραν τιμιότητα καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὴν ἀπόδοσιν καὶ νομίζομαι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ κηρύξω τοῦτο πρὸς τιμὴν καὶ ἔπαινον ὅλων ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔλαβον τὴν τύχην νὰ βοηθήσω. Συγχρόνως ὅμως ἀπονέμων πρὸς τούτοις τὸ δίκαιον, ἀναγκάζομαι νὰ ἀποκρούσω ἰσχυρῶς τὴν συκοφαντίαν τὴν ὁποίαν τινὲς διέσπειραν, ὅτι ἐνίοτε ἐζήτησα τόκον προεξοφλήσεως ἀνώτερον τῶν 8 τοῖς ἑκατόν. Ὄχι μόνον κηρύττω μὲ τὸν πλέον θετικὸν τρόπον ὅτι ταῦτα εἶναι παντάπασιν ψευδῆ καὶ θεωρῶ τοὺς εἰπόντας αὐτὰ ὡς ἀνάνδρους καὶ χαμερπεῖς συκοφάντας, ἐὰν δὲν παρουσιασθοῦν διὰ νὰ δώσουν πληροφορίας τινὰς ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν λεχθέντων, ὄχι μόνον τοὺς προκαλῶ νὰ ἀναφέρουν ἓν καὶ μόνον παράδειγμα, ἀλλ' ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω ἀμοιβὴν χιλίων δραχμῶν πρὸς ὅποιον δυνηθῆ ν' ἀποδείξη ὅτι εἰς τὰς γενομένας παρ' ἐμοῦ προεξοφλήσεις ἔλαβα ποτὲ τόκον πλέον τῶν 8%. Ἡ θετική μου αὐτὴ διομολογία, τὴν ὁποίαν κάμνω μὲ τὸν πλέον ἐπίσημον τρόπον, θέλει πείσει τὸ Κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι δὲν φοβοῦμαι ποσῶς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν προεξοφλήσεών μου. Προσκαλῶ δὲ ὅλους τοὺς τιμίους ἀνθρώπους νὰ ἀποκρούσουν ὡς χαμερπεῖς συκοφάντας ἐκείνους ὅσοι τολμήσουν νὰ εἴπουν πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξουν καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν σκοπὸν νὰ μὲ προσβάλωσι πλησίον εἰς τὸν ἀληθῆ φίλον τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ἱππότην κ. Εὐνάρδον».

Τρία χρόνια καὶ πλέον, ὕστερ' ἀπὸ τὴν ὑποβολὴ τῶν προτάσεων, στὶς 30 Μαρτίου τοῦ 1841, εἶδε τὸ φῶς ὁ Νόμος τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἡ ἐπιμονὴ καὶ οἱ ἔντονες ἐνέργειες τοῦ Γεωργίου Σταύρου, (παρασκηνιακὲς τὸν περισσότερο καιρό), ἔφεραν τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα. Τὸ μεγάλο του ὄνειρο ἔγινε πραγματικότητα.

Καὶ στὴν Δ΄ Συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παίρνει τὴ θέση ποὺ τοῦ πρέπει.

«...Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ κ. Γ. Σταύρου» γράφουν τὰ πρακτικὰ τῆς Δ΄ Συνεδριάσεως στὶς 19 Νοεμβρίου 1841.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ αὐτή, μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ὁ Γεώργιος Σταύρου, προσέφερε τὶς σπουδαιότερες ὑπηρεσίες στὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας μας.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ 27 χρόνια συνέχεια διηύθυνε τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ἀπ' αὐτὸν ἡ Τράπεζα θεμελιώθηκε σὲ γρανιτώδεις βάσεις καὶ ἐξασφάλισε τὴν ὕπαρξή της καὶ τὴ γόνιμη λειτουργία της μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀποβῆ τὸ μεγαλύτερο πιστωτικὸ ἵδρυμα, ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρης τῆς Ἀνατολῆς.

Τὰ πρῶτα χρόνια τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης ἦταν πολὺ κρίσιμα γιὰ τὴν ὕπαρξή της κι' ὅμως ὁ Γεώργιος Σταύρου κατώρθωσε ν' ἀντιμετωπίση τὴ διαρκῆ ἀνέχεια τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τὴν Διεθνῆ κρίση τοῦ 1848, τὶς σιτοδεΐες τῶν 1851 καὶ 1853, τὴν ἐμπορικὴ κρίση τοῦ 1857 καὶ τὶς ἀτέλειωτες Κρατικὲς πιέσεις ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς πληθωρικῆς ἐκδόσεως τραπεζογραμματίων.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Μετόχων κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς 9 Φεβρουαρίου τοῦ 1849, ἀνεγνώρισε ἐπισήμως τὶς ὑπηρεσίες του αὐτὲς καὶ τὸν ἐξέλεξε ἰσόβιο Διευθυντὴ τῆς Τραπέζης. Στὴν ἴδια συνεδρίαση καὶ μὲ πρόταση τοῦ Ι. Σούτσου ὠνομάσθηκε Διοικητὴς (GOUVERNEUR) κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῆς Διοικήσεώς του συμπληρώθηκε ἡ ὀργάνωση καὶ ἐπέκταση τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ ξαπλώθηκε τὸ εὐεργετικό της ἔργο σ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες τοῦ Κράτους. Ἐπὶ τῆς Διοικσεώς του ἔγινε κι' ὁ Νόμος τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ 1861, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπεκτείνονται οἱ ἐργασίες τῆς Τραπέζης καὶ στὴν ἀγροτικὴ πίστη τῆς Χώρας.

Αὐτὸς ἵδρυσε τὶς πρῶτες ἀτμοπλοϊκὲς καὶ ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες καὶ ἔδωσε γενικὰ μιὰ τεράστια ὤθηση σ' ὅλους τοὺς ἀναιμικοὺς μέχρι τότε κλάδους τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας κάνοντας πάντα καλὴ τοποθέτηση τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης.

Καὶ στὶς πολιτικὲς του γνῶμες κρατοῦσε ἕνα σύστημα οὐδετερότητος.

Ἦταν ἄνθρωπος μὲ ἀκέραιον χαρακτῆρα καὶ τὶς ὑπηρεσίες του δὲν τὶς ἔθετε ποτὲ στὴ διάθεση τῶν διαφόρων κομμάτων τῆς ἐποχῆς του, παρὰ μόνον στὴ διάθεση τοῦ Κράτους.

Ὁ θάνατός του ὑπῆρξε ἕνα μεγάλο πλῆγμα γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία. Πέθανε ἐνῶ ἑτοιμαζόταν νὰ βγῆ σὲ περίπατο στὶς 31 Μαΐου τοῦ 1869.

Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἀφιέρωσε ἀρκετὲς σελίδες γιὰ νὰ ὑμνήση τὶς μεγάλες του ἀρετὲς καὶ τὸ ὑπέροχο ἔργο του.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, γιὰ νὰ ἐκφράση τὴν τιμὴ καὶ τὸ σεβασμό της στὴ μνήμη τοῦ Ἱδρυτοῦ καὶ Πρώτου Διοικητοῦ της, ἀποτύπωσε τὴ μορφή του ἐπάνω στὰ τραπεζογραμμάτια καὶ στὰ ἔγγραφά της.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 5η σελίδα)

Συμβούλιον ἔχει ηὐξημένην εὐθύνην ἀπὸ τὴν ἐντολήν σας. Ἔχετε ἀπόλυτο δικαίωμα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς θητείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, νὰ ἔλθετε νὰ προσφέρετε τὶς ὑπηρεσίες σας. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι οὐδὲν μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπὸ τὰ ὑπευθύνως χειριζόμενα τὰ θέματα παρημέλησε καὶ ἠγνόησε ὑποδείξεις καὶ δὲν ἐδέχθη συνεργασίαν μὲ ἐνδιαφερομένους συναδέλφους ἐπάνω στὰ ζητήματα αὐτά.

Ὑπὸ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν θὰ ἀπαντούσαμε μὲ δυὸ λόγια στὸν κ. Παράσχη. Ἀφοῦ μποροῦσε νὰ μᾶς δώση θετικὲς καὶ προοδευτικὲς ἀκόμα προσφορές, γιατὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας τοῦ Δ. Συμβουλίου δὲν ἦλθε νὰ μᾶς εἰπῆ τὰ κατ' ἄλλους ὡραῖα καὶ κατ' ἄλλους ἀπορριπτέα, ὅσα μᾶς εἶπε ἀπόψε; Ἂν μή τι ἄλλο, θὰ μάθαινε τοὐλάχιστον ὡρισμένα πράγματα καὶ δὲν θὰ ὡμίλει ἀτελῶς γιὰ ὡρισμένα ζητήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐξέθεσε ἀπόψε.

(Ἀκολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Παράσχης ἰσχυρίζεται ὅτι προσέφερε τὴν βοήθειάν του εἰς τὸν Σύλλογον διαρκούσης ἀπεργιακῆς ἐκδηλώσεως, λαμβάνει δὲ τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἡ συμμετοχὴ εἰς ἀπεργίαν ἀποτελεῖ ὑπέρτατον καθῆκον ὅλων μέχρι τοῦ τελευταίου συναδέλφου ἐνῶ συμβολὴν εἰς γνώμην καὶ ἀπόψεις διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων οὐδόλως παρέσχεν).

Ἐλέχθη καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν κ. Παράσχη, ὅτι ἡ συγχώνευσις τῶν Συλλόγων δὲν ἔχει ρυθμισθῆ. Πραγματικὰ δὲν ὑπάρχει ἕνωσις τῶν Συλλόγων σὲ μιὰ ὀργάνωσιν. Ἀλλὰ πέρυσι ὁ κ. Παράσχης ἔλεγε εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τὰ ἑξῆς: «Κατηγορῶ διότι οἱ ἀπολογούμενοι δὲν ἔπιασαν τὸ θέμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Συλλόγων ὅπως ἡ ἰδιομορφία τοῦ θέματος ἐπιβάλλει. Καὶ ἐξηγοῦμαι. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν Συνδικαλισμὸ εἶναι ἡ ἑνότητα στὴ δράση, καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ ἕνωση τοῦ προσωπικοῦ ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῆ πρὸ πολλοῦ. Μὲ τὶς κοινὲς ἀπεργίες. Καὶ ἔχουν πραγματοποιηθῆ συμβάσεις τοῦ προσωπικοῦ δίχως νὰ χρειασθοῦν σφραγίδες καὶ σημαῖες ἑνιαῖες». Αὐτὸ κ. Παράσχη ἐκάναμε. Ἡ ἑνότης τοῦ προσωπικοῦ ὑπάρχει. Ἡ Ἕνωσις τῶν Συλλόγων στὴν ἑνότητα στὴν δράση ὑπάρχει. Ἐὰν τώρα πρόκειται νὰ ἀνατρέξωμε σὲ θέματα τὰ ὁποῖα ἐχώριζαν τοὺς Συλλόγους, ἔχουμε καθῆκον ὑπέρτατον νὰ μὴν τὸ κάνουμε. Διότι θὰ ἀναξύσωμεν παλαιὲς πληγές. Ἀτυχεῖς περιπτώσεις πιθανὸν νὰ ἀναβιώσουν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κίνδυνον ὀπισθοδρομήσεως καὶ δὲν ἔχουμε κανένα δικαίωμα νὰ τὸ κάνουμε. Οἱ Σύλλογοι εἶναι ἑνωμένοι, δίνουν τὴν παράδοσιν αὐτὴν καὶ τὴν παραδίδουν στὶς ἐρχόμενες διοικήσεις τῶν Συλλόγων. Κυττᾶμε εἰς τὸ μέλλον δὲν κυττᾶμε εἰς τὸ παρελθόν.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι, ἀπὸ ἀπόψεως καταστατικῆς ἔχουμε τὸν Σύλλογόν μας ἕτοιμον γιὰ τὴν ἕνωση. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἔλθη ἡ στιγμὴ γιὰ τὴν ἕνωσιν, γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε καὶ τὶς κοινὲς σφραγίδες, τότε καὶ ἐὰν εἶναι ξεπερασμένες οἱ τωρινὲς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ, κοινὴ ὑποχρέωση ὅλων μας εἶναι νὰ τὶς τροποποιήσουμε μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ γίνη ἡ ἕνωση.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἕνα βῆμα, γιὰ τὴν Ἕνωση εἶναι τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα. Ἐπιθυμία καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης καὶ φυσικὰ ἐπιθυμία ὅλων τῶν συναδέλφων ἠσφαλισμένων εἶναι νὰ πραγματοποιηθῆ αὐτὴ ἡ ἕνωση τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν. Ὑπάρχουν ὡρισμένες μερίδες τῶν συνταξιούχων οἱ ὁποῖοι, καλοπίστως, ἔβλεπαν ὡρισμένους κινδύνους εἰς τὴν ἕνωσιν. Εὑρισκόμεθα μετὰ τῶν συνταξιούχων εἰς κοινὴν προσπάθειαν ὥστε βάσει τῆς ἀρχῆς «οὐδεὶς νὰ ζημιωθῆ» νὰ προχωρήση ἡ Ἕνωσις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν καὶ δὲν ἐπιτρέπει ἡ πορεία τῶν ζητημάτων νὰ ἀναφέρω περισσότερα στὴν παροῦσα Γενικὴ Συνέλευση. Μόλις γίνη ἕνα βῆμα τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦμε νὰ ἀνακοινώσουμε, θὰ τὸ ἀνακοινώσουμε εἴτε δι' ἀνακοινώσεως εἴτε διὰ συγκεντρώσεως τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῆτε νὰ προσέλθετε.

Κύριοι Συνάδελφοι, δὲν ἔχω τίποτα ἄλλο νὰ προσθέσω. Μεταπηδῶ εἰς ἕνα θέμα τεράστιο, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός μου. Θὰ τὸ εἰπῶ ὅμως σὲ γενικώτερες γραμμές. Στὶς λεπτομέρειες θὰ τὸ εἰπῆ ὁ Συνάδελφος Γενικὸς Γραμματεύς. Εἶναι τὸ τεράστιο θέμα τῆς ἠθικῆς τάξεως. Πρέπει ὅλοι μαζὶ νὰ προφυλάξουμε Τράπεζα καὶ προσωπικὸ ἀπὸ τὸν ἠθικὸν κατήφορο.

Τὸ θέμα τῆς ἠθικῆς τάξεως δὲν παρουσιάζεται μόνον εἰς τὴν παραβίασιν τῆς ἱεραρχίας τῆς Τραπέζης δηλ. εἰς τὸν παραγκωνισμὸν ἀρχαιοτέρων ὑπαλλήλων ἀπὸ νεωτέρους, εἴτε κατὰ βαθμὸν εἴτε κατ' ἀρχαιότητα. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει εἰς ὅλους τοὺς βαθμούς. Τὸ θέμα ἔχει τὴν βάσιν του εἰς τὸν «παραγοντισμὸν» καὶ εἰς τὸν ἐξοβελισμὸ τῶν ἠθικῶν κριτηρίων ποὺ πρέπει κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης νὰ ὑπάρχουν.

Ὁ παραγοντισμὸς αὐτὸς φθάνει ἀπὸ ἀνωμάλους προσλήψεις μέχρι καὶ πιέσεις διὰ παρεκτροπὲς ἀπὸ τὴν κακονικὴν ὁδὸν τῆς ἐργασίας μας.

Φυσικὰ οἱ ὑπηρεσίες τῆς Τραπέζης ἀμύνονται στέρεα καὶ ἀποτελεσματικὰ κατὰ τῶν πιέσεων αὐτῶν.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχη ὁ Σύλλογος εἰς τὸν ἀγῶνα του γιὰ τὴν ἠθικὴ τάξη ζητεῖ ἀπὸ τὰ μέλη του, ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τῆς Τραπέζης ὑψηλότερη ἀντίληψη τῶν πραγμάτων καὶ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ὠφελιμιστικὴ ἄποψη τῆς συμμετοχῆς εἰς ἀγῶνας ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων θὰ εἶχαν ἄμεση προσωπικὴ ὠφέλεια.

Νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀγωνισθοῦν σκληρὰ ἔστω καὶ ἂν ἕνας συνάδελφός τους ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ γίνη θῦμα μιᾶς ἀνηθίκου μεταχειρίσεως ἐκ μέρους παραγόντων τῆς Τραπέζης ἢ ἐὰν καταγγελθῆ ἀπὸ τὸν Σύλλογον μιὰ ἐνέργεια βλάπτουσα τὴν Τράπεζα ὡς κατ' ἀντίθεση πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὴν ἠθικὴ τάξη γενομένη.

Τότε μόνον θὰ ὑπάρχη ἡ ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ἠθικῆς τάξεως.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ σδ. κ. Κ. Πουλῆ

κ. Κ. Πουλῆς: (Γεν. Γραμματεὺς): Κύριοι Συνάδελφοι, ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ ἀπαντήσω κυρίως στὰ ὅσα οἱ ὁμιληταὶ εἶπαν σὲ σχέση μὲ τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ὅπως εἴδατε καὶ φέτος δυστυχῶς ἡ ἀναφορὰ τῶν ὁμιλητῶν στὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἕνα τόσον ζέον θέμα, καθὼς καὶ στὰ ἄλλα παράλληλα θέματα τῶν προσωρινοτήτων ἔγινε ἐπιτροχάδην. Δὲν ἀσκήθηκε οὐσιαστικὴ κριτική. Οἱ ὁμιληταὶ ἀρκέσθηκαν εἰς τὸ νὰ ποῦν ὅτι αὐτὰ ποὺ ἐπετεύχθησαν δὲν ἦταν ἱκανοποιητικά, καὶ μ' αὐτὸ ἔκλεισαν τὴν ὁμιλία τους ὡς πρὸς τὸ ζωτικώτερον τῶν θεμάτων.

Ἔτσι ἡ ἀναφορά μου στὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ, οὐσιαστικὰ θὰ ἔχη πληροφοριακὸ χαρακτῆρα. Εἶναι μάλιστα εὐκαιρία τώρα ποὺ βρισκόμαστε τόσο πολλοὶ μαζεμένοι αὐτὴ τὴ στιγμή, νὰ κατατοπισθοῦμε, στὸ πῶς ὁ Σύλλογος χειρίσθηκε τὸ θέμα αὐτὸ τὸν περασμένο χρόνο, σὲ συνεργασία βέβαια μὲ τοὺς ἄλλους συλλόγους, δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνᾶμε αὐτό, τί ἐπετεύχθη, τί ἀπομένει νὰ ἐπιτευχθῆ. Πρίν, λέγω, ἀναφερθῶ στὸν Ὀργανισμό, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναφερθῶ σὲ ὡρισμένα εἰδικώτερα θέματα, καίτοι ὁ συνάδελφος Μαυρουλίδης τὰ ἐκάλυψε σχεδὸν ὅλα. Στὸ θέμα μόνον τῆς ἠθικῆς τάξεως, μοῦ ἄφησε κάτι νὰ πῶ, καὶ εἰδικώτερα ὡς πρὸς τὴν παράτασιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ κ. Προσωπάρχου. Ἐπ' αὐτοῦ μιὰ ἐξήγησις: Κύριοι Συνάδελφοι, ὅταν λέμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρατείνεται τὸ ὅριον τῆς παραμονῆς μέσα στὴν Τράπεζα, ἐννοοῦμε βέβαια κυρίως τοὺς συναδέλφους τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν, οἱ ὁποῖοι γίνονται φραγμὸς στὴν ἐξέλιξι τῶν νεωτέρων καὶ αὐτὸ ἔγινε σὲ μεγάλη ἔκτασι φέτος. Ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀποχωροῦντας Διευθυντάς, μόνον τοῦ ἑνὸς παρετάθη ἡ θητεία του.

Ἐξ ἄλλου γνωρίζετε ὅτι ἐφέτος ὑπῆρξαν πολλοὶ δυναμικοὶ Διευθυνταί, καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν πιθανῶς ἐπιθυμοῦσαν ἴσως νὰ παραμείνουν, ἀλλὰ εἴδατε ὅτι μὲ τὶς ἐνέργειες τοῦ Συλλόγου δὲν παρέμειναν, πλὴν μόνον ὁ κ. Παπαλέτσος. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἀντίδρασίς μας ὑπῆρξεν ὀξυτάτη, διότι βέβαια ὁπωσδήποτε ἦτο ἠθικὸν θέμα νὰ παρατείνη ὁ Προσωπάρχης ὁ ἴδιος τὴν θητείαν του. Ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῶν ἀντιρρήσεών μας, ἐπικαλοῦμαι, καίτοι βέβαια δὲν ξέρω πόσοι ἐξ αὐτῶν εἶναι παρόντες, τὰς ἐκπροσωπήσεις τῶν ἄλλων συλλόγων. Ἐνώπιον τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Προσωπάρχου ἐτέθη τὸ θέμα.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Διοικήσεως ἦτο: Ἔχετε δίκαιον. Ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν παρατείνω τὴν θητείαν διὰ νὰ ἐξελίσσωνται οἱ νεώτεροι, ἔχω ὅμως μιὰ ἀνάγκη. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν εἶμαι προετοιμασμένος γιὰ νὰ ἀντικαταστήσω τὸν Διευθυντὴ τοῦ Προσωπικοῦ, θὰ προσπαθήσω συντομώτατα νὰ φέρω στὴν Διεύθυνσι Προσωπικοῦ ἄτομο συγκεντροῦν τὰ προσόντα, διαδοχῆς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἀμέσως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Προσωπικοῦ ποὺ κατὰ παράκλησιν τῆς Διοικήσεως παρέμεινε, θὰ ἀποχωρήση ἀμέσως.

Καλῶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, ὅλους τοὺς ἀνωτάτους συναδέλφους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ διεκδικήσουν τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ, διὰ νὰ μὴ μπορῆ νὰ ὑπάρξη τὸ πρόσχημα στὴν Διοίκησιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας μέσα στὴν Τράπεζαν ἱκανὸς νὰ ἐπωμισθῆ τὸ ἔργον αὐτὸ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν.

(Χειροκροτήματα)

Βεβαίως, ἄλλο εὐλογοφανὲς πρόσχημα διὰ τὴν Διοίκησιν ἐν σχέσει μὲ τὴν παραμονὴν τοῦ κ. Προσωπάρχου εἶναι ὅτι ἀκριβῶς τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐχειρίσθη προσωπικῶς ὁ κ. Παπαλέτσος, δὲν ἐτερματίσθη ἀκόμη, βέβαια ἐτερματίσθη ἡ πρώτη φάσις, ἀλλὰ ὅπως καὶ προηγουμένως καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν ἀναφέρομεν, τὴν πρώτην φάσιν ἡ ὁποία ἔληξε, θὰ τὴν διαδεχθῆ μιὰ δεύτερη φάσις γιὰ μιὰ ριζικώτερη τροποποίησι τοῦ Ὀργανισμοῦ. Καὶ πάλι ὅμως ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ὑπάρχουν ὁπωσδήποτε ἱκανοὶ συνάδελφοι ποὺ μποροῦν νὰ ἐπωμισθοῦν τὸ ἔργον αὐτό.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Παπαλέτσος κουράστηκε, τὸ δείχνει ὅτι κουράστηκε, καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐπιθυμῆ καὶ αὐτὸς νὰ ἀποχωρήση.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν προαγωγῶν τῶν συμπραττόντων. Βεβαίως καὶ ἐμεῖς διεπιστώσαμεν ὡρισμένες παρατυπίες καὶ ἀδικίες τὶς ὁποῖες ἐθέσαμεν ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως. Γνωρίζετε ὅμως ὅτι δὲν μετέχομεν δυστυχῶς εἰς τὸ Συμβούλιον Προαγωγῶν τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχομεν τὴν δυνατότητα ἔγκαιρα καὶ μέσα στὸ Συμβούλιον νὰ προασπίσωμεν τοὺς ἱκανοὺς καὶ νὰ ἐμποδίσωμεν τὶς ἀδικίες. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνεργοῦμε ἐκ τῶν ὑστέρων, καὶ ξέρετε πολὺ καλὰ πόσο δύσκολο εἶναι νὰ θεραπευθῆ ἕνα τετελεσμένο γεγονὸς μὲ τὴν στενότητα τῶν ὀργανικῶν θέσεων καὶ τῶν ἄλλων φραγμῶν.

Ἐγένετο ἡ ἐρώτησι. Ἀφοῦ ἐκκρεμεῖ ὁ Ὀργανισμὸς θὰ πρέπει λέγει ὁ κ. Συνάδελφος νὰ περιμένωμε τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ νὰ γίνουν αἱ προαγωγές; Ἐπ' αὐτοῦ ἀπαντῶ τὰ ἑξῆς: Ἡ Διοίκησις θεωρεῖ ὅτι ἡ πρώτη φάσις τοῦ Ὀργανισμοῦ ἔληξε καὶ προχωρεῖ ἤδη στὶς προαγωγές, μὲ βάσι τὶς καινούργιες συνθῆκες ποὺ διαμορφώνονται ἀπὸ τὶς τροποποιήσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ. Πρέπει νὰ γίνουν οἱ προαγωγές, διότι εἶναι ἀνάγκη λειτουργίας αὐτοῦ τούτου τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Τραπέζης.

Ὡς πρὸς τὰ ἐπιδόματα Ἀνωτέρων βαθμῶν Ὑποτμηματαρχῶν καὶ ἄνω: Ἐνθυμεῖσθε πολὺ καλά, ὅτι ὁ ἀπουσιάζων Πρόεδρός μας εἶχε κάνει σκληρότατον ἀγῶνα διὰ τὸν ὀρθὸν ὑπολογισμὸ τῶν ἐπιδομάτων καὶ τῶν προσαυξήσεων. Εἶχε ἐπιτευχθῆ συμφωνία μὲ τὸ προσωπικὸ πῶς θὰ γίνη ἡ ἀναθεώρησις καὶ ὁ ὀρθὸς ὑπολογισμός. Δυστυχῶς ἐν κρυπτῷ ἡ συμφωνία αὐτὴ ἀπὸ τοὺς Ἡρακλεῖς τῆς Τραπέζης παραβιάσθηκε καὶ ἔντεχνα ἔκαναν ἄλλου εἴδους ὑπολογισμὸ τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα ὅμως λόγῳ τῆς ποικιλίας τῶν περιπτώσεων φάνηκαν ἀργότερα. Ὁ Πρόεδρός μας ἔκανε ὁλόκληρη πραγματεία ποὺ δημοσιεύτηκε καὶ στὴν «Τραπεζιτικὴ» γιὰ τὸ πῶς θὰ πρέπει ὁριστικὰ νὰ λήξη τὸ θέμα αὐτό. Ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθαν αἱ τροποποιήσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ ποὺ δημιουργοῦν νέαν κατάστασιν καὶ θὰ δημιουργήσουν νέον φαῦλον κύκλον μὲ τὸν τρόπον ποὺ ἐδόθηκε τὸ κλάσμα μόνον στὸν τελευταῖο βαθμό.

Θὰ κατασταλάξουν ὅλα τὰ θέματα αὐτὰ καὶ θὰ τεθῆ ἐξ ὑπαρχῆς ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἐπιδομάτων καὶ τῶν προσαυξήσεων στοὺς ἀνώτερους βαθμούς.

Καὶ τώρα στὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ. Πάλι λέγω ὅτι δυστυχῶς δὲν ἀσκήθηκε κριτική. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει καὶ τόση σημασία, γιατὶ τὸ νὰ μὴν ἀσκηθῆ κριτικὴ καὶ μάλιστα ἀπὸ πεπειραμένους συνδικαλιστὰς σὰν τὸν κ. Παπαϊωάννου, σημαίνει πῶς σφάλματα βασικὰ χειρισμοῦ δὲν ἔγιναν. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχει μιά, ἂς τὸ ποῦμε ἔτσι, ἀσφαλιστικὴ δικλείδα στὰ θέματα χειρισμοῦ ὡς πρὸς τὸν Ὀργανισμόν. Τὰ θέματα τὰ χειριζόμεθα ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς ἄλλους Συλλόγους. Εἶναι τέσσερα Διοικητικὰ Συμβούλια, καὶ ὁ κάθε χειρισμὸς ἀποφασίζεται ἔπειτα ἀπὸ ἐπίμονες μακρὲς κοινὲς συσκέψεις. Ἐξ ἄλλου ὅλα τὰ θέματα πλέον ἔχουν τεθῆ ὅσον ἀφορᾶ τὸν Ὀργανισμὸ καὶ μόνον ἡ κλιμάκωσις καὶ ἐπιδίωξις τῶν ἐπὶ μέρους λύσεων εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ὑποστῆ ἐνδεχομένως κριτικήν. Ἀλλὰ ἂς δοῦμε ὅμως ποιὸς ἦταν ὁ χειρισμὸς τοῦ θέματος τοῦ Ὀργανισμοῦ, κατὰ τὴν ἀπολογιζομένην συλλογικὴ περίοδο.

Ὅπως ἔλεγα καὶ πέρυσι, ἀπὸ τὴν θέσι ἀκριβῶς αὐτή, ἡ ἀπολογιζομένη συλλογικὴ περίοδος ἐπρόκειτο νὰ εἶναι ἀκριβῶς περίοδος συζητήσεων, προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν συσσωρευθέντων θεμάτων τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων θεμάτων τὰ ὁποῖα οὐσιαστικῶς μὲν δὲν ὑπάγονται στὸν Ὀργανισμόν, δὲν ἐμπίπτουν στὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἔχουν ὡρισμένες ἂς τὸ ποῦμε παρενέργειες καὶ βέβαια δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε τὶς οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις, ποὺ εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε δὲν τὸ θέλουμε, ἐμποδίζουν τὴν ἱκανοποίησι ἄλλων αἰτημάτων. Τὸ ταψὶ τοῦ γλυκίσματος ποὺ θέλουμε νὰ μοιράσουμε εἶναι ὡρισμένο. Καὶ ἂν ἕνα κομμάτι ἀπὸ αὐτὸ πάει πρὸς τὴν α΄ κατεύθυνσι, μοιραίως θὰ λιγοστέψη τὸ κομμάτι πρὸς τὴν β΄ κατεύθυνσι.

Οἱ συζητήσεις γιὰ τὸν Ὀργανισμό, ὅπως λέμε στὸν ἀπολογισμό, καὶ ὅπως θυμᾶστε ὅλοι ἀπὸ πέρυσι, ἄρχισαν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1964. Δὲν θὰ μπῶ στὶς λεπτομέρειες ποὺ δὲν ἔχουν οὐσιαστικὴ σημασία τοὐλάχιστον οἱ περισσότερες. Θὰ ἀναφερθῶ μόνον σὲ ὡρισμένες χαρακτηριστικὲς ἡμερομηνίες γιὰ νὰ καταλήξωμε στὴ θέση ποὺ βρισκόμαστε σήμερα. Δεκέμβριος 1964 ἀρχὴ συζητήσεων γιὰ τὸν Ὀργανισμό. Βέβαια οὐσιαστικά, ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ἔπειτα ἀπὸ 22 - 23 χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴν ἄλλη τροποποίησι τοῦ Ὀργανισμοῦ, ποὺ ἡ Συλλογικὴ ἐκπροσώπησις παρεκάθητο ἰσοτίμως μὲ τοὺς ἐπισήμους παράγοντας τῆς Διοικήσεως γιὰ τὴν συζήτησι τῶν θεμάτων τοῦ Ὀργανισμοῦ. Παρὰ ταῦτα καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τότε μεσολαβοῦσαν οἱ προαγωγές, κατέστη δυνατὸς ὁ τερματισμὸς τῶν συζητήσεων περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου τοῦ 1965. Τὸ κοινὸ ὑπόμνημα τῶν δύο Συλλόγων τοῦ κυρίου προσωπικοῦ, ὑπεβλήθη ἀρχὰς Μαρτίου. Ὑπετίθετο καὶ ἴσως ἔγινε, ὅτι ἡ ὑπηρεσιακὴ εἰσήγησις θὰ κατηρτίζετο τὸν Μάρτιον μέχρι τὰ μέσα Ἀπριλίου τοῦ 1965, ὁπότε μετ' ὀλίγον ἔπρεπε νὰ κληθοῦμε ἀπὸ τὴν Διοίκησι νὰ πάρουμε μιὰ ἀπάντησι. Δὲν ἐκλήθημεν ὅπως ξέρετε ἀλλὰ ἀρχίσαμε νέο κύκλο διαπραγματεύσεων ἐπὶ ἀνωτέρου αὐτὴ τὴ φορὰ ἐπιπέδου, ἐπὶ ἐπιπέδου Ὑποδιοικήσεως. Συνέπεια ὅμως ἦταν ἡ ἔναρξις ἐξ ὑπαρχῆς συζητήσεων. Τὰ θέματα ὅλα συζητήθησαν ἀπὸ τὸ Α. Τὸ Καλοκαίρι μὲ τὶς ἄδειες καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ παρέχουν στὴν διαφυγὴ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἐπισήμου παράγοντος ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κεῖ, πέρασε καὶ φθάσαμε στὸν Σεπτέμβριο ποὺ πλέον δὲν μποροῦσε νὰ δικαιολογηθῆ περαιτέρω παρέλκυσις τῆς ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις ἀπήντησε πραγματικά, ἀλλὰ σὲ μιὰ χαρακτηριστικὴ ἡμέρα. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήση ὁ κ. Διοικητὴς γιὰ τὸ Ἐξωτερικό, γιὰ νὰ παραστῆ στὶς Συνελεύσεις τῶν Διεθνῶν Τραπεζικῶν Ὀργανισμῶν. Ἡ ἀπάντησις ποὺ ἐδόθη τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἐὰν κυκλοφοροῦσε πραγματικά, ὅπως εἶπε ἡ ἐκπροσώπησις στὸν κ. Διοικητή, ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισε καὶ ἀπέσυρε τὴν ἀνακοίνωσιν ἐκείνην τῆς Διοικήσεως, θὰ προκαλοῦσε πράγματι σεισμό, διότι οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ἡ Διοίκησις περιωρίζετο νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Νόμου καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, νὰ δίδη δηλαδὴ τὶς προσωρινότητες τῶν τῆς τέως Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀπὸ τὸ 1953 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐγκατέλειπε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ θέμα τῆς προσωρινότητος. Σ' αὐτὸ δηλαδὴ τὸ σημεῖον μᾶς γύριζε πίσω στὴν ἔνταξιν Ἠλιάσκου. Καταλαβαίνετε ἂν μπορούσαμε νὰ ἀνεχθοῦμε ἔστω καὶ νὰ πιάσουμε στὰ χέρια μας αὐτὸ τὸ κείμενο. Παρακαλέσαμε τὸν κ. Διοικητὴ νὰ τὸ ἀποσύρη ἀμέσως καὶ τὸ ἀπέσυρε. Μὲ τὴν ἐπάνοδο τοῦ κ. Διοικητοῦ ἡ παλαιὰ τακτικὴ τῆς παρελκύσεως συνεχίστηκε μέχρις ὅτου ἐκδηλώθηκαν οἱ ἀπεργίες.

Μετὰ τοὺς ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας, δὲν θέλω νὰ πῶ ὅτι πιέσαμε μ' αὐτό, ἡ σωφροσύνη τῆς Διοικήσεως ἐπεκράτησε. Ξανάρχισαν οἱ συζητήσεις μάλιστα μὲ τὴ νέα Διοίκηση τοῦ Συλλόγου τοῦ ἀδελφοῦ Σωματείου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ τε-

(Συνέχεια στὴν 8η σελίδα)

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ-ΕΚΔΡΟΜΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ

ΥΠΟ Π. Σ. Θ.

Πολλὲς φορὲς ὁ Τύπος — καὶ ὄχι μόνον ὁ ἀθλητικὸς — ἔχει ἀσχοληθεῖ μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς φυσιολατρείας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ἔχει ἰδιαιτέρως ἐξαρθῆ ἡ πολυσχιδὴς καὶ γόνιμη δράση τοῦ λαμπροῦ σωματείου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Ἑνώσεως Φιλάθλων Ἐθνικῆς Τραπέζης (Ε.Φ.Ε.Τ.), ἡ ὁποία ἔχει ἀποσπάσει τοὺς πιὸ δίκαιους ἐπαίνους καὶ τὴν προαγωγὴ τοῦ ἀθλητικοῦ ἰδεώδους. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, νομίζουμε πὼς ἐπιβάλλεται μιὰ σύντομη ἀνασκόπηση τῆς δραστηριότητος αὐτῆς τῆς Ε.Φ.Ε.Τ. καὶ τῆς συμβολῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης στὴν πρόοδο τοῦ ἀθλητισμοῦ μεταξὺ τῶν Ὑπαλλήλων της, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ καὶ πρὸς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ».

Εἶναι γνωστὸν πὼς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος στὰ 125 χρόνια τῆς ζωῆς της, δὲν ὑπῆρξε μόνον ἕνας οἰκονομικὸς ὀργανισμός, μὲ τὴν στενὴ σημασία τοῦ ὅρου. Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἀπέβλεψε σὲ σκοποὺς πλατύτερους καὶ στόχους ὑψηλότερους, ἐθνικοὺς καὶ ἐκπολιτιστικούς. Μεγάλη ὑπῆρξε ἡ ἐπίδρασή της καὶ ἡ ἀποφασιστικὴ ὤθηση τὴν ὁποία μὲ ὅλα τὰ τεράστια μέσα της παρέσχε, σὲ κάθε προοδευτικὴ ἐξόρμηση τοῦ τόπου. Ἰδιαιτέρως εἰς τὸν τομέα τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων σ' αὐτήν, ἡ φροντίδα καὶ ἡ ἐνίσχυση, κάθε δημιουργικῆς προσπαθείας, ὑλικὴ καὶ ἠθική, ὑπῆρξε ἀμέριστη. Μία ἀπόδειξη τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ὑπαλλήλους της εἶναι ἡ στοργὴ μὲ τὴν ὁποία περιέβαλε ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα τὴν Ἕνωση Φιλάθλων Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ θερμὴ συμπαράστασή της σὲ ὅλο τὸ διάστημα τοῦ 40ετοῦς βίου της.

Ἡ Ε.Φ.Ε.Τ. ἱδρύθηκε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1926 μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τοῦ ἐκδρομισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ εἰδικώτερα τῶν ὑπηρετούντων στὴν περιοχὴ Ἀθηνῶν - Πειραιῶς. Τὰ ἱδρυτικὰ μέλη της καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὰ πρῶτα ὄργανα διοικήσεώς της, ὑπῆρξαν φλογεροὶ ὀπαδοὶ τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας πρώην πρωταθληταί, ἀθληταί, ἄνθρωποι τῶν στίβων καὶ τῶν γυμναστηρίων. Μὲ πλήρη κατανόηση τῆς ἀνεκτίμητης ἀξίας ποὺ ἔχει ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ὁ ἐκδρομισμὸς γιὰ τὸν ἐργαζόμενο τῆς πόλεως ὄχι μόνο ἀπὸ σωματικῆς ἀλλὰ καὶ ψυχικῆς ἀπόψεως, ἐργάσθηκαν ἀκούραστα. Σὲ πολὺ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἡ Ε.Φ.Ε.Τ. κατακτάει θέση μεταξὺ τῶν ὁμοειδῶν συλλόγων. Τὸ 1939 μὲ τὴ γενναία οἰκονομικὴ συνεισφορὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἱδρύει στὸν ἴδιο τὸ χῶρο ἐργασίας — τὴν ταράτσα τοῦ Κεντρικοῦ της Καταστήματος — εἰδικὸ πρότυπο Ἰνστιτοῦτο Φυσικῆς Ἀγωγῆς γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν μελῶν της, γιὰ ἀθλοπαιδιές, φυσιοθεραπεία, μοναδικὸ στὴ χώρα μας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξοπλισμοῦ ἕνα ἀπὸ τὰ τελειότερα τῆς Εὐρώπης. Δημιουργεῖ διάφορα Τμήματα — Γυμναστικῆς, Ἀθλοπαιδιῶν, Ἐκδρομικόν, Ὁπλασκίας, Σκοπευτικόν, Ναυτικόν, Ρυθμικῆς, Ποδοσφαιρικόν, στὰ ὁποῖα συντελεῖται ἕνας πραγματικὸς ὀργασμός. Συμμετέχει σὲ Πανελληνίους, Βαλκανικοὺς καὶ Πανευρωπαϊκοὺς ἀγῶνες μὲ ἀξιοσημείωτες ἐπιδόσεις. Κατακτᾶ δεκάδες μεταλλίων, διπλωμάτων, τιμητικῶν διακρίσεων.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἡ δραστηριότητα τῆς ΕΦΕΤ κορυφώνεται εἶναι τὸ Ἐκδρομικὸν Τμῆμα. Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ συμμετοχὴ στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ εἶναι πρωτοφανής. Πραγματοποιεῖται μέγας ἀριθμὸς ἐκδρομῶν ἐτησίως. Ἀπὸ ἁπλοῦς ἀπογευματινοὺς περιπάτους στὰ ἀξιοθέατα τῆς Ἀττικῆς μέχρι πολυήμερους περιηγήσεις σὲ ὅλους τοὺς χώρους τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀρχαιολογικό, ἱστορικὸ ἢ τουριστικὸ ἐνδιαφέρον. Ἐκτὸς αὐτῶν, τακτικὲς ἐκδρομὲς Ἐξωτερικοῦ μὲ ἀπολύτως συμφέροντας οἰκονομικοὺς ὅρους καὶ μὲ συστηματικὴ μελέτη τῶν προϋποθέσεων γιὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχία.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ ἡ μεγάλη ἐκδρομὴ στὸ Βερολῖνο γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς Ὀλυμπιάδος τὸ 1936 καὶ Ρώμη γιὰ τὴν Ὀλυμπιάδα τὸ 1960 καὶ ἡ προγραμματισθεῖσα ἐκδρομὴ στὸ Μεξικὸ γιὰ τοὺς προσεχεῖς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1968. Ἐξ ἄλλου ἐκδρομὲς πρωτότυπες, ὀρειβατικές, συνεστιάσεις, χορευτικὰ ἀπογευματινά, περίπατοι γιὰ θαλάσσια μπάνια, ξεναγήσεις γεμίζουν τὰ ἐκδρομικὰ προγράμματα τῆς Ε.Φ.Ε.Τ. Καὶ ὅλα αὐτὰ σὲ τιμὲς ἐντελῶς προσιτὲς καὶ στὸν κατώτερο Ὑπάλληλο τῆς Τραπέζης χάρις εἰς τὴν ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωση, τὸ φίλαθλο πνεῦμα ποὺ ἐπικρατεῖ καὶ τὴν ἐνίσχυση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Σήμερα ἡ Ε.Φ.Ε.Τ. ἀριθμεῖ 3.240 μέλη — τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων στὴν περιοχὴ Ἀθηνῶν - Πειραιῶς. Ἡ μακρὰ παράδοσις τῆς πλουσίας καὶ δημιουργικῆς δράσεώς της, ἀποτελεῖ τὸ ἐχέγγυον τῆς τελείας ἐξυπηρετήσεως τῶν σκοπῶν ποὺ ἔχει τάξει. Προσαρμόζοντας τὴν δραστηριότητά της στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας, μὲ τὴν ὁλόπλευρη ὑποστήριξη τῶν μελῶν της καὶ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε. ἐπιτελεῖ ἕνα ἔργο, ὑποδειγματικὸ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν.

Π. Σ. Θ.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατέθεσε ὑπὲρ τοῦ ΤΥΠΕΤ δρχ. 1.000 εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Κωνστ. Τριανταφυλλοπούλου ἄλλοτε Διοικητοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥ. ΝΟΜΙΚΟΣ

Χειροῦργος - Οὐρολόγος
Μετ)θεὶς εἰς τὸ ἰνστιτοῦτον Οὐρολογίας τοῦ Λονδίνου Συμβληθεὶς μετὰ τοῦ Ταμείου Ὑγείας δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του.
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 39 - Β' ὄροφος.
Τηλ. 535-608 (πλὴν Σαββάτου) 5-7 μ.μ.

ΔΕΝ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΚΡΙΣΙ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων Κύπρου, συναδ. Γεώργιος Σ. Μιχαηλίδης παρεχώρησε σὲ συνεργάτη τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Ἱδρύματος Κύπρου τὴν παρακάτω συνέτευξη, ἡ ὁποία καὶ μετεδόθη ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Κύπρου, στὰ πλαίσια σχετικῆς ἐρεύνης γιὰ τὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμό.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί προσόντα χρειάζονται κατ' ἀρχὴν δι' ἕνα Τραπεζικὸν Ὑπάλληλον;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Τὰ προσόντα διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν ὑπαλλήλων καθορίζονται ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς τῶν διαφόρων Τραπεζῶν. Συμφώνως τῶν κανονισμῶν αὐτῶν, διὰ νὰ προσληφθῆ ἕνας ὑπάλληλος εἰς τὴν Τράπεζαν πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ κατέχη πτυχίον σχολῆς Μέσης Παιδείας, νὰ εἶναι γνώστης μιᾶς ξένης γλώσσης καὶ νὰ ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὶς προφορικὲς καὶ γραπτὲς ἐξετάσεις αἱ ὁποῖαι εἰς μερικὲς περιπτώσεις εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου.

ΕΡΩΤ.: Ὅροι ἐργασίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Οἱ ὅροι ἐργασίας ποικίλλουν εἰς τὶς διάφορες Τράπεζες καὶ παρὰ τὶς προσπάθειές μας, δὲν ἔγινεν ἀκόμα κατορθωτὸν νὰ ἔχουν οἱ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων Τραπεζῶν ὁμοιομόρφους ὅρους ἐργασίας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὶς κύριες ἐπιδιώξεις τῆς ὀργάνωσής μας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι μὲ τὸν καιρὸν καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Κυπριακοῦ Ἐργοδοτικοῦ Συνδέσμου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν οἱ περισσότερες Τράπεζες, θὰ μπορέσουμε νὰ τὸ ἐπιτύχουμε. Οἱ ὅροι ἐργοδοτήσεως, τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, χάρις στὶς προσπάθειες καὶ τοὺς ἀγῶνες τῆς συνδικαλιστικῆς τους ὀργανώσης, κρίνονται σήμερον ὡς ἱκανοποιητικοί. Οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουν σήμερον καθορισμένον ὡράριον ἀπὸ 36 — 38 ὧρες τὴν ἑβδομάδα τὸ καλοκαῖρι καὶ 36 — 39 τὸν χειμῶνα, μισθολογικὲς κλίμακες, τιμαριθμικὸν ἐπίδομα, οἰκογενειακὸν ἐπίδομα, ἐτήσιες ἄδειες μετὰ πλήρων ἀπολαυῶν, ταμεῖα προνοίας ἢ συντάξεως, ταμεῖα ὑγείας, ἄδειαν ἀσθενείας κλπ. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν πιὸ πάνω ὠφελημάτων, ὑπάρχουν ἀκόμα πολλὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ὁ κλάδος μας, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι διὰ τῆς πειθαρχίας καὶ ἐνισχύσεως τῶν μελῶν μας θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ ἐπιλύσουμε.

ΕΡΩΤ.: Τί θὰ ἐχαρακτηρίζετε σὰν εὐχάριστο καὶ τί σὰν δυσάρεστο εἰς τὸ ἐπάγγελμά σας;

ΑΠΑΝΤ.: Ὅπως ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα, ἔτσι καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου, ἔχει τὰ καλά του καὶ τὰ κακά του. Αὐτὸ βέβαια, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φύση καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζει τὴν ἰδιότητά του ὡς ὑπαλλήλου. Ἡ εὐκαιρία ἡ ὁποία μᾶς δίδεται νὰ ρθοῦμε σὲ ἐπαφὴν καὶ νὰ γνωρίσουμε τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τοῦ τόπου, εἶναι ἀπὸ τὶς εὐχάριστες πλευρὲς τῆς ἐργασίας μας. Ἐκ τῆς ἐπαφῆς μας αὐτῆς, εἶναι φυσικὸν νὰ κατατοπιζόμεθα ἐπὶ τῆς γενικώτερης οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ τόπου καὶ ἡ συμβολή μας εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ διεκπεραίωσιν τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν εἶναι σημαντική. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν ποῦμεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἐμποροβιομηχανικὴ κίνησις ἑνὸς τόπου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τακτικὴν καὶ τυχὸν πολιτικὴν τῶν Τραπεζικῶν ἱδρυμάτων τὴν ὁποίαν βεβαίως ἐφαρμόζει καὶ ὑλοποιεῖ ἡ ἀνώνυμος μᾶζα τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ εὐκαιρία λοιπὸν αὐτή, τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀποτελῆ μίαν ἀπὸ τὶς εὐχάριστες πτυχὲς τοῦ ἐπαγγέλματός μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερο σκέλος τῆς ἐρώτησης, νομίζω ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι μᾶλλον ὑποκειμενική. Δὲν δύναμαι νὰ ἀναφέρω ὅ,τιδήποτε τὸ ὁποῖον θὰ προκαλῆ γενικὴν δυσαρέσκειαν εἰς τοὺς τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους.

Βεβαίως, οἱ φροντίδες καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ ἐπαγγέλματός μας εἶναι μεγάλες. Ἡ ἐντατικὴ καὶ κοπιώδης ἐργασία, ἡ συνεχὴς εὐθύνη τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνεις εἰς κάθε σου βῆμα, εἶναι φυσικὸν νὰ κουράζουν τὸν ὑπάλληλον καὶ νὰ τοῦ δημιουργοῦν πολλὲς φορὲς τὸ αἴσθημα τῆς δυσαρεσκείας. Αὐτὸ ὅμως εὔκολα παρέρχεται καὶ οἱ τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι προσηλώνονται μὲ ζῆλον εἰς τὸ καθῆκον, διότι εἰς τὴν πλειονότητά τους, ἀγαποῦν τὴν δουλειάν τους καὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἱδρυμάτων τους.

ΕΡΩΤ.: Εἶναι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου κεκορεσμένον ἢ ὄχι στὴν Κύπρο;

ΑΠΑΝΤ.: Ἀπὸ τὴν πεῖραν τὴν ὁποίαν ἔχω ἐκ τῆς 20ετοῦς ὑπηρεσίας μου καὶ τῆς μακρόχρονης ἐπαφῆς μου μὲ τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, πιστεύω ὅτι τὸ ἐπάγγελμά μας δὲν διέρχεται κρίσιν. Λόγῳ τῆς συνεχῶς αὐξανομένης δραστηριότητας τῶν Τραπεζικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῆς διευρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν δραστηριοτήτων τους, δημιουργοῦνται συνεχῶς δυνατότητες προσλήψεως νέου προσωπικοῦ. Βεβαίως, ἡ μηχανοποίησις καὶ αὐτοματοποίησις τῶν Τραπεζῶν, περιορίζει εἰς κάποιον βαθμὸν τὶς προσλήψεις. Ἡ ἀνάπτυξις ὅμως τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐμποροβιομηχανικῆς δραστηριότητος, καθιστᾶ ὁλονὲν αὐξανόμενον τὸν ρόλον τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ ἐπιβάλλει ὡς ἐκ τούτου τὴν συνεχῆ πρόσληψιν νέου προσωπικοῦ γιὰ νὰ δυνηθοῦν τὰ ἱδρύματα αὐτὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν σοβαρὸν καὶ ὑπεύθυνον προορισμόν τους.

ΕΡΩΤ.: Οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι ἀνήκουν σὲ εἰδικὸν κλάδον συντεχνίας ἢ σὲ ἐπιστημονικὸ σύνδεσμο ποὺ ἔχει σὰν σκοπόν του τὴν προαγωγὴν τῶν ὅρων ἐργασίας καὶ τῆς ποιότητάς της;

ΑΠΑΝΤ.: Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ἀνήκουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ε.Τ.Υ.Κ., δηλαδὴ τῆς μόνης στὴν Κύπρο συνδικαλιστικῆς των ὀργανώσεως. Ἡ Ε.Τ.Υ.Κ., εἶναι ἐγγεγραμμένη βάσει τῶν περὶ συντεχνιῶν νόμου καὶ ἀποτελεῖ μίαν καθαρὰ συνδικαλιστικὴν ὀργάνωση. Αὐτὸ βέβαια δὲν σημαίνει ὅτι σὰν ὀργάνωση, περιοριζόμεθα αὐστηρὰ εἰς τὰ στεγανὰ συνδικαλιστικὰ περιθώρια. Ἀναπτύσσομεν ταυτόχρονα πλούσια δραστηριότητα σὲ πολλοὺς τομεῖς. Λαμβάνομεν θέσιν εἰς φλέγοντα ἐθνικὰ καὶ οἰκονομικο-κοινωνικὰ προβλήματα τοῦ τόπου καὶ συνεργαζόμεθα μὲ ἄλλες συνδικαλιστικὲς καὶ ἐπαγγελματικὲς ὀργανώσεις γιὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μας. Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα μας μελήματα εἶναι καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν καὶ ἐπιμόρφωσιν τῶν μελῶν. Παρόλον ὅτι πιστεύομεν εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἀναντικατάστατον σημασία τῆς πείρας, τὴν ὁποίαν ἀποκτοῦμεν μὲ τὴν μακρόχρονον ὑπηρεσίαν, ἐν τούτοις, εἴμεθα σὰν ὀργάνωσις, ἔνθερμοι ὑποστηρικτὲς καὶ τῆς θεωρητικῆς καταρτίσεως, τὴν ὁποίαν ὑποβοηθοῦμεν μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ μπορέσουν τὰ μέλη μας καὶ οἱ Κύπριοι Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι γενικὰ νὰ παρακολουθοῦν τὶς τελευταῖες ἐξελίξεις τῆς Τραπεζικῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς ἐνημερώσεως καὶ καταρτίσεώς των ἐπὶ τῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς τῶν Τραπεζικῶν ἐργασιῶν.

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΕΙΔΗΣΙΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τὸ Γραφεῖον Γενικοῦ Τουρισμοῦ «BELLA DRECIA» συμβληθὲν μετὰ τῶν πλέον φημισμένων καὶ ἀνεγνωρισμένων Κολλεγίων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν παιδιῶν ἡλικίας ἀπὸ 5—18 ἐτῶν διὰ τὴν θερινὴν περίοδον διὰ τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν.

Πληροφορίαι: «BELLA GRECIA» - Σταδίου 7 - Τηλ. 233.112.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Τζάμπα λόγια

Ἄπειρες φορὲς τὸ συλλογικὸ ὄργανο καὶ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἔχει διαμαρτυρηθῆ ἐντόνως γιὰ τὶς συνθῆκες ἐργασίας ποὺ ἡ Τράπεζα ἀνέχεται σὲ μερικὰ ὑποκαταστήματά της. Συγκεκριμένα ξεχωρίζαμε δύο ἀκραῖες περιπτώσεις, ὅπως εἶναι τὰ ὑποκαταστήματα ΟΜΟΝΟΙΑΣ καὶ ΒΑΘΗΣ.

Γιὰ τὸ πρῶτο ἐλάβαμε πληθώρα καθησυχαστικῶν ἀπαντήσεων, μία δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδόθη αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ εἰς τὸν ἴδιο τὸ χῶρο τοῦ ὑποκαταστήματος μὲ τὴ μορφὴ ἐντολῆς πρὸς τοὺς παρισταμένους ἁρμοδίους νὰ ἐξεύρουν ἄμεση λύση.

Πέρασε σχεδὸν χρόνος καὶ ἡ ἐξευρεθεῖσα λύση τῶν ἁρμοδίων ἦταν τὸ γυάλισμα τῶν μπρούντζων, καινούργια κάδρα καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς πράσινης — πλαστικῆς — τσόχας στὸ τραπέζι τοῦ χὼλλ τῶν συναλλαγῶν. Ἀπειλεῖται καὶ βαφὴ τῶν τοίχων...

Ἀλλὰ βρέθηκε κανένας ἁρμόδιος νὰ πληροφορήση τὸν κ. Διοικητὴ ὅτι ὑπάρχουν καὶ πελάτες οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νὰ συνεχίσουν συνεργαζόμενοι μὲ τὸ ἐν λόγῳ ὑποκατάστημα ΟΜΟΝΟΙΑΣ, λόγῳ τῶν ἀνθυγιεινῶν ὅρων ποὺ προσφέρει αὐτό; Τὸ περπάτησε ποτὲ κανένας ἁρμόδιος σὲ ὥρα φόρτου ἐργασίας καὶ νὰ τὸ αἰσθανθῆ νὰ τρέμη (κυριολεκτικὰ) κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του;

Ἀλλὰ γιατὶ νὰ χαλᾶμε τὴ ζαχαρένια μας, ὑπάρχει στὴν ἀνάγκη καὶ ἀστυΐατρος. Γιατὶ καὶ οἱ σκοπιμότητες ἔχουν ὅρια.

Γιὰ τὸ ὑποκατάστημα ΒΑΘΗΣ τί νὰ ποῦμε; Καὶ τὸ ὑπόγειο ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται πλῆρες συναδέλφων, καὶ μὲ τὶς αὐτὲς συνθῆκες ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἡ δοθεῖσα λύση τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ὀρόφου στὸ ἴδιο μέγαρο κατέληξε ὥστε ἡ μὲν... κουζίνα τοῦ διαμερίσματος νὰ στεγάζη συναδέλφους μὲ ἐκκαθαριστικὲς μηχανές, ἡ δὲ τουαλέττα νὰ ἔχει μετατραπεῖ σὲ ἀρχεῖο!!!

Κυνικὴ ὁμολογία

«...Συγκεκριμένως, ἐμφανίζεσθε ὡς ἐργαζόμενος ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐντάσεως, οὐχὶ μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως καὶ περιοζόμενοι ἁπλῶς εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἀνατιθεμένης ὑμῖν ἐργασίας».

Τὰ ἀνωτέρω, ὅπως εὔκολα κανεὶς ἀντιλαμβάνεται, εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ ἔγγραφον τῆς Δ)σεως Προσωπικοῦ πρὸς συνάδελφον καὶ μάλιστα Δόκιμο στὸ βαθμό. Τοῦ ἀπεστάλη δὲ κατόπιν σχετικοῦ «μαυρίσματος» τοῦ Φύλλου Ποιότητός τους ὑπὸ τῆς ὑπηρεσιακῆς μονάδος εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετεῖ. Καὶ ἂν μὲν δίκαια ἢ ἄδικα, μὲ ἐλαφριὰ ἢ ὄχι συνείδηση, οἱ ὑπηρεσιακὲς μονάδες συνηθίζουν νὰ «μαυρίζουν» τὰ Φύλλα Ποιότητος τῶν συναδέλφων, εἶναι ἄλλης ὥρας κουβέντα. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ πρέπει νὰ σημειωθῆ τώρα καὶ νὰ στιγματισθῆ εἶναι, ὅτι ἡ Ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ ἐ γ γ ρ ά φ ω ς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους — προκειμένου νὰ θεωρηθοῦν ὑπηρεσιακῶς ἐπαρκεῖς — νὰ «ξεζουμίζωνται». Γιατὶ τί ἄλλο μπορεῖ νὰ σημαίνη τὸ φοβερὸ καὶ ἀνήκουστο ἐκεῖνο: «ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐντάσεως»; Δηλαδή, εἶναι στὶς ἀνθρώπινες ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργαζομένου ἡ ἔντασις καὶ μάλιστα ἡ ἰδιαιτέρα ἔντασις; Τὰ ἀριθμητικὰ δεδομένα τοῦ Ταμείου Ὑγείας δὲν σημαίνουν τίποτα γιὰ τοὺς συντάκτες τῶν παρομοίων ἐγγράφων;

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀκόμα πιὸ φοβερὸ εἶναι ὅτι ἡ παλαιολιθικὴ ἀντίληψη κάποιων ἐκ τῶν ἁρμοδίων, προχωρεῖ στὸ νὰ καταλογίζη σὲ βάρος τῶν ἐργαζομένων ὅτι: διεκπεραιώνουν τὴν ἀνατιθεμένη σὲ αὐτοὺς ἐργασίαν. Βεβαίως, ἂν ὁ συνάδελφος εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐστάλη τὸ ὑπηρεσιακὸ ἔγγραφο, εἶχε μεγάλο βαθμό, ἡ αἰτίαση τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν μὴ ἀνάπτυξη πρωτοβουλίας θὰ ἦταν κάπως δικαιολογημένη. Ἀλλά, πρὸς Θεοῦ, ἕνας Δόκιμος στὸ βαθμὸ ὑπάλληλος τί ἄλλο πιὸ καλὸ μπορεῖ νὰ κάνη ἀπὸ τοῦ νὰ περιορίζεται «εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτῷ ἐργασίας»; Ἀπὸ ποῦ θὰ ἀντλήση πρωτοβουλία ὁ χτεσινός, ἄπειρος νέος συνάδελφος; Ἢ μήπως θὰ πρέπει νὰ ἐργάζεται διαφημίζων διὰ κραυγῶν καὶ οἰμωγῶν τὴν κούρασή του; Ἐκτὸς ἂν μᾶς ὑποδείξη ἡ Ὑπηρεσία νέον Ὑπάλληλον ὅπου ὁ ὄγκος τῆς «ἀνατιθεμένης αὐτῷ ἐργασίας» νὰ μὴ φτάνη μόνη της τὰ ὅρια τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαντλήσεως;

ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΠΕΤΡΟΥ

Ἰατρὸς Παθολόγος

Μετεκπαιδευθεὶς καὶ ἐξασκήσας τὴν ἰατρικὴν ἐπὶ 11ετίαν ἐν Η.Π.Α., ἄρτι ἀφιχθείς, συνεβλήθη μετὰ τοῦ Ταμείου Ὑγείας, τὸ τιμολόγιον τοῦ ὁποίου καὶ ἀποδέχεται.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 5 ἕως 7 μ. μ.

Διεύθυνσις: Παπαρηγοπούλου 37, Χαλάνδρι, Τηλέφωνον 686.855.

ΜΑΘΕΤΕ ΑΓΓΛΙΚΑ

σωστὰ — σύντομα — οἰκονομικὰ στὸ σπίτι σας μὲ τὸ πιὸ τέλειο, μοντέρνο καὶ ΦΘΗΝΟ σύστημα διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν μὲ δίσκους καὶ βιβλία

Ἡ Κράουν

σᾶς προσφέρει σὲ μιὰν ἀπίστευτη τιμή:

● 4 μεγάλους δίσκους μακρᾶς διαρκείας καὶ ὑψηλῆς πιστότητος κατασκευασμένους στὰ φημισμένα ἐργαστήρια τῆς φίρμας CROWN INC, USA

● 1 φροντισμένο καὶ ἁπλουστευμένο βιβλίο σὲ ἄριστο χαρτί, μὲ 40 μαθήματα, ἐγγυημένης ἀποτελεσματικότητος ἀπὸ τὸ Γλωσσολογικὸ τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβάνια καὶ μὲ ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ γιὰ τοὺς ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ Δρχ. **520**

Κράουν: Ἡ τελειότης, σὲ δίσκους ποὺ σᾶς μεταφέρουν σ' ἕνα αὐθεντικὸ ξένο περιβάλλον!

Πώληση: Α—Ω Πατησίων, ἀριθ. 79 (Στάσις Ο.Τ.Ε.)

Τηλ. 811.447

Τὸ ἰατρεῖον
ΠΕΡ. ΧΑΤΖΑΚΗ
ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργῆ εἰς τὴν ὁδὸν Κάνιγγος 23 Γ' ὄροφος μὲ τὴν συνεργάτιδά του
ΑΝΝΑΝ ΔΕΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΑΡΑΜΠΕΤΟΥ
Χειροῦργον - Ὀδοντίατρον
Τ. ἐπιμελήτριαν Παν)κῆς Κλινικῆς.

Τηλ. ἰατρείου 634.780
Τηλ. οἰκίας 910.424

Δέχεται Δευτ. Τετ. Παρασκευὴν 8-2 καὶ 5—8. Καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας ἐπὶ συνεντεύξει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Κύριοι,

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, νὰ σᾶς ἀναγγείλωμεν ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ σας συνεβλήθημεν μετ' αὐτοῦ καὶ θέτομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας τὴν πλουσιωτάτην εἰς ΩΡΟΛΟΓΙΑ καὶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ συλλογήν μας.

ΔΙ' ΑΓΟΡΑΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ: ΕΚΠΤΩΣΙΣ 15 ο/ο

ΣΩΤ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Σια

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 231.845

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΡΕΠΕΜΦΘΗ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ

Θύελλα ἀγανακτήσεως ξέσπασε στοὺς κόλπους τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων ὅταν μαθεύτηκε ἡ ἀπόφαση τοῦ Πρωτοβαθμίου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου σύμφωνα μὲ τὴν ὁποῖα μᾶς χορηγήθηκε αὔξηση 200 δρχ. κατὰ κεφαλήν!

Ἡ πρωτοφανὴς καὶ ἀπαράδεκτη μεταχείριση τοῦ κλάδου μας ἔναντι τῶν ἄλλων ἐργαζομένων, ὡδήγησε στὶς δύο μεγαλειώδεις μας κινητοποιήσεις τῆς 3)3)66 καὶ 8)3)66.

Πραγματικά, ὕστερα ἀπὸ τὴν προκήρυξη καὶ ἐπιτυχῆ πραγματοποίηση τῆς παντραπεζοϋπαλληλικῆς εἰκοσιτετράωρης ἀπεργίας μας τῆς 3)3)66 προγραμματίσθηκε 48ωρη ἀπεργία γιὰ τὶς 8 καὶ 9)3)66 ἡ ὁποία περιωρίστηκε σὲ 24ωρη, ὕστερα ἀπὸ παρέμβαση τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη συμπαράσταση κατὰ τὴν ἔφεση ποὺ ἤσκησε ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ο.Τ.Ο.Ε στὸ Δευτεροβάθμιο Διαιτητικὸ Δικαστήριο.

Ἡ σχετικὴ πρὸς τὸν τύπο ἀνακοίνωση τῆς Ὁμοσπονδίας, ποὺ κυκλοφόρησε στὶς 9 Μαρτίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ τῆς πραγματοποιηθείσης ἀμέσως συνεννοήσεως, καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξεδήλωσεν τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς δοθείσης λύσεως εἰς τὸ Μισθολογικόν μας αἴτημα, διὰ τῆς γνωστῆς Διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἡ Ὁμοσπονδία ἀπεφάσισεν τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐκ τῆς κηρυχθείσης 48ώρου ἀπεργίας.

Κατόπιν τούτου, ἡ Ὁμοσπονδία δι' ἀνακοινώσεώς της ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου, εἰδοποίησεν τοὺς Τραπεζικοὺς Ὑπαλλήλους Ἀθηνῶν - Πειραιῶς - Θεσ)νίκης - Λαρίσης - Πατρῶν - Ἡρακλείου καὶ Ρόδου, ὅπως προσέλθουν σήμερον 9ην τρέχοντος κανονικῶς εἰς τὰς ἐργασίας των.

Παρὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀγρίαν τρομοκράτησιν, ἰδιαιτέρως εἰς τὸ συγκρότημα τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς καὶ Ἰονικῆς - Λαϊκῆς, ἡ ἀπεργία μας ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ Ὁμοσπονδία μας διαμαρτυρομένη ἐντόνως, τόσον διὰ τὰ ὡς ἄνω ἐκφοβιστικὰ μέσα, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀναίτιον σύλληψιν καὶ αὐθαίρετον κατακράτησιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἰονικῆς - Λαϊκῆς, κ. Στ. Παπαϊωάννου, ὅστις καὶ παραπέμπεται ἵνα δικαστῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὴν προσεχῆ Δευτέραν 14ην τρέχοντος μηνός.

Ἡ Ὁμοσπονδία μας διεμαρτυρήθη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας, τόσον τηλεγραφικῶς, ὅσον καὶ διὰ παραστάσεων διὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνελεύθερα μέσα».

Νὰ σημειωθῇ πάντως ὅτι ἡ ἀπόφαση τῆς Ο.Τ.Ο.Ε γιὰ τὴν ἀναστολὴ τοῦ ἀγῶνος ἐλήφθη κατὰ πλειοψηφία.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Δευτεροβαθμίου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, πιστεύεται ὅτι θὰ ἐκδοθῇ σὲ διάστημα 30 - 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Βουλὴν Ἑλλήνων
Ὑπουργὸν Ἐργασίας
Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἐργατῶν Ἑλλάδος
Ὁμοσπονδίαν Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀρ/σεων Ἑλλάδος
Σύλλογον Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος

ΨΗΦΙΣΜΑ

Γενικὴ Συνέλευσις Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ ἐνεργείας Διοικήσεως Ἐμπορικῆς Τραπέζης σκοπούσας διὰ μεθόδων ψυχολογικῆς βίας τὴν κατάπνιξιν τοῦ ἐλευθέρου φρονήματος τῶν συναδέλφων ὑπαλλήλων Ἐμπορικῆς καὶ τὴν κατὰ παράβασιν διεθνῶν κανόνων δικαίου κατάργησιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ Τράπεζαν τοῦ δικαιώματος τῆς Συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας.

Συγχαίρει προσωπικὸν Ἐμπορικῆς Τραπέζης δι' ὑπέροχον ἀντίστασίν του καὶ λαμπρὰς πράξεις ἀποδοκιμασίας τῶν ἀπεργαζομένων τὴν ἠθικὴν ἐξουθένωσιν αὐτοῦ.

Ἀνανεώνει πλήρη συμπαράστασιν ἡμετέρας ὀργανώσεως πρὸς κοινοὺς ἀγῶνας Ὁμοσπονδίας καὶ νομίμου Συλλόγου συναδέλφων Ἐμπορικῆς δι' ἀποκατάστασιν λειτουργίας ἐλευθέρων θεσμῶν εἰς Τράπεζαν Καθηγητοῦ τοῦ δικαίου καὶ ζητεῖ τὴν ἐπέμβασιν παντὸς ἁρμοδίου πρὸς κατάπαυσιν καταστάσεως στιγματιζούσης χώραν μας διεθνῶς.

Καλεῖ πρωτεργάτας ἐργοδοτικοῦ ἀντισυλλόγου ἀναλογισθῶσιν ἔστω καὶ τώρα συνεπείας πράξεώς των καὶ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁδὸν ἥτις θὰ τοὺς ἀποδώσῃ λευκοὺς τόσον εἰς τὴν συναδελφικην, ὅσον καὶ κυρίως εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκογενείας.

Δηλοῖ τέλος ὅτι θὰ σταθῇ ἀνυπέρβλητος φραγμὸς εἰς προσπάθειαν προωθήσεως παρομοίων ἐργοδοτικῶν σχεδίων καὶ δι' ἑτέρας Τραπέζας ἢ Ὀργανισμούς.

Ὁ Πρόεδρος Συνελεύσεως
ΒΑΣ. ΣΥΡΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΑΚΡΙΒΙΑΔΗΣ

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 6η σελίδα)

λικῶς ἀνακοινώθηκαν τὰ 15 ἐκεῖνα σημεία, ποὺ ἔλυαν ἰσάριθμα αἰτήματα. Βέβαια μέσα στὰ 15 ἐκεῖνα αἰτήματα, ἐχρεώθησαν καὶ ὡρισμένα ἀδικαιολογήτως εἰς τὸν Ὀργανισμόν, ὅπως οἱ προσωρινότητες τῆς Ἐθνικῆς τέως Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀπὸ 53 καὶ ἐντεῦθεν προσληφθέντων, θέματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουν στὸν Ὀργανισμό. Ὡς πρὸς αὐτὰ ἦταν ὑποχρέωσις τῆς Τραπέζης νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν Νόμον, εἶχε ἐκδοθῆ μάλιστα ὅπως θυμᾶστε ἀπόφασις γιὰ τὸ θέμα τῆς ἐπιβολῆς τῆς προσωρινότητος στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ πρὸς στὸν Ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος δὲν προβλέπει προσωρινότητα τοὐλάχιστον εἰς τοὺς δι' ἐξετάσεων προσληφθέντας ἀπὸ τὸ 1953 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἡ Συλλογικὴ Ἐκπροσώπησις βρέθηκε μπροστὰ στὸ δίλημμα, δέχεσθε αὐτὰ ποὺ δίνει ἡ Διοίκησις αὐτὴ τὴ στιγμή, ἢ νὰ συνεχίσωμε τὶς συζητήσεις; Ἡ ὀρθὴ Συνδικαλιστικὴ τακτικὴ ἐπέβαλε νὰ δεχθοῦμε αὐτὰ ποὺ δοθήκανε, νὰ τὰ κατοχυρώσωμε, καὶ τὴν ἑπομένην νὰ ξαναπᾶμε πάλι νὰ ζητήσουμε τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὑπολοίπων θεμάτων. Σ' αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε δεύτερη γνώμη, ἐξ ἄλλου παρακαλῶ...

(Ἀκολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις)

Τώρα ἂς κάνουμε μιὰ ἀνάλυσι τοῦ θέματος τῶν προσωρινοτήτων ποὺ μᾶς καίει ἰδιαίτερα ἐμᾶς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Βέβαια εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἀνεγνώρισε τὴν ἀδικία ποὺ γίνεται στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς, δηλαδὴ νὰ ἔχουν αὐτοὶ προσωρινότητα καὶ νὰ ὑπολείπονται ἐκ τοῦ λόγου τούτου τῶν ὁμοχρόνων των τῆς τέως Ἀθηνῶν, καὶ ὑπεσχέθη τὴν ἄρσιν τῆς ἀδικίας αὐτῆς. Προφασίσθηκε λόγους οἰκονομικοὺς καὶ δὲν προχώρησε πέρα ἀπὸ τὸ 1943. Βέβαια τοὺς λόγους δὲν τοὺς προφασίσθηκε εὐθέως, ἀλλὰ ἔθετε σὰν φραγμὸν τὴν ἔνταξι τοῦ 1943. Ὅτι δηλαδὴ ἐν πάσῃ περιπτώσει στὴν ἔνταξιν τοῦ 1943 εἶχαν τακτοποιηθῆ οἱ ἀπὸ τὸ 1841 ἔτος ἱδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐντεῦθεν ἀδικίες καὶ ἑπομένως ἂς προχωρήσωμε ὡς ἐκεῖ πρὸς τὸ παρόν.

Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Δὲν εἶναι λογικό, ἕνας ποὺ προσελήφθη στὴν Τράπεζα φέρ' εἰπεῖν τὸ 1936, εἰς τὴν τέως Ἐθνικὴν ἐννοῶ, νὰ ὑπολείπεται ἐκ τοῦ λόγου τούτου, τῶν συναδέλφων του τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ποὺ προσελήφθησαν τὸν ἴδιον χρόνον. Αὐτὸ βέβαια ἀναγνωρίζεται καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, στὴ δευτέρα φάσι θὰ τὸ ἐπιτύχουμε γιατὶ εἶναι ἠθικό. Εἶναι ἀδύνατο νὰ μᾶς τὸ ἀρνηθῇ ἡ Διοίκησις καὶ ὅπως εἰς τὰ θέματα τὰ ἄλλα τελικῶς ὑπέκυψε εἰς τὴν φωνὴ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Λογικῆς, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ αὐτοῦ θὰ ὑποκύψη.

Οἱ προσωρινότητες ἀπὸ τὸ 1943 καὶ ἐδῶ, τῆς περιόδου 43 - 53, ἐμφανίζονται μὲ διάφορες μορφές. Ὑπάρχει ἡ προσωρινότης τῶν συναδέλφων ποὺ μπῆκαν χωρὶς ἐξετάσεις. Ὑπάρχει προσωρινότης σὲ συναδέλφους ποὺ ὑπέστησαν διαγωνισμό, ἀλλὰ ἀπέτυχαν σὲ ὡρισμένα μαθήματα, καὶ προσελήφθησαν ὡς ἐπιλαχόντες. Ὑπάρχει προσωρινότης καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συναδέλφων τοῦ Νόμου 751. Βέβαια ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Διοικήσεως, δὲν κάνει κανένα διαχωρισμό τῶν προσωρινοτήτων αὐτῶν, καὶ εἶναι λογικόν. Γιατὶ ἡ προσωρινότης ἡ μία θὰ θεωρηθῇ Α΄ κατηγορίας, καὶ ἡ ἄλλη θὰ θεωρηθῇ Β΄ κατηγορίας καὶ ἡ Α΄ κατηγορία θὰ ἀρθῇ καὶ ἡ Β΄ κατηγορία δὲν θὰ ἀρθῇ; Ὅταν λέγωμεν ὅτι αἴρομεν τὴν προσωρινότητα, αἴρομεν τὴν προσωρινότητα γενικῶς, ἄνευ ὅρων καὶ περιορισμῶν.

Στὴν ἀρχὴ ἡ Διοίκησις, δὲν εἶχε ὅπως εἴπαμε, κάνει αὐτὸν τὸν διαχωρισμό. Τὸν ἔκανε ἀργότερα. Ἡ ὄρεξις ἄνοιξε ὅπως βλέπετε, ὅταν εἶδε ὅτι στὴν παροῦσαν φάσιν θὰ εἴμεθα διατεθειμένοι, ἐφ' ὅσον ὄντως θὰ ὡλοκλήρωνε τὶς τροποποιήσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν κατάργησιν τῆς προσωρινότητος τῶν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς τῆς περιόδου 43 - 53, νὰ δεχθοῦμε μικρὰν ἀναβολὴν εἰς τὴν συζήτησιν διὰ τὴν κατάργησιν τῶν προσωρινοτήτων τῶν πρὸ τοῦ 1943. Καὶ κάνοντας τὶς προσωρινότητες σαλάμι ἔκοψε ἄλλη μία φέτα. Μὲ ἕναν ἑλιγμὸ προσπαθεῖ νὰ βγάλῃ ἔξω μιὰ μεγάλη κατηγορία τοῦ νόμου 751, καὶ μιὰ ἄλλη μικρότερη ἀλλὰ ἐξ ἴσου συμπαθῆ.

Ἡ μικροτέρα κατηγορία εἶναι ἡ τῶν ἀποτυχόντων σὲ διαγωνισμὸ μονιμοποιήσεως καὶ συνεπείᾳ τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς, παρετάθη ὁ χρόνος τῆς προσωρινότητός των. Δηλαδή, ἐκτὸς τοῦ ἐνάμισυ χρόνου προσωρινότητος ποὺ ἔχουν κατὰ γενικὸν κανόνα οἱ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς προερχόμενοι συνάδελφοι, ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ ἔχουν διόμισυ. Τοὺς ἐπεβλήθη ἕνας χρόνος προσωρινότητος ἀκόμη, διότι εἶχαν ἀποτύχει στὸν ἐσωτερικὸ διαγωνισμὸ μονιμοποιήσεως. Ἀλλὰ αὐτὸ δείχνει διάθεσι μεροληπτικὴ εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, γιατὶ στὴν ἄλλη Τράπεζα δὲν ὑπῆρχε διαγωνισμὸς μονιμοποιήσεως καὶ οἱ συνάδελφοι δὲν εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ διαγωνισθοῦν καὶ νὰ ἀποτύχουν. Οἱ δικοί μας ἔρχονται αὐτομάτως σὲ χειροτέραν μοῖραν. Αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι ὀρθόν. Οἱ ἄλλοι ὅμως ἡ πολυπληθεστέρα κατηγορία τοῦ νόμου 751 ἔχουν καὶ τυπικῶς δίκαιον, ὄχι μόνον οὐσιαστικῶς, διότι ἔχουν προσωρινότητα, διότι ἐὰν δὲν ἀρθῇ ἡ προσωρινότης τους θὰ διαταραχθῇ ἕνα καθεστὼς ποὺ ὑπῆρχε ἐπὶ 18 χρόνια, θὰ ἀνατραπῇ αὐτὸ τὸ καθεστώς, καὶ βασικὴ ἀρχὴ εἶναι ὅταν λύουμε ἕνα αἴτημα, ὅταν ἱκανοποιοῦμε μιὰ κατηγορία, νὰ μὴ γίνεται αὐτὸ ἔν τινι μέτρῳ καὶ ὑπὸ κάποιαν μορφὴν εἰς βάρος τῶν συμφερόντων μιᾶς ἄλλης κατηγορίας. Ἀλλὰ γιὰ μᾶς σὰν ἐκπροσώπησι, στὴν προκειμένῃ περίπτωσι σημασία ἔχει τὸ κεκτημένον δικαίωμα, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καμμία ὑποχώρησις. Ἐνθυμεῖσθε, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, τί ἀγῶνας ἔγινε γιὰ τὸ περίφημον ἄρθρον13, τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ἄρθρον τῶν προσαυξήσεων. Ὑπῆρξαν συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι λέγανε: Γιατί ἐπιμένετε τόσο πολύ, πήρατε ὡρισμένα πράγματα, κατοχυρῶστε τα αὐτά. Τέλος πάντων ἡ κατηγορία ποὺ ἀφορᾷ εἶναι ὀλιγάριθμη. Ἐξ ἄλλου τὸ δικαίωμα ποὺ ἀντλοῦν ἀπὸ τὸ ἄρθρον αὐτό, εἶναι κάπως θεωρητικό, κανεὶς δὲν κατέφυγε ἀκόμη στὸ Δικαστήριο, γιὰ νὰ δοῦμε ἂν θὰ δικαιωθῇ ἢ ὄχι. Ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία καὶ τῶν 4 συλλόγων ἦταν ἀκλόνητος. Δὲν μποροῦμε νὰ ἐπιτρέψωμε στὴν Διοίκησι νὰ δώσῃ κάτι ἀπὸ μιὰ μεριὰ καὶ νὰ τὸ πάρῃ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἐπιμείναμε, κηρύξαμε τὴν ἀπεργία, ὅταν ὁ κόμπος ἔφθασε στὸ κτένι, καὶ τελικὰ ἡ Διοίκησις ἐδέχθη νὰ παραμείνῃ σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα εἴχαμε συμφωνήσει, ὅπως ἦταν ἡ διατύπωσις στὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα Ὀργανισμόν.

Ὀλίγα τώρα, γιὰ τὸν νόμον 751, γιὰ τὴν ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων. Ὁ Συνάδελφος κ. Ἰατρίδης εἶναι πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τοῦ Νόμου 751.

Ὅπως ξέρετε ἡ κατηγορία τοῦ Νόμου 751, χωρίζεται σὲ δύο βασικὲς ὑποκατηγορίες. Στοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι, ἦλθαν στὴν Τράπεζα μὲ τὸν Νόμον 751 δηλαδὴ μὲ σημείωμα τοῦ Ὑπουργείου, καὶ στοὺς συναδέλφους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι μὲν τοῦ νόμου 751, συγκεντρώνουν τὰ τυπικὰ προσόντα, ἀλλὰ δὲν ἦλθαν στὴν Τράπεζα μὲ σημείωμα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ κατηγορία τοῦ Νόμου 751 περιλαμβάνει ὑπαλλήλους πολλῶν ὀργανισμῶν καὶ τοῦ Δημοσίου. Τὰ συμφέροντα σὲ ἀνώτερο ἐπίπεδο, ἂς τὸ ποῦμε ἔτσι, τῶν συναδέλφων αὐτῶν, τὰ προωθοῦν οἱ Ὀργανώσεις οἱ δικές τους, ὁ Σύλλογος παρέχει κάθε ὑποστήριξι στὸν Σύνδεσμο τοῦ Νόμου 751, ἐφ' ὅσον ὁ Σύνδεσμος αὐτός, ἀγωνίζεται μέσα στὰ πλαίσια τὰ Συλλογικὰ γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῶν συμφερόντων μιᾶς κατηγορίας τοῦ Προσωπικοῦ. Καὶ μέχρι σήμερα ὁ Σύνδεσμος ἔμεινε πάντοτε στὶς Συλλογικὲς γραμμές, καὶ ὑπῆρξε ἐποικοδομητικός. Βεβαίως οἱ Συνάδελφοι τοῦ Νόμου 751, θέτουν θέματα ἐπὶ εὐρυτέρου ἐπιπέδου, ἐπὶ πανελληνίου κλίμακος. Τὰ θέματα αὐτὰ δὲν δύνανται παρὰ νὰ ρυθμισθοῦν νομοθετικῶς. Σ' αὐτὰ τὰ θέματα δὲν μποροῦμε ἐμεῖς νὰ παράσχουμε, μίαν ἰδιαιτέραν βοήθειαν. Ἀρκεῖ τὸ ὅτι δὲν ἀντιδρῶμεν. Ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅμως αὐτό, μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ δεχθοῦμε, νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ καταπατηθῇ ἓν κεκτημένον δικαίωμα τῆς κατηγορίας αὐτῆς, μέσα στὴν Τράπεζα, ἡ ἀπόστασις εἶναι μεγάλη. Δὲν ὑποστηρίζομεν τὸν Νόμον 751, γιὰ τὸν νόμον 751. Ἀλλὰ τὸν ὑποστηρίζουμε στὸ σημεῖο αὐτό, γιὰ τὴν προάσπισιν μιᾶς ἀρχῆς, τῆς ἀρχῆς τοῦ κεκτημένου δικαιώματος, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν πρόκειται νὰ ἀποστῶμεν.

Βεβαίως πολλὰ θέματα καὶ πολλὰ ἀγκάθια προβάλλουν μὲ τὶς προωθήσεις. Καὶ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ ὁ κ. Παπαϊωάννου εἰδικώτερα, ποὺ μπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὶς οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις καὶ τὶς ἄλλες ἀναστατώσεις, ποὺ ἐπιφέρει αὐτὴ ἡ τρομακτικὴ κατάταξις, αὐτὴ ἡ συνολικὴ προώθησις μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς τὰ μπροστά. Μέσα σ' αὐτὸν τὸν ποταμὸ τῶν προωθήσεων θὰ ὑπάρξουν βέβαια καὶ ὡρισμένα παρατράγουδα. Αὐτὰ τὰ παρατράγουδα θὰ προσπαθήσουμε ἐκ τῶν ὑστέρων, καὶ θὰ τὸ καταφέρωμε, νὰ τὰ διορθώσουμε. Δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ὅλα αὐτὴν τὴν στιγμήν. Αὐτὴν τὴν στιγμή, πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ βασικόν. Καὶ τὸ βασικὸ εἶναι ἡ κατάργησις τῆς προσωρινότητος. Εὑρισκόμαστε στὸ σημεῖον νὰ πιστεύωμε ὅτι οἱ ἀντιρρήσεις τῆς Διοικήσεως, ἀρχίζουν νὰ κάμπτωνται. Τὸ Νομοσχέδιο θὰ προωθηθῇ ταχύτατα καὶ θὰ ψηφισθῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ψηφισθῇ, τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ξέρει καὶ ἄλλο μονοπάτι.

(Χειροκροτήματα)

κ. Ἰθακήσιος: Τὰ παλαιὰ δάνεια δὲν ἔχουν διαγραφεῖ.

κ. Πουλῆς: Καὶ γίνονται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀφορμὴ συναλλαγῆς κατὰ τὴν ἀποχώρησι. Τὸ θέμα ἐτέθη στὸ παρελθὸν κατ' ἐπανάληψιν καὶ θὰ τεθῇ ἐκ νέου.

κ. Φωτόπουλος: Ἐκεῖ στὴν σελ. 6, στὶς κυριώτερες τροποποιήσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο 6. «Τὴν πρόσληψιν 30 ἐτησίως πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν, δι' εἰδικῶν διαγωνισμῶν μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ Ὑπολογιστοῦ Β΄ σὺν 20%, διετὴς προώθησις θὰ χορηγεῖται ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀποκτῶντας πτυχίον κατὰ τὴν ἐν τῇ Τραπέζῃ ὑπηρεσίαν των». Θάθελα νεοπροσλαμβανομένων ὑπαλλήλων, νὰ μοῦ ἐξηγήσετε ἐπειδὴ εἶστε ἁρμόδιος ἐπὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ποιοὺς συναδέλφους ἐξυπηρετεῖ τὸ μέτρο αὐτό. Νομίζω ὅτι βλάπτει τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας συναδέλφους τῆς Τραπέζης.

κ. Πουλῆς: Κύριε Συνάδελφε, ὁ ὀργανισμὸς δὲν περιέχει διατάξεις ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρεσκείας τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἤθελε νὰ ἀποκτήσῃ Προσωπικὸ μὲ ἀνωτέραν κατάρτισιν. Αὐτὸ μὲ τὶς σύγχρονες ἀντιλήψεις δὲν εἴχαμε δικαίωμα νὰ τὴν ἐμποδίσουμε. Ἐπὶ πλέον ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης, ἤθελε νὰ καλύψῃ τὶς προσλήψεις πτυχιούχων τοῦ 1965. Καὶ σ' αὐτὸ ὑποχωρήσαμε παίρνοντας ὡς ἀντάλλαγμα διετῆ προώθησιν γιὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας πτυχιούχους.

(Διακοπὴ Ἐντολῇ Προέδρου)

Ὁ προεδρεύων σδ. κ. Μῖχος κλείνει τὴν συζήτησι

Εὐστ. Μῖχος: Συνάδελφοι οἱ προλαλήσαντες ἐκ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπήντησαν εὐστόχως ἢ μᾶλλον «σωστὰ» εἰς τοὺς ἀγορευτάς, τοὺς ἀσκήσαντας κριτικὴν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς χρήσεως 1965... Πράγματι, ὅπως εἶπα, ἀπήντησαν σωστά, ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν θεμάτων, ἐγὼ δὲ τοὐλάχιστον δὲν θὰ εἶχον νὰ προσθέσω τίποτα, διότι δὲν ἄφησαν καμμίαν πτυχὴν ἀναπάντητον.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀξίζει πράγματι νὰ σημειωθῇ εἶναι ὅτι ἡ ἐφετεινή μας Συνέλευσις διεξήχθη μὲ εὐπρέπειαν καὶ πολιτισμόν. Διότι εἶναι γεγονὸς πὼς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐλάμβανον χώραν πολλὰ «παρατράγουδα» καὶ ὡς ἐκ τούτου αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ἰδιαιτέρως νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Ἐπίσης ἐπειδὴ ἐλέχθη ἀπὸ πολλοὺς ὅτι ὁ Σύλλογος εἶναι ἀκέφαλος, Σᾶς διαβεβαιώνω ὅτι δὲν εἶναι διόλου ἀκέφαλος καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει θ' ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰς προσδοκίας σας, νὰ εἶσθε δὲ ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, θὰ πραγματοποιηθοῦν.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

(Χειροκροτήματα)

Πόεδρος: Ἕνα λεπτό, πρὶν κλείσουμε τὴν Συνέλευση. Θέλομε τὴν ἔγκρισιν ἀπολογισμοῦ 1965 καὶ προϋπολογισμοῦ 1966.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὁμοφώνως καὶ διὰ βοῆς ἐγκρίνει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1965 καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1966.

ΩΡΑ ΛΗΞΕΩΣ: 22.00΄

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΘΑ ΘΕΣΗ ΘΕΜΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΘΕΣΕΩΣ

Ὡς πληροφορούμεθα, τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Τ.Ε.Π. στὶς τελευταῖες συνεδριάσεις του ἀσχολεῖται μὲ τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων περὶ τοῦ τί ἰσχύει στὶς ἄλλες Τράπεζες γιὰ νὰ θέσῃ στὴν Διοίκηση τὸ θέμα τοῦ ἐπιδόματος θέσεως καὶ τοὺς κάτω τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑποτμηματάρχου βαθμούς.

Ο κ. Βρανόπουλος ἔφερε στὴ Βουλὴ τὸ θέμα τῶν ἀπολυθέντων κατὰ τὴν συγχώνευση ὑπαλλήλων

Μὲ ἐρώτησή του πρὸς τὸν Ὑπ. Ἐργασίας, ὁ βουλευτὴς κ. Δ. Βρανόπουλος ἔφερε στὴν Βουλὴ τὸ θέμα τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας συνεπείᾳ τῆς συγχωνεύσεως.

Ὁ κ. Βρανόπουλος ἐχαρακτήρισε τὴν γενομένη ἀδικία, σὰν τὴν μεγαλύτερη τοῦ αἰῶνος καὶ συνέχισε ὡς ἑξῆς:

Τόσον πολὺ μὲ συνεκίνησε τὸ θέμα τοῦτο, κ. Πρόεδρε, ὥστε κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1954 ἀπηύθυνα ἐρώτησιν καὶ παρεκάλουν τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως παρέμβῃ καὶ ἱκανοποιήσει τὸ δίκαιον αἴτημα τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπελύθησαν κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ ποὺ προκαλεῖ ἀκόμα καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ κοινοῦ δικαίου. Δὲν νομίζω, κ. Πρόεδρε, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀδικοῦνται εἰς μίαν καλῶς ἐννομουμένην πολιτείαν, ἄνθρωποι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεώς μου αὐτῆς ὁ κ. Ὑπουργὸς μοῦ ἀπέστειλε τὸ ὑπ' ἀριθ. 119093) 7230 ἔγγραφον τὴν 24.12.64, τὸ ὁποῖον λέγει: Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17920)17.12.64 ὑμετέρου ἐγγράφου καὶ τοῦ διαβιβασθέντος ἡμῖν ἀντιγράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 1058) 15912—64 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου ἐν σχέσει μὲ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀπολυθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1953 ὑπαλλήλων κατὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει γενικώτερον τὸ θέμα ἀποκαταστάσεως τῶν προσγενομένων ἀδικιῶν συστήσασα πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἐξ Ὑπουργῶν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν ἑκάστης περιπτώσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων προφανῶς νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ ἀνωτέρω θέμα».

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1965, φοβοῦμαι ὅτι θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1966, καὶ ἐπειδή, κ. Ὑπουργέ, γνωρίζω καλῶς τὴν δραστηριότητά σας ὅσον καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀπόδοσίν σας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως μὴ παραπέμψετε τὸ θέμα εἰς τὰς καλένδας, διότι ὡς γνωστὸν ἐὰν θὰ τὸ παραπέμψωμεν πρὸς νέαν μελέτην δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ τίποτε. Εἶναι δυνατόν, κ. Ὑπουργέ, νὰ μένουν εἰς ἐκκρεμότητα 1.200 ὑπάλληλοι, ἀδικηθέντες κατὰ πρωτοφανῆ τρόπον καὶ ἔχοντες προϋπηρεσίαν 15—25 ἐτῶν;

Ἀπαντώντας, ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἐδήλωσε ὅτι χειρίζεται τὸ θέμα προσωπικῶς καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὴ λύση.

Φροντιστήριο γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν συναδέλφων τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ ποὺ θὰ μητάσχουν σὲ διαγωνισμὸ μετατάξεως

Τὴν 25ην τρέχοντος ἔχινε εἰς τὴν Λέσχην ΣΥΕΤΕ συγκέντρωσις 200 συναδέλφων τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε. εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Διευθυντὴς Προσωπικοῦ κ. Παπαλέτσος μετέφερεν χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως διὰ καταρτισμόν των εἰς τὴν Λογιστικὴν καὶ τὰ λοιπὰ μαθήματα ποὺ θὰ ἐξετασθοῦν εἰς διενεργηθησόμενον μετατακτήριον διαγωνισμόν. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν μὲ καθηγητὴν τὸν σδ. Ἰω. Περαντώνην. Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς συναδέλφους τῶν Ἐπαρχιῶν ὁ Σύλλογος συνιστᾶ ὅπως παρασκευάζωνται εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20)1965 Ἐγκυκλίου Διοικήσεως προβλεπόμενα, ἐν καιρῷ δὲ θὰ τοὺς ἀποσταλοῦν πολυγραφημένα τὰ εἰς τοὺς ἐνταῦθα συναδέλφους μας διδαχθησόμενα μαθήματα.